Jubilee

BAB 1

1 Dina taun kahiji kaluarna urang Israil ti Mesir, dina bulan katilu, dina tanggal genep belas bulan éta, [2450 Anno Mundi] Allah ngandika ka Musa, kieu: 'Naék ka Kami di Gunung, sarta Kami bakal méré anjeun dua papan batu anu eusina hukum jeung parentah, anu geus Kami tulis, supaya anjeun ngajarkeun ka aranjeunna.'
2 Musa naék ka gunung Allah, terus kamulyaan PANGERAN aya di Gunung Sinai, sarta aya mega nu nutupan Gunung Sinai salila genep poé.
3Dina poe katujuh Mantenna nyauran Musa ti tengah-tengah mega, sarta kamulyaan PANGERAN katingalina siga seuneu nu ngagedur di luhur gunung.
4 Musa aya di Gunung opat puluh poé opat puluh peuting, sarta Allah ngajarkeun ka anjeunna sajarah samemehna jeung saterasna ngeunaan babagian sadaya poé hukum jeung kasaksian.
5Mantenna ngadawuh, "Condongkeun haté anjeun kana unggal kecap anu bakal Kami ucapkeun ka anjeun di gunung ieu, sareng tuliskeun dina buku supados turunan-turunanana tiasa ningali yén Kami henteu ngantunkeun aranjeunna sanaos sagala kajahatan anu aranjeunna lakukeun nyaéta ngalanggar perjanjian anu Kami jieun antara Kami sareng anjeun pikeun turunan-turunanana dinten ieu di Gunung Sinai."
6 Jeung kitu bakal kajadian nalika sagala hal ieu datang ka maranehna, maranehna bakal sadar yen Kami leuwih bener ti batan maranehna dina sagala pangadilan jeung dina sagala tindakan maranehna, sarta maranehna bakal sadar yen Kami geus sajati jeung maranehna.
7Tuliskeun heula sagala pangandika anu Kami geus ngumumkeun ka anjeun poe ieu, sabab Kami geus nyaho kana kalakuanana anu ngalawan jeung kalakuanana anu heuras hate, samemeh Kami mawa maranehna ka tanah anu Kami jangji ka karuhunna, Ibrahim, Ishak, jeung Yakub, kieu: 'Ka turunan maraneh bakal dibere tanah anu pinuh ku susu jeung madu.
8 Maranehna bakal dahar nepi ka wareg, tuluy malik ka dewa-dewa asing, ka dewa-dewa anu teu bisa nyalametkeun maranehna tina sagala kasusahna: jeung saksi ieu bakal kadéngé jadi saksi ngalawan maranehna. Sabab maranehna bakal poho kana sagala parentah Kami, (malah) sagala anu Kami parentahkeun ka maranehna, terus maranehna bakal nurutan bangsa-bangsa sejen, jeung nurutan najisna, jeung nurutan aibna, sarta bakal ngalayanan dewa-dewa maranehna, jeung ieu bakal jadi kalanggaran jeung kasusahan jeung kasangsaraan jeung jebakan pikeun maranehna.
9 Seueur anu bakal binasa sareng aranjeunna bakal ditawan, sareng bakal murag kana panangan musuh, sabab aranjeunna parantos ninggalkeun aturan sareng paréntah-parentah Kami, sareng pésta-pésta perjanjian Kami, sareng Sabat Kami, sareng tempat suci Kami anu parantos Kami sucikeun pikeun Kami di tengah-tengah aranjeunna, sareng tabernakel Kami, sareng tempat suci Kami, anu parantos Kami sucikeun pikeun Kami di tengah-tengah tanah éta, supados Kami nempatkeun nami Kami di dinya, sareng supados éta kedah cicing (di dinya).
10Maranehna bakal nyieun tempat-tempat ibadah ka dewa-dewa, arca-arca suci, jeung patung-patung ukiran pikeun diri sorangan, sarta masing-masing bakal nyembah ka dirina sorangan, nepi ka nyasabkeun, sarta maranehna bakal ngurbankeun anak-anakna ka roh-roh jahat jeung ka sagala rupa kalakuan anu salah tina hate maranehna.
11 Jeung Kami bakal ngutus saksi-saksi ka maranehna, supaya Kami bisa jadi saksi ngalawan maranehna, tapi maranehna moal ngadengekeun, sarta bakal maehan saksi-saksi oge, sarta maranehna bakal nganiaya jalma-jalma anu neangan hukum, sarta maranehna bakal ngabatalkeun sarta ngarobah sagalana sangkan ngalakukeun kajahatan di hareupeun panon Kami.
12 Kami bakal nyumputkeun beungeut Kami ti aranjeunna, sarta Kami bakal masrahkeun aranjeunna ka leungeun bangsa-bangsa lian pikeun ditawan, dijarah, sarta didahar, sarta Kami bakal nyingkirkeun aranjeunna ti tengah-tengah tanah, sarta Kami bakal nyebarkeun aranjeunna ka antara bangsa-bangsa lian.
13Maranehna bakal poho kana sagala hukum Kami, sagala parentah Kami, jeung sagala pangadilan Kami, sarta bakal nyasar kana hal-hal anu patali jeung bulan anyar, jeung Sabat, jeung perayaan-perayaan, jeung Yobel, jeung aturan-aturan.
14Sanggeus kitu, maranehna bakal balik deui ka Kami ti antara bangsa-bangsa lian kalawan sakujur hate, sakujur jiwa, jeung sakujur tanaga, sarta Kami bakal ngumpulkeun maranehna ti antara sakabeh bangsa lian, sarta maranehna bakal nanya ka Kami, supaya Kami kapanggih ku maranehna, nalika maranehna nanya ka Kami kalawan sakujur hate jeung sakujur jiwa.
15 Jeung Kami bakal ngungkabkeun ka maranehna katengtreman anu loba kalawan kabeneran, sarta Kami bakal nyabut pepelakan kajujuran maranehna, kalawan sakujur hate Kami jeung sakujur jiwa Kami, sarta maranehna bakal jadi berkah lain kutukan, sarta maranehna bakal jadi sirah lain buntut.
16 Jeung Kami bakal ngawangun tempat suci Kami di tengah-tengah maranehna, sarta Kami bakal cicing di antara maranehna, sarta Kami bakal jadi Allah maranehna sarta maranehna bakal jadi umat Kami dina bebeneran jeung kaadilan.
17 Kami moal ninggalkeun aranjeunna atanapi ngantunkeun aranjeunna, sabab Kami PANGERAN Allahna.
18 Musa sujud bari neneda, "Duh Gusti, mugia umat sareng warisan Gusti ulah ditinggalkeun, supados aranjeunna nyasab dina kasasar haténa, sareng ulah ngantepkeun aranjeunna ka musuh-musuhna, bangsa-bangsa sanés, supados aranjeunna henteu dikawasaan ku aranjeunna sareng ngajantenkeun aranjeunna ngalakukeun dosa ka Gusti."
19 Mugia rahmat Gusti dilimpahkeun ka umat Gusti, sareng jieun dina diri aranjeunna sumanget anu lempeng, sareng ulah ngantep sumanget Beliar ngawasa aranjeunna

pikeun nuduh aranjeunna di payuneun Gusti, sareng ngajebak aranjeunna tina sagala jalan kabeneran, supados aranjeunna binasa ti payuneun Gusti.
20 Tapi aranjeunna teh umat sareng warisan Gusti, anu parantos dibebaskeun ku kakawasaan Gusti anu ageung ti leungeun urang Mesir: jieun dina diri aranjeunna manah anu bersih sareng roh suci, sareng ulah ngantep aranjeunna kajebak dina dosa-dosana ti ayeuna dugi ka salamina.
21 PANGERAN ngadawuh ka Musa, "Kami nyaho kana kalakuanana anu ngalawan, kana pikiranana, jeung kana sipatna anu teuas beuheung, sarta maranehna moal nurut nepi ka maranehna ngaku kana dosana sorangan jeung dosa karuhunna."
22 Saatos ieu aranjeunna bakal balik deui ka Kami kalayan sagala kajujuran sareng kalayan sadayana haténa sareng kalayan sadayana jiwana, sareng Kami bakal nyunatan kulit kulup haténa sareng kulit kulup haté turunanna, sareng Kami bakal nyiptakeun roh suci di jerona, sareng Kami bakal ngabersihkeun aranjeunna supados aranjeunna henteu ngajauh ti Kami ti dinten éta dugi ka salamina.
23 Jeung jiwa maranéhna bakal napel ka Kami jeung ka sagala parentah Kami, sarta maranéhna bakal ngalaksanakeun parentah Kami, sarta Kami bakal jadi Rama maranéhna sarta maranéhna bakal jadi anak-anak Kami.
24 Sareng aranjeunna sadayana bakal disebat putra-putra Allah anu hirup, sareng unggal malaikat sareng unggal roh bakal terang, enya, aranjeunna bakal terang yén ieu putra-putra Kami, sareng yén Kami Rama aranjeunna dina kajujuran sareng kabeneran, sareng yén Kami mikanyaah aranjeunna.
25 Jeung tuliskeun pikeun diri anjeun sagala kecap ieu anu Kami nyatakeun ka anjeun di gunung ieu, anu mimiti jeung anu pamungkas, anu bakal kajadian dina sagala babagian poé dina hukum jeung dina kasaksian jeung dina minggu-minggu jeung Yobel nepi ka langgeng, nepi ka Kami turun jeung cicing jeung maranehna sapanjang langgeng.
26 Tuluy Anjeunna ngadawuh ka malaikat anu aya di payuneunana: Tuliskeun pikeun Musa ti mimiti ciptaan nepi ka tempat suci Kami diwangun di antara maranehna pikeun salawasna.
27 PANGERAN bakal nembongan ka panon sarerea, sarta sarerea bakal nyaho yen Kami teh Allah Israil jeung Rama sarerea turunan Yakub, jeung Raja di Gunung Sion salamina. Sion jeung Yerusalem bakal suci.
28 Sareng malaikat ayana anu angkat di payuneun perkemahan Israél nyandak tabel-tabel pembagian taun -ti waktos diciptakeun - hukum sareng kasaksian minggu-minggu Yobel, numutkeun taun-taun individu, numutkeun sadaya jumlah Yobel [numutkeun, taun-taun individu], ti dinten ciptaan [anyar] nalika langit sareng bumi bakal dianyarkeun sareng sadaya ciptaanana numutkeun kakuatan langit, sareng numutkeun sadaya ciptaan bumi, dugi ka tempat suci Gusti bakal didamel di Yerusalem di Gunung Sion, sareng sadaya lampu dianyarkeun pikeun penyembuhan sareng pikeun katengtreman sareng pikeun berkah pikeun sadaya umat pilihan Israél, sareng supados kitu ti dinten éta sareng dugi ka sadaya dinten bumi.

BAB 2

1 Sareng malaikat ayana nyarios ka Musa numutkeun kecap PANGERAN, saurna: Tuliskeun sajarah lengkep ciptaan, kumaha dina genep dinten PANGERAN Allah ngarengsekeun sadaya padamelan-Na sareng sadaya anu Anjeunna ciptakeun, sareng ngajaga Sabat dina dinten katujuh sareng nyucikeun éta pikeun sadaya jaman, sareng netepkeun éta salaku tanda pikeun sadaya padamelan-Na.
2 Sabab dina poé kahiji Anjeunna nyiptakeun langit anu aya di luhur sareng bumi sareng cai sareng sadaya roh anu ngalayanan di payuneun Anjeunna - malaikat-malaikat ayana, sareng malaikat-malaikat kasucian, sareng malaikat-malaikat [roh seuneu sareng malaikat] roh angin, sareng malaikat-malaikat roh awan, sareng gelap, sareng salju sareng hujan és sareng ibun anu burem, sareng malaikat-malaikat sora sareng guruh sareng kilat, sareng malaikat-malaikat roh tiis sareng panas, sareng usum tiris sareng usum semi sareng usum gugur sareng usum panas sareng sadaya roh mahluk-Na anu aya di langit sareng di bumi, (Anjeunna nyiptakeun) jurang sareng gelap, sonten <sareng wengi>, sareng cahaya, subuh sareng siang, anu Anjeunna parantos nyiapkeun dina pangaweruh haténa.
3 Sareng ti harita kami ningali padamelan-Na, sareng muji Anjeunna, sareng muji di payuneun Anjeunna kusabab sadaya padamelan-Na; sabab tujuh padamelan anu hébat Anjeunna nyiptakeun dina dinten anu kahiji.
4 Dina poé kadua Anjeunna nyiptakeun cakrawala di tengah-tengah cai, sareng cai-cai éta dibagi dina poé éta - satengahna naék ka luhur sareng satengahna turun ka handap cakrawala (anu) aya di tengah-tengah di luhur beungeut bumi. Sareng ieu hiji-hijina padamelan (Gusti) anu diciptakeun dina poé kadua.
5 Dina dinten katilu Anjeunna maréntahkeun cai pikeun ngalir ti sakumna bumi ka hiji tempat, sareng daratan garing némbongan.
6 Cai-cai ngalakukeun sakumaha anu diparentahkeun ku Mantenna, sarta aranjeunna ngiles ti beungeut bumi ka hiji tempat di luar cakrawala ieu, sarta daratan garing mucunghul.
7 Sareng dina dinten éta Anjeunna nyiptakeun pikeun aranjeunna sadaya laut numutkeun tempat-tempatna anu misah, sareng sadaya walungan, sareng kumpulan cai di gunung sareng di sakumna bumi, sareng sadaya situ, sareng sadaya embun bumi, sareng siki anu dipelak, sareng sadaya hal anu bertunas, sareng tangkal anu ngahasilkeun buah, sareng tangkal leuweung, sareng taman Eden, di Eden sareng sadaya pepelakan numutkeun jinisna.
8 Opat karya agung ieu diciptakeun ku Allah dina dinten katilu. Sareng dina dinten kaopat Anjeunna nyiptakeun panonpoé, bulan sareng béntang-béntang, teras nempatkeun éta di cakrawala langit, pikeun nyaangan sakumna bumi, sareng pikeun ngawasa siang sareng wengi, sareng misahkeun cahaya ti gelap.
9 Sareng Gusti netepkeun panonpoé janten tanda anu ageung di bumi pikeun dinten-dinten sareng pikeun Sabat sareng pikeun bulan-bulan sareng pikeun pésta sareng pikeun taun-taun sareng pikeun Sabat-sabat sareng pikeun Yobel sareng pikeun sadaya usum dina taun-taun.

10 Sareng éta misahkeun cahaya ti gelap [sareng] pikeun kamakmuran, supados sagala hal tiasa makmur anu tumbuh sareng mekar di bumi.
11 Tilu rupa ieu dijieun ku Mantenna dina poé kaopat. Jeung dina poé kalima Mantenna nyiptakeun monster laut anu gedé di jero cai, sabab ieu téh mahluk munggaran anu diciptakeun ku leungeun-Na, lauk jeung sagala rupa anu gerak di cai, jeung sagala rupa anu hiber, manuk jeung sagala rupana.
12 Panonpoé medal di luhur maranéhna pikeun ngamakmurkeun (maranéhna), jeung di luhur sagala rupa anu aya di bumi, sagala rupa anu tumuwuh tina taneuh, jeung sagala tatangkalan anu buahan, jeung sagala rupa mahluk.
13 Tilu rupa ieu Mantenna nyiptakeun dina dinten kalima. Sareng dina dinten kagenep Mantenna nyiptakeun sadaya sasatoan di bumi, sareng sadaya ingon-ingon, sareng sagala rupa anu ngarayap di bumi.
14 Sareng saatos sadayana ieu Anjeunna nyiptakeun manusa, lalaki sareng awéwé Anjeunna nyiptakeun aranjeunna, sareng masihan anjeunna kakawasaan kana sagala anu aya di bumi, sareng di laut, sareng kana sagala anu ngapung, sareng kana sasatoan sareng sapi, sareng kana sagala anu ngarayap di bumi, sareng kana sakumna bumi, sareng kana sadayana ieu Anjeunna masihan anjeunna kakawasaan.
15 Sareng opat jinis ieu Anjeunna nyiptakeun dina dinten kagenep. Sareng sadayana aya dua puluh dua jinis.
16 Sareng Anjeunna ngarengsekeun sadaya padamelan-Na dina dinten kagenep - sadayana anu aya di sawarga sareng di bumi, sareng di laut sareng di jurang, sareng dina cahaya sareng dina poék, sareng dina sagala hal.
17 Sareng Anjeunna masihan urang hiji tanda anu hébat, nyaéta dinten Sabat, yén urang kedah damel genep dinten, tapi ngajaga Sabat dina dinten katujuh tina sagala padamelan.
18 Sareng sadaya malaikat ayana, sareng sadaya malaikat kasucian, dua kelas ageung ieu - Anjeunna parantos nitah urang pikeun ngajaga Sabat sareng Anjeunna di sawarga sareng di bumi.
19 Sareng Anjeunna ngadawuh ka urang: 'Tingali, Kami bakal misahkeun hiji umat pikeun Kami ti antara sadaya bangsa, sareng ieu bakal ngajaga dinten Sabat, sareng Kami bakal nyucikeun aranjeunna pikeun Kami salaku umat Kami, sareng bakal ngaberkahan aranjeunna; sapertos Kami parantos nyucikeun dinten Sabat sareng nyucikeun éta pikeun Kami, sapertos kitu Kami bakal ngaberkahan aranjeunna, sareng aranjeunna bakal janten umat Kami sareng Kami bakal janten Allahna.
20 Sareng Kami parantos milih turunan Yakub ti antara sadayana anu parantos Kami tingali, sareng parantos nyatet anjeunna salaku putra cikal Kami, sareng parantos nyucikeun anjeunna pikeun Kami salamina; sareng Kami bakal ngajarkeun aranjeunna dinten Sabat, supados aranjeunna tiasa ngajaga Sabat tina sagala padamelan dina éta.
21 Sareng kitu Anjeunna nyiptakeun di jerona hiji tanda anu saluyu sareng anu kedah aranjeunna ngajaga Sabat sareng urang dina dinten katujuh, kanggo tuang sareng nginum, sareng muji Anjeunna anu parantos nyiptakeun sagala hal sapertos Anjeunna parantos ngaberkahan sareng nyucikeun pikeun Diri-Na hiji umat anu khusus di luhur sadaya umat, sareng yén aranjeunna kedah ngajaga Sabat babarengan sareng urang.
22 Sareng Anjeunna ngajantenkeun paréntah-Na naék sapertos seungit anu pikaresepeun di payuneun Anjeunna sepanjang dinten . . .
23 Aya dua puluh dua kapala umat manusa ti Adam dugi ka Yakub, sareng dua puluh dua rupa padamelan dilakukeun dugi ka dinten katujuh; ieu diberkahan sareng suci; sareng anu sateuacanna ogé diberkahan sareng suci; sareng anu ieu ngalayanan sareng anu éta pikeun kasucian sareng berkah.
24 Sareng pikeun ieu (Yakub sareng turunanana) dipasihkeun yén aranjeunna bakal salawasna janten jalmi anu diberkahan sareng suci tina kasaksian sareng hukum anu munggaran, sapertos Anjeunna parantos nyucikeun sareng ngaberkahan dinten Sabat dina dinten katujuh.
25 Mantenna nyiptakeun langit jeung bumi katut sagala rupa anu diciptakeunana dina genep poé, sarta Gusti Allah nyucikeun poé katujuh, pikeun sagala padamelan-Na; ku kituna Mantenna maréntahkeun pikeun éta yén saha waé anu ngalakukeun padamelan dina éta poé bakal maot, jeung saha waé anu ngotoran éta poé pasti bakal maot.
26 Ku naon hidep marentahkeun ka urang Israil sangkan ngarayakeun poe ieu, supaya maranehna tetep nyucikeun poe ieu, ulah digawe, jeung ulah nganajiskeun poe ieu, sabab poe ieu leuwih suci ti batan poe-poe sejenna.
27 Saha waé anu ngahinakeun éta pasti bakal maot, sareng saha waé anu ngalakukeun padamelan naon waé di dinya pasti bakal maot salamina, supados urang Israil tiasa ngarayakeun dinten ieu sapanjang turun-tumurun, sareng henteu dibasmi ti tanah éta; sabab éta mangrupikeun dinten suci sareng dinten anu diberkahan.
28 Jeung saha waé anu ngarayakeun éta sarta ngajaga Sabat tina sagala padamelanna, bakal suci sarta diberkahan sapanjang dinten sapertos urang.
29 Bejakeun ka urang Israil hukum poe ieu, boh kudu ngajaga poe Sabat, boh ulah ninggalkeunana ku lantaran karep sorangan; (jeung) teu halal ngalakukeun pagawean naon wae anu teu pantes di dinya, pikeun ngalakukeun karesep sorangan, jeung ulah nyiapkeun naon wae pikeun didahar atawa diinum di dinya, jeung (teu halal) ngagodog cai, atawa mawa atawa ngaluarkeun barang-barang ti dinya ngaliwatan gapura-gapurana, anu teu acan disiapkeun ku maranehna dina poe kagenep di imahna.
30 Jeung maranehna teu meunang mawa barang ka imah atawa mawa barang-barang kaluar ti imah ka imah dina poe eta; sabab poe eta leuwih suci jeung leuwih diberkahan tibatan poe Yobel naon wae dina Yobel; dina poe ieu urang ngajaga Sabat di sawarga sateuacan diumumkeun ka saha wae pikeun ngajaga Sabat di dinya di bumi.
31 Sareng Nu Nyiptakeun sagala hal ngaberkahan éta, tapi Anjeunna henteu nyucikeun sadaya jalma sareng bangsa pikeun ngajaga Sabat dina éta, tapi ngan ukur Israil: ngan ukur aranjeunna anu diidinan tuang sareng nginum sareng ngajaga Sabat dina éta di bumi.
32 Sareng Nu Nyiptakeun sagala hal ngaberkahan dinten ieu anu parantos diciptakeun ku Anjeunna pikeun berkah sareng kasucian sareng kamulyaan di luhur sadaya dinten.
33 Hukum sareng kasaksian ieu dipasihkeun ka urang Israil janten hukum anu salamina pikeun turun-tumurun.

BAB 3

1 Sareng dina genep dinten minggu kadua kami mawa, numutkeun firman Allah, ka Adam sadaya sasatoan, sareng sadaya ingon-ingon, sareng sadaya manuk, sareng sagala rupa anu ngarayap di bumi, sareng sagala rupa anu ngarayap di cai, numutkeun jinisna, sareng numutkeun jinisna: sasatoan dina dinten kahiji; ingon-ingon dina dinten kadua; manuk dina dinten katilu; sareng sadaya anu ngarayap di bumi dina dinten kaopat; sareng anu ngarayap di cai dina dinten kalima.
2 Tuluy Adam méré ngaran ka maranéhna masing-masing, sarta sakumaha manéhna méré ngaran ka maranéhna, kitu ogé ngaranna.
3 Jeung dina lima poé ieu Adam ningali kabéh ieu, lalaki jeung awéwé, nurutkeun unggal jenis anu aya di bumi, tapi anjeunna sorangan jeung teu manggihan nu nulungan anjeunna.
4 PANGERAN ngadawuh ka urang: 'Teu hade lamun lalaki hirup sorangan; hayu urang jieunkeun batur pikeun nulungan anjeunna.'
5 Sareng PANGERAN Allah urang ngajantenkeun anjeunna sare tibra, sareng anjeunna sare, teras Anjeunna nyandak hiji iga pikeun awéwé éta ti antara iga-igana, sareng iga ieu mangrupikeun asal-usul awéwé éta ti antara iga-igana, sareng Anjeunna ngawangun daging pikeun ngagentosna, sareng ngawangun awéwé éta.
6 Tuluy Anjeunna ngahudangkeun Adam tina sare na, sarta nalika hudang dina poe kagenep, Anjeunna mawa eta awewe ka Adam, sarta Adam ngalahir ka Adam: 'Ieu ayeuna tulang tina tulang kuring jeung daging tina daging kuring; manehna bakal disebut pamajikan kuring; sabab manehna dicokot ti salakina.'
7 Ku kituna lalaki jeung pamajikan bakal jadi hiji, sarta ku kituna lalaki bakal ninggalkeun bapana jeung indungna, tuluy ngahiji jeung pamajikanana, sarta duanana bakal jadi hiji daging.
8 Dina minggu kahiji Adam diciptakeun, jeung iga-igana - pamajikanana: dina minggu kadua Anjeunna némbongkeun manéhna ka anjeunna: jeung ku sabab kitu parentah dibikeun pikeun ngajaga najisna, pikeun lalaki tujuh poé, jeung pikeun awéwé dua kali tujuh poé.
9 Sareng saatos Adam réngsé opat puluh dinten di tanah tempat anjeunna diciptakeun, Kami mawa anjeunna ka taman Eden pikeun ngolah sareng ngajaga éta, tapi garwana aranjeunna bawa ka jero dina dinten kadalapan puluh, sareng saatos ieu anjeunna lebet ka taman Eden.
10 Ku sabab kitu parentah ieu ditulis dina tablet sawarga ngeunaan awéwé anu ngalahirkeun: 'upami anjeunna ngalahirkeun lalaki, anjeunna kedah tetep najis salami tujuh dinten numutkeun minggu kahiji, sareng tilu puluh tilu dinten anjeunna kedah tetep dina getih pamurnianana, sareng anjeunna henteu kedah nyabak barang suci naon waé, atanapi lebet ka tempat suci, dugi ka anjeunna ngalengkepan dinten-dinten ieu anu (diparentahkeun) dina kasus orok lalaki.
11 Tapi pikeun orok awéwé, manéhna kudu tetep najis salila dua minggu, sarua jeung dua minggu nu kahiji, jeung genep puluh genep poé dina getih sucina, sarta éta kabéh bakal lumangsung salila dalapan puluh poé.'
12 Sareng nalika anjeunna parantos réngsé dalapan puluh dinten ieu, kami mawa anjeunna ka taman Eden, sabab éta langkung suci tibatan sakumna bumi sareng unggal tangkal anu dipelak di dinya suci.
13Ku kituna, pikeun awéwé anu ngalahirkeun anak lalaki atanapi awéwé, aya aturan dina dinten-dinten éta yén anjeunna henteu kénging nyabak barang-barang suci, atanapi lebet ka tempat suci sateuacan dinten-dinten éta réngsé.
14 Ieu hukum sareng kasaksian anu ditulis pikeun Israil, supados aranjeunna kedah ngalaksanakeunana sapanjang dinten.
15 Sareng dina minggu kahiji tina Yobel kahiji, [1-7 AM] Adam sareng garwana aya di Taman Eden salami tujuh taun ngolah sareng ngajaga éta, sareng Kami masihan anjeunna padamelan sareng Kami nitah anjeunna pikeun ngalakukeun sagala hal anu cocog pikeun ngolah.
16 Anjeunna ngolah (kebon), bari taranjang teu nyaho nanaon, jeung teu era, sarta ngajaga kebon tina manuk, sasatoan, jeung ingon-ingon, tuluy ngumpulkeun buahna, terus didahar, sarta nyisihkeun sésana pikeun dirina jeung pamajikanana [sarta nyisihkeun anu disimpen].
17 Saatos réngsé tujuh taun, anu parantos réngsé di dinya, tujuh taun persis, [8 AM] sareng dina bulan kadua, dina dinten ka-tujuh belas (bulan éta), oray sumping sareng nyampeurkeun awéwé éta, sareng oray nyarios ka awéwé éta, 'Naha Allah parantos nitah anjeun, nyarios, Anjeun teu kedah tuang tina unggal tangkal di kebon?'
18Ari eta awewe ngawaler ka eta tangkal, "Sagala rupa buah di kebon ieu ku Allah ditimbalan urang kudu didahar, tapi ngan ukur buah tangkal anu aya di tengah-tengah kebon, Allah nimbalan ka urang, "Maraneh ulah ngadaharna, komo deui nyabakna, bisi maraneh paeh."
19 Ceuk oray ka awewe eta, "Maraneh moal maot, sabab Allah terang yen dina poean maraneh ngadahar eta buah, panon maraneh bakal kabuka, sarta maraneh bakal jadi kawas dewa, sarta nyaho kana hade jeung goreng."
20Awéwé éta ningali tangkal éta téh ngeunah jeung pikaresepeun pikeun didahar, sarta buahna ogé ngeunah didahar. Terus manéhna nyokot buahna tuluy didahar.
21 Sanggeus nutupan éra-éra ku daun ara, tuluy dibikeun ka Adam, terus Adam ngadaharna. Panon Adam jadi kabuka, terus Adam sadar yén Adam téh taranjang.
22 Anjeunna nyandak daun ara teras ngaputna, teras ngadamel celemek kanggo dirina sorangan, pikeun nutupan érana.
23 Tuluy Allah ngutuk oray éta, sarta ambek ka éta oray salamina . . .
24 Mantenna ambek ka eta awewe, lantaran awewe eta ngadengekeun kana sora oray, terus ngadahar. Terus Mantenna ngadawuh ka eta awewe, "Kami bakal ngalikeun kanyeri jeung kasusah maneh. Maneh bakal ngalahirkeun anak kalawan susah, sarta maneh bakal balik deui ka salaki maneh, sarta manehna bakal marentah maneh."
25 Jeung ka Adam oge Mantenna ngadawuh, ‘Kusabab maneh nurut kana sora pamajikan maneh, sarta ngahakan buah tangkal anu Kami parentahkeun ka maneh ulah didahar, taneuh bakal dikutuk ku lantaran maneh. Eta bakal ngahasilkeun rungkun cucuk jeung jukut cucuk pikeun maneh, sarta maneh bakal ngahakan roti maneh ku késang, nepi ka maneh balik deui ka taneuh, ti mana maneh dicokot;

sabab maneh teh taneuh, jeung maneh bakal balik deui ka taneuh.'
26 Tuluy Anjeunna ngadamelkeun baju tina kulit pikeun aranjeunna, tuluy ngagemkeun pakean ka aranjeunna, sarta ngusir aranjeunna ti Taman Eden.
27 Sareng dina dinten éta Adam kaluar ti Taman Eden, anjeunna nawiskeun kurban salaku seungit anu amis, menyan, galbanum, sareng stacte, sareng rempah-rempah isuk-isuk nalika panonpoé medal ti dinten nalika anjeunna nutupan éra na.
28 Dina poe eta sungut sagala sasatoan, jeung ingon-ingon, jeung manuk, jeung sagala rupa nu leumpang, jeung sagala rupa nu gerak, ditutup, nepi ka maranehna teu bisa deui nyarita: sabab kabeh geus nyarita silih tempas ku hiji biwir jeung hiji létah.
29 Sareng Anjeunna ngusir sadaya mahluk anu aya di Taman Eden kaluar ti Taman Eden, sareng sadaya mahluk sumebar numutkeun jinisna, sareng numutkeun jinisna ka tempat-tempat anu parantos diciptakeun pikeun aranjeunna.
30 Sareng ka Adam waé Anjeunna masihan (alat) pikeun nutupan éra na, tina sadaya sasatoan sareng ingon-ingon.
31 Ku kituna, dina loh-loh langit geus ditangtukeun pikeun sakumna jalma anu nyaho kana hukum Taurat, supaya maranéhna nutupan éra maranéhna, sarta ulah némbongkeun diri kawas bangsa-bangsa séjén anu némbongkeun diri.
32 Sareng dina bulan anyar bulan kaopat, Adam sareng garwana angkat ti Taman Eden, teras aranjeunna cicing di tanah Elda di tanah tempat aranjeunna diciptakeun.
33 Adam nyauran garwana Hawa.
34 Aranjeunna teu gaduh putra dugi ka Yobel anu kahiji, [8 AM] sareng saatos ieu anjeunna bobo sareng anjeunna.
35 Ayeuna anjeunna ngolah lahan sakumaha anu parantos diparentahkeun ka anjeunna di Taman Eden.

BAB 4

1 Sareng dina minggu katilu dina yubileum kadua [64-70 AM] anjeunna ngalahirkeun Kain, sareng dina minggu kaopat [71-77 AM] anjeunna ngalahirkeun Habil, sareng dina minggu kalima [78-84 AM] anjeunna ngalahirkeun putrina Âwân.
2 Sareng dina taun kahiji tina Yobel katilu [99-105 AM], Kain maehan Habil sabab (Gusti) nampi kurban Habil, sareng henteu nampi kurban Kain.
3 Tuluy anjeunna maehan anjeunna di tegalan, getihna ngajerit ti taneuh ka sawarga, ngawadul lantaran anjeunna geus maehan anjeunna.
4 PANGERAN ngahukum Kain lantaran Habil, lantaran Habil geus maehan anjeunna, sarta ngajadikeun Kain buron di bumi lantaran getih lanceukna, sarta ngutuk Kain di bumi.
5 Ku sabab kitu, aya tulisan dina méja langit, 'Dilaknat jalma anu maehan tatanggana kalawan khianat, sarta sing saha waé anu geus ningali jeung ngadéngé kudu ngomong, Tah kitu; jeung jalma anu geus ningali jeung teu ngabéwarakeun, kudu dilaknat kawas nu séjénna.'
6 Ku kituna, nalika urang sumping ka payuneun Gusti, Allah urang, urang ngumumkeun sagala dosa anu dilakukeun di sawarga sareng di bumi, di tempat anu caang sareng poék, sareng di mana-mana.
7 Adam sareng garwana sedih ku Habil opat minggu salami sataun, [99-127 AM] sareng dina taun kaopat minggu kalima [130 AM] aranjeunna janten bungah, sareng Adam kenal deui ka garwana, teras anjeunna ngalahirkeun putra, sareng anjeunna nyebat namina Set; sabab anjeunna nyarios 'ALLAH parantos ngangkat bibit kadua pikeun urang di bumi tibatan Habil; sabab Kain maehan anjeunna.'
8 Sareng dina minggu kagenep [134-40 AM] anjeunna ngalahirkeun putrina Azûrâ.
9 Kain nikah ka sadérékna, nyaéta Enoh, dina ahir taun kaopat Yubileum. [190-196 AM] Dina taun kahiji minggu kahiji Yubileum kalima, [197 AM] imah-imah diwangun di bumi, terus Kain ngawangun hiji kota, sarta dingaranan éta kota dumasar kana ngaran putrana, Enoh.
10 Adam nikah ka Hawa, pamajikanana, terus ngalahirkeun salapan anak lalaki deui.
11 Sareng dina minggu kalima tina yubileum kalima [225-31 AM] Set nyandak Azûrâ, adina, janten garwana, sareng dina taun kaopat (taun minggu kagenep) [235 AM] anjeunna ngalahirkeun Enos.
12 Anjeunna mimiti nyauran jenengan PANGERAN di bumi.
13 Sareng dina Yobel katujuh dina minggu katilu [309-15 AM] Enos nyandak Noam, adina, janten garwana, teras anjeunna ngalahirkeun putra pikeun anjeunna dina taun katilu minggu kalima, sareng anjeunna nyebat namina Kenan.
14 Sareng dina panutupan taun kadalapan Yubileum [325, 386-3992 AM] Kenan ngawin Mûalêlêth, adina, sareng anjeunna ngalahirkeun putra pikeun anjeunna dina taun kasalapan Yubileum, dina minggu kahiji dina taun katilu minggu ieu, [395 AM] sareng anjeunna nyebat namina Mahalaleel.
15 Sareng dina minggu kadua tina Yobel kasapuluh [449-55 AM] Mahalaleel nikah ka Dinah, putri Barakiel putri lanceuk ramana, teras anjeunna ngalahirkeun putra dina minggu katilu dina taun kagenep, [461 AM] sareng anjeunna nyebat namina Jared, sabab dina jamanna para malaikat PANGERAN turun ka bumi, jalma-jalma anu disebut Panjaga, supados aranjeunna ngajar barudak manusa, sareng supados aranjeunna ngalakukeun kaadilan sareng kajujuran di bumi.
16 Sareng dina Yobel ka-sabelas [512-18 AM] Jared nyandak pamajikan, anu namina Baraka, putri Râsûjâl, putri lanceuk ramana, dina minggu kaopat Yobel ieu, [522 AM] sareng anjeunna ngalahirkeun putra dina minggu kalima, dina taun kaopat Yobel, sareng anjeunna nyebat namina Enoch.
17 Sareng anjeunna jalmi anu munggaran lahir di bumi anu diajar nyerat, élmu pangaweruh, sareng hikmah, sareng anu nyeratkeun tanda-tanda langit numutkeun urutan bulan-bulanna dina buku, supados jalmi-jalmi terang usum-usum dina taun-taun numutkeun urutan bulan-bulanna anu misah.
18 Sareng anjeunna anu mimiti nyerat kasaksian sareng anjeunna nyaksian ka putra-putra manusa di antara generasi-generasi di bumi, sareng nyarioskeun minggu-minggu Yobel, sareng ngawartosan aranjeunna dinten-dinten taun, sareng ngatur bulan-bulan sareng nyarioskeun Sabat taun-taun sapertos anu kami parantos terangkeun ka anjeunna.

19 Sareng naon anu tos aya sareng naon anu bakal aya anjeunna ningali dina visi sare na, sapertos anu bakal kajadian ka barudak manusa sapanjang generasi dugi ka dinten pangadilan; anjeunna ningali sareng ngartos sadayana, sareng nyerat kasaksianana, sareng nempatkeun kasaksian di bumi pikeun sadaya barudak manusa sareng pikeun generasi aranjeunna.
20 Sareng dina yubileum kadua belas, [582-88] dina minggu katujuhna, anjeunna nyandak pamajikan, anu namina Edna, putri Danel, putri lanceuk ramana, sareng dina taun kagenep dina minggu ieu [587 AM] anjeunna ngalahirkeun putra sareng anjeunna nyebat namina Methuselah.
21 Anjeunna ogé aya sareng para malaikat Allah salami genep taun Yobel ieu, sareng aranjeunna nunjukkeun ka anjeunna sagala hal anu aya di bumi sareng di langit, aturan panonpoé, sareng anjeunna nyerat sadayana.
22 Sareng anjeunna nyaksian ka para Panjaga, anu parantos ngalakukeun dosa sareng putri-putri manusa; sabab ieu parantos mimiti ngahiji, supados najis, sareng putri-putri manusa, sareng Henokh nyaksian ngalawan (aranjeunna) sadayana.
23 Sareng anjeunna dicandak ti antara barudak manusa, teras kami ngabawa anjeunna ka Taman Eden kalayan kaagungan sareng kahormatan, sareng tingali di dinya anjeunna nyeratkeun kutukan sareng pangadilan dunya, sareng sadaya kajahatan barudak manusa.
24 Ku lantaran éta, Allah ngadatangkeun cai banjir ka sakumna tanah Eden; sabab di dinya Anjeunna ditetepkeun salaku tanda sareng yén Anjeunna kedah nyaksian ngalawan sadaya anak manusa, yén Anjeunna kedah nyaritakeun sadaya kalakuan turun-tumurun dugi ka dinten hukuman.
25 Sareng anjeunna ngaduruk dupa di tempat suci, (malah) rempah-rempah anu amis anu tiasa ditampi di payuneun Gusti di Gunung.
26 Sabab Gusti gaduh opat tempat di bumi, Taman Eden, sareng Gunung Wétan, sareng gunung ieu anu anjeun aya ayeuna, Gunung Sinai, sareng Gunung Sion (anu) bakal disucikeun dina ciptaan anyar pikeun kasucian bumi; ngalangkungan éta bumi bakal disucikeun tina sagala kasalahan sareng najisna sapanjang generasi dunya.
27 Sareng dina yubileum ka-14 [652 AM] Methuselah nikah ka Edna putri Azrial, putri lanceuk bapana, dina minggu katilu, dina taun kahiji minggu ieu, [701-7 AM] teras anjeunna ngalahirkeun putra sareng nyebat namina Lamech.
28 Dina Yobel ka-lima belas dina minggu katilu Lamech nikah ka hiji jalma, ngaranna Betenos, putri Baraki'il, putri lanceuk bapana, sarta dina minggu ieu Lamech ngalahirkeun hiji putra sarta anjeunna nyebat ngaranna Nuh, pokna, 'Ieu anu bakal ngahibur kuring pikeun kasusah kuring jeung sagala pagawean kuring, jeung pikeun taneuh anu geus dikutuk ku PANGERAN.'
29 Sareng dina ahir taun ka-salapan belas Yubileum, dina minggu katujuh dina taun kagenep [930 AM], Adam maot, sareng sadaya putrana ngubur anjeunna di tanah ciptaanana, sareng anjeunna anu mimiti dikubur di jero taneuh.
30 Anjeunna kakurangan tujuh puluh taun tina sarébu taun; sabab sarébu taun téh kawas sapoé dina kasaksian langit, sarta ku kituna ditulis ngeunaan tangkal pangaweruh: 'Dina poé anjeun ngahakan éta, anjeun bakal maot.' Ku sabab kitu anjeunna teu ngalengkepan taun-taun dina poé ieu; sabab anjeunna maot dina mangsa éta.
31 Dina ahir yubileum ieu, Kain ditelasan saatos anjeunna dina taun anu sami; sabab imahna runtuh ka anjeunna sareng anjeunna maot di tengah-tengah imahna, sareng anjeunna ditelasan ku batu-batu éta; sabab ku batu anjeunna parantos maehan Habil, sareng ku batu anjeunna ditelasan dina pangadilan anu leres.
32 Ku sabab kitu, geus ditetepkeun dina loh-loh langit: Ku pakakas anu dipaké ku hiji jalma pikeun maehan tatanggana, manéhna bakal dipaéhan; sakumaha cara manéhna nganyenyeri manéhna, kitu ogé cara maranéhna bakal ngahukum manéhna.
33 Sareng dina taun ka-25 [1205 AM] yubileum Nabi Nuh nyandak istri, anu namina `Emzârâ, putri Râkê'êl, putri lanceuk ramana, dina taun kahiji dina minggu ka-5 [1207 AM]: sareng dina taun katilu anjeunna ngalahirkeun Sem, dina taun ka-5 [1209 AM] anjeunna ngalahirkeun Ham, sareng dina taun kahiji dina minggu ka-6 [1212 AM] anjeunna ngalahirkeun Yafet.

BAB 5

1 Sareng kajadian nalika putra-putra manusa mimiti baranahan di bumi sareng putri-putri lahir pikeun aranjeunna, para malaikat Allah ningali aranjeunna dina taun anu tangtu dina Yobel ieu, yén aranjeunna geulis katingalina; sareng aranjeunna nyandak pamajikan pikeun diri sorangan ti saha waé anu aranjeunna pilih, sareng aranjeunna ngalahirkeun putra-putra sareng aranjeunna raksasa.
2 Jeung kajahatan di bumi beuki ningkat jeung sagala rupa mahluk ngaruksak jalanna, boh manusa boh ingon-ingon boh sasatoan, manuk, jeung sagala rupa nu leumpang di bumi - kabehanana ngaruksak jalan jeung aturanna, terus maranehna silih ngahakan, jeung kajahatan di bumi beuki ningkat jeung sagala rupa pikiran manusa terus-terusan jahat.
3 Allah ningali ka bumi, sareng katingalina éta ruksak, sareng sadaya mahluk parantos ngaruksak aturanana, sareng sadaya anu aya di bumi parantos ngalakukeun sagala rupa kajahatan di payuneun panon-Na.
4 Sareng Anjeunna nyarios yén Anjeunna bakal ngancurkeun manusa sareng sadaya daging di luhur bumi anu parantos diciptakeun ku Anjeunna.
5 Tapi Nuh meunang sih kurnia di payuneun PANGERAN.
6 Sareng ngalawan malaikat anu Anjeunna parantos diutus ka bumi, Anjeunna kacida ambekna, sareng Anjeunna masihan paréntah pikeun ngarebut aranjeunna tina sadaya kakawasaanana, sareng Anjeunna nitah urang pikeun ngabeungkeut aranjeunna di jero bumi, sareng tingali aranjeunna dibeungkeut di tengah-tengah aranjeunna, sareng (dijaga) misah.
7 Sareng ngalawan putra-putrana kaluar paréntah ti payuneun raray-Na supados aranjeunna digebug ku pedang, sareng disingkirkeun ti handapeun langit.
8Mantenna ngadawuh, "Roh Kami moal salawasna aya dina manusa; sabab manusa oge ngan ukur daging, sarta umurna bakal saratus dua puluh taun."

9 Tuluy Anjeunna ngutus pedang-Na ka tengah-tengah maranehna supaya masing-masing maehan tatanggana, sarta maranehna mimiti silih maehan nepi ka maranehna kabeh gugur ku pedang sarta ancur ti bumi.
10 Jeung karuhun-karuhunna jadi saksi (kana karuksakan maranehna), sarta sanggeus ieu maranehna diiket di jero bumi salamina, nepi ka poe hukuman gede, nalika hukuman dilaksanakeun ka sakumna jalma anu geus ngaruksak jalan jeung pagawean maranehna di payuneun Pangeran.
11 Sareng Anjeunna ngancurkeun sadayana ti tempatna, sareng teu aya hiji ogé anu henteu dihukum numutkeun sagala kajahatanana.
12 Sareng Anjeunna ngadamel pikeun sadaya padamelan-Na hiji sifat anu anyar sareng leres, supados aranjeunna henteu ngalakukeun dosa dina sakumna sifatna salamina, tapi kedah janten sadayana leres dina jinisna salamina.
13 Sareng pangadilan pikeun sadayana parantos ditetepkeun sareng ditulis dina tablet sawarga dina kabeneran - bahkan (kaadilan) sadayana anu nyimpang tina jalan anu ditetepkeun pikeun aranjeunna leumpang; sareng upami aranjeunna henteu leumpang di dinya, pangadilan bakal ditulis pikeun unggal mahluk sareng pikeun unggal jinis.
14 Jeung teu aya nanaon di sawarga atawa di bumi, atawa dina cahaya atawa di poék, atawa di Sheol atawa di jerona, atawa di tempat poék (anu teu bisa diadili); jeung sadaya pangadilanana geus ditangtukeun, ditulis jeung diukir.
15 Mantenna bakal ngadili sadayana, anu ageung numutkeun kaagunganana, anu alit numutkeun kaleutikanana, sareng masing-masing numutkeun kalakuanana.
16 Sareng Anjeunna sanés jalmi anu bakal nganggap saha waé, sareng Anjeunna sanés jalmi anu bakal nampi hadiah, upami Anjeunna nyarios yén Anjeunna bakal ngalaksanakeun pangadilan ka masing-masing: upami aya anu masihan sagala anu aya di bumi, Anjeunna moal nganggap hadiah atanapi jalmi éta, atanapi nampi nanaon ti leungeunna, sabab Anjeunna hakim anu adil.
17 Jeung ngeunaan urang Israil geus ditulis jeung ditetepkeun: Lamun maranehna tobat ka Mantenna kalawan bener, Mantenna bakal ngahampura sagala kadorakaanana jeung sagala dosa-dosana.
18 Geus ditulis jeung ditetepkeun yen Mantenna bakal némbongkeun welas asih ka sakumna jalma anu tobat tina sagala dosa-dosana sataun sakali.
19 Jeung pikeun sakumna jalma anu ngaruksak jalan jeung pikiranana samemeh banjir, taya jalma anu ditarima iwal ti Nabi Nuh wungkul; sabab dirina ditarima pikeun putra-putrana, anu disalametkeun (Allah) tina cai banjir pikeun anjeunna; sabab haténa bener dina sagala lampahna, sakumaha anu diparentahkeun ngeunaan anjeunna, sareng anjeunna henteu nyimpang tina naon waé anu ditetepkeun pikeun anjeunna.
20 PANGERAN ngandika yen Anjeunna bakal ngancurkeun sagala rupa anu aya di bumi, boh manusa boh ingon-ingon, boh sasatoan, jeung manuk-manuk di awang-awang, kitu deui anu ngarayap di bumi. Anjeunna nitah Nabi Nuh pikeun nyieun bahtera pikeun dirina sorangan, supaya anjeunna bisa salamet tina cai banjir.
21 Sareng Nabi Nuh ngadamel bahtera dina sagala hal sapertos anu diparentahkeun ku Anjeunna, dina taun Yobel ka-27, dina minggu kalima dina taun kalima (dina bulan anyar bulan kahiji). [1307 AM]
22 Anjeunna lebet dina taun kagenepna, [1308 AM] dina bulan kadua, dina bulan anyar bulan kadua, dugi ka tanggal genep belas; teras anjeunna lebet, sareng sadayana anu urang bawa ka anjeunna, kana bahtera, sareng Gusti nutup éta ti luar dina sonten katujuh belas.
23 Tuluy PANGERAN mukakeun tujuh lawang di sawarga, jeung sungut-sungut cai di sagara jero, tujuh sungut jumlahna.
24 Panto-panto cai mimiti ngocorkeun cai ti sawarga salila opat puluh poé opat puluh peuting, jeung sumber-sumber cai di jero sagara ogé ngaluarkeun cai, nepi ka sakumna dunya pinuh ku cai.
25 Cai beuki lila beuki luhur, jangkungna leuwih ti gunung-gunung anu jangkung, nepi ka lima belas hasta, sarta kapalna beuki luhur ti taneuh.
26 Cai ngagebrét di luhur bumi salila lima bulan, nyaéta saratus lima puluh poé.
27 Tuluy kapal éta indit sarta ngadarat di puncak Lubar, salah sahiji gunung Ararat.
28 Sareng (dina bulan anyar) dina bulan kaopat sumber-sumber cai laut anu jero ditutup sareng panto-panto cai sawarga ditutup; sareng dina bulan anyar bulan katujuh sadaya sungut jurang bumi dibuka, sareng cai mimiti turun ka jero di handap.
29 Dina bulan anyar bulan kasapuluh puncak-puncak gunung katingali, jeung dina bulan anyar bulan kahiji bumi mimiti katingali.
30 Cai mimiti ngiles ti luhur bumi dina minggu kalima dina taun katujuh [1309 AM], sarta dina poé katujuh belas dina bulan kadua bumi geus garing.
31 Dina tanggal dua puluh tujuh Mantenna muka bahtera, terus ngaluarkeun sasatoan, ingon-ingon, manuk, jeung sagala rupa mahluk nu gerak ti dinya.

BAB 6

1 Dina bulan anyar dina bulan katilu anjeunna kaluar ti bahtera, teras ngadamel altar di gunung éta.
2 Tuluy Anjeunna ngadamel panebusan pikeun bumi, sareng nyandak embe jalu teras ngadamel panebusan ku getihna pikeun sagala kasalahan bumi; sabab sagala anu aya di dinya parantos dibasmi, kecuali anu aya di jero bahtera sareng Nabi Nuh.
3 Gajihna tuluy dituangkeun kana altar, tuluy nyokot sapi jalu, embe jalu, domba jalu, jeung anak embe, uyah, japati jalu, jeung anak japati jalu, tuluy dituangkeun kana altar pikeun kurban beuleuman, tuluy dikucurkeun kurban anu dicampur minyak, disiramkeun anggur jeung diwuwuhan menyan kana sagala rupa, nepi ka seungitna karasa nikmat, anu matak pikaresepeun di payuneun PANGERAN.
4 PANGERAN ngambeu seungitna, terus Anjeunna ngadamel perjangjian jeung anjeunna yen moal aya deui banjir anu ngancurkeun bumi; yen mangsa tandur jeung panén di bumi moal eureun-eureun; tiris jeung panas, usum panas jeung usum tiris, beurang jeung peuting moal robah susunanana, atawa eureun salamina.

5 Jeung maraneh, sing loba turunan di bumi, sarta sing loba di dinya, sarta jadi berkah pikeun eta. Kami bakal nimbulkeun rasa sieun jeung kasieun ka maraneh dina sagala rupa anu aya di bumi jeung di laut.
6 Jeung tingali, Kami geus méré ka maraneh sagala rupa sasatoan, sagala rupa mahluk nu jangjangan, sagala rupa nu ngarayap di bumi, kitu deui lauk di cai, jeung sagala rupa pikeun dahareun; sakumaha jukut héjo, Kami geus méré sagala rupa pikeun dahareun.
7 Tapi daging anu aya nyawana jeung getihna teu meunang didahar, sabab getihna aya dina getihna, supaya getih hirup maraneh ulah dipénta. Ti leungeun unggal manusa, ti leungeun unggal sasatoan, Kami bakal menta getih manusa.
8Sing saha anu ngucurkeun getih manusa ku manusa, getihna ogé bakal diucurkeun, sabab Mantenna nyiptakeun manusa dumasar kana gambar Allah.
9 Jeung maraneh, sing loba turunan di bumi.
10 Nabi Nuh sareng putra-putrana sumpah yén aranjeunna moal ngahakan getih naon waé anu aya dina daging naon waé, sareng anjeunna ngadamel perjanjian di payuneun Gusti Allah salamina di sakumna generasi di bumi dina bulan ieu.
11 Ku sabab kitu Mantenna ngandika ka maraneh yen maraneh kudu nyieun perjangjian jeung urang Israil dina bulan ieu di gunung kalawan sumpah, sarta maraneh kudu nyiramkeun getih ka maranehna ku lantaran sagala kecap perjangjian anu dijieun ku PANGERAN jeung maranehna salawasna.
12 Sareng kasaksian ieu ditulis ngeunaan anjeun supados anjeun kedah teras-terasan ngalaksanakeunana, supados anjeun henteu tuang getih sato atanapi manuk atanapi sapi dina dinten naon waé salami hirup di bumi, sareng saha waé anu tuang getih sato atanapi sapi atanapi manuk salami hirup di bumi, anjeunna sareng turunanana bakal dibasmi ti tanah éta.
13 Jeung parentahkeun ka urang Israil ulah ngadahar getih, supaya ngaran jeung turunan maranehna tetep aya di payuneun PANGERAN, Allah urang.
14 Jeung pikeun hukum ieu teu aya wates waktu, sabab eta bakal salawasna. Maranéhna kudu ngalaksanakeunana sapanjang turun-tumurun, sangkan maranéhna bisa terus neneda pikeun anjeun ku getih di hareupeun altar; unggal poé jeung isuk-isuk jeung sonten maranéhna kudu ménta panghampura pikeun anjeun salamina di payuneun PANGERAN sangkan maranéhna bisa ngalaksanakeunana jeung teu dibasmi.
15 Sareng Anjeunna masihan tanda ka Nabi Nuh sareng putra-putrana yén moal aya deui banjir di bumi.
16 Mantenna neundeun guludug-Na dina méga pikeun tanda perjangjian anu langgeng yén moal aya deui banjir di bumi pikeun ngancurkeun éta sapanjang hirupna.
17 Ku sabab kitu, geus ditangtukeun jeung ditulis dina tablet sawarga, yen maranehna kudu ngarayakeun pesta minggu-minggu dina bulan ieu sataun sakali, pikeun ngabarukeun perjangjian unggal taun.
18 Sareng sadaya pésta ieu dirayakeun di sawarga ti dinten ciptaan dugi ka jaman Nabi Nuh - dua puluh genep yubileum sareng lima minggu taun [1309-1659 AM]: sareng Nabi Nuh sareng putra-putrana ngalaksanakeun éta salami tujuh yubileum sareng hiji minggu taun, dugi ka dinten pupusna Nabi Nuh, sareng ti dinten pupusna Nabi Nuh putra-putrana ngaleungitkeun (éta) dugi ka jaman Nabi Ibrahim, sareng aranjeunna tuang getih.
19 Tapi Ibrahim ngalaksanakeunana, Ishak, Yakub, jeung turunan-turunanana ngalaksanakeunana nepi ka jaman hidep, sarta dina jaman hidep bani Israil poho kana eta nepi ka hidep ngarayakeunana deui di gunung ieu.
20 Jeung parentahkeun ka urang Israil pikeun ngalaksanakeun ieu pesta ka turun-tumurun, pikeun jadi parentah ka maranehna: hiji poe dina sataun dina bulan ieu maranehna kudu ngarayakeun eta pesta.
21 Sabab ieu teh pesta mingguan jeung pesta buah munggaran: pesta ieu aya dua rupa jeung sipatna ganda: nurutkeun naon anu ditulis jeung diukir ngeunaan eta, rayakeun eta.
22 Sabab Kami geus nulis dina kitab Hukum anu kahiji, anu geus Kami tulis pikeun maraneh, yen maraneh kudu ngarayakeunana dina waktuna, hiji poe dina sataun, sarta Kami geus ngajelaskeun ka maraneh kurban-kurbanna supaya urang Israil kudu nginget-nginget sarta ngarayakeunana sapanjang turun-tumurun dina bulan ieu, hiji poe dina unggal taun.
23 Dina bulan anyar bulan kahiji, dina bulan anyar bulan kaopat, dina bulan anyar bulan katujuh, jeung dina bulan anyar bulan kasapuluh aya poé-poé pangéling-ngéling, jeung poé-poé usum dina opat bagian sataun. Ieu ditulis jeung ditetepkeun salaku kasaksian salamina.
24 Nabi Nuh ngayakeun pésta-pésta éta pikeun anjeunna turun-tumurun, supados éta pésta-pésta éta janten pangéling-ngéling pikeun anjeunna.
25 Sareng dina bulan anyar dina bulan kahiji anjeunna dipenta pikeun ngadamel bahtera pikeun dirina sorangan, sareng dina dinten éta bumi janten garing sareng anjeunna muka (bahtera) sareng ningali bumi.
26 Dina bulan anyar bulan kaopat, sungut-sungut jero jurang di handap ditutup. Jeung dina bulan anyar bulan katujuh, sadaya sungut jurang bumi dibuka, jeung cai mimiti turun ka jerona.
27 Dina bulan anyar bulan kasapuluh puncak-puncak gunung geus katingali, sarta Nuh bungah pisan.
28 Ku sabab kitu anjeunna ngayakeun pésta-pésta éta pikeun Anjeunna sorangan, pikeun pangéling-ngéling salamina, sareng kitu waé éta pésta-pésta téh diayakeun.
29 Sareng aranjeunna nempatkeun éta dina tablet sawarga, masing-masing gaduh tilu belas minggu; ti hiji ka anu sanés (ngalangkungan) pangéling-ngélingna, ti anu kahiji ka anu kadua, sareng ti anu kadua ka anu katilu, sareng ti anu katilu ka anu kaopat.
30 Sareng sadaya dinten dina paréntah éta bakal janten lima puluh dua minggu, sareng (ieu bakal ngajantenkeun) sataun lengkep. Kitu waé éta diukir sareng ditetepkeun dina tablet sawarga.
31 Jeung teu aya anu ngalalaworakeun (parentah ieu) salami sataun atawa ti taun ka taun.
32 Sareng parentahkeun ka bani Israil supados aranjeunna ngémutan taun-taun numutkeun itungan ieu - tilu ratus genep puluh opat dinten, sareng (ieu) bakal ngawangun sataun lengkep, sareng aranjeunna moal ngaganggu waktosna tina dinten-dintenna sareng tina pésta-péstana; sabab sadayana bakal kajadian dina éta numutkeun kasaksian aranjeunna, sareng aranjeunna moal ninggalkeun dinten atanapi ngaganggu pésta-pésta naon waé.

33 Tapi upami aranjeunna ngalalaworakeun sareng henteu ngalaksanakeunana numutkeun parentah-Na, maka aranjeunna bakal ngaganggu sadaya usumna sareng taun-taun bakal disingkirkeun tina ieu (tatanan), [sareng aranjeunna bakal ngaganggu usum sareng taun-taun bakal disingkirkeun] sareng aranjeunna bakal ngalalaworakeun aturan-aturanana.
34 Sareng sadaya bani Israil bakal hilap sareng moal mendakan jalan taun-taun, sareng bakal hilap bulan énggal, sareng usum-usum, sareng Sabat sareng aranjeunna bakal lepat dina sadaya urutan taun.
35 Sabab Kami terang sareng ti ayeuna Kami bakal nyatakeun ka anjeun, sareng éta sanés karangan Kami nyalira; sabab kitab (anu) ditulis di payuneun Kami, sareng dina tablet sawarga pabagi dinten-dinten parantos ditangtukeun, supados aranjeunna henteu hilap kana pésta-pésta perjanjian sareng leumpang numutkeun pésta-pésta bangsa-bangsa sanés saatos kasalahan sareng saatos kabodoan aranjeunna.
36 Sabab bakal aya jalma-jalma anu pasti bakal niténan bulan - kumaha (éta) ngaganggu usum sareng sumping ti taun ka taun sapuluh dinten teuing gancang.
37 Ku sabab kitu, taun-taun bakal datang ka aranjeunna nalika aranjeunna bakal ngaganggu (tatanan), sareng ngajantenkeun dinten anu jijik janten dinten kasaksian, sareng dinten anu najis janten dinten pésta, sareng aranjeunna bakal ngabingungkeun sadaya dinten, anu suci sareng anu najis, sareng dinten anu najis sareng anu suci; sabab aranjeunna bakal salah dina bulan sareng Sabat sareng pésta sareng Yobel.
38 Ku sabab kitu, kuring maréntahkeun sareng nyaksian ka anjeun supados anjeun nyaksian ka aranjeunna; sabab saatos anjeun maot, murangkalih anjeun bakal ngaganggu (aranjeunna), supados aranjeunna henteu ngan ukur ngadamel taun tilu ratus genep puluh opat dinten, sareng ku sabab kitu aranjeunna bakal salah dina bulan énggal sareng usum sareng Sabat sareng pésta, sareng aranjeunna bakal tuang sagala rupa getih sareng sagala rupa daging.

BAB 7

1 Sareng dina minggu katujuh dina taun kahiji [1317 AM] éta, dina yubileum ieu, Nabi Nuh melak tangkal anggur di gunung tempat bahtera éta nangtung, anu dingaranan Lubar, salah sahiji Pagunungan Ararat, sareng éta ngahasilkeun buah dina taun kaopat, [1320 AM] sareng anjeunna ngajaga buahna, sareng ngumpulkeun éta dina taun ieu dina bulan katujuh.
2 Anjeunna ngadamel anggur tina éta teras nyimpen éta kana wadah, teras nyimpen éta dugi ka taun kalima, [1321 AM] dugi ka dinten kahiji, dina bulan anyar bulan kahiji.
3 Anjeunna ngarayakeun pésta éta kalayan bungah, teras ngurbankeun kurban beuleuman ka PANGERAN, hiji sapi jalu ngora, hiji domba jalu, tujuh domba jalu, masing-masing umur sataun, sareng hiji embe jalu, pikeun ngahampura dosa dirina sareng putra-putrana.
4 Tuluy anjeunna nyiapkeun heula embe jalu, tuluy getihna dioleskeun saeutik kana daging anu aya dina altar anu dijieunna, kitu deui sakabeh gajihna disimpen dina altar tempat anjeunna ngurbankeun kurban beuleuman, kitu deui sapi jalu, domba jalu, jeung domba jalu, tuluy dagingna disimpen dina altar.
5 Tuluy anjeunna neundeun sagala kurban anu dicampur minyak di luhurna, tuluy nyiramkeun anggur kana seuneu anu tos dijieunna di luhur altar, sarta neundeun dupa di luhurna sarta nimbulkeun seungit anu nikmat ka PANGERAN, Allahna.
6 Anjeunna bungah pisan sarta nginum anggur ieu, anjeunna sareng murangkalihna kalawan bungah.
7 Harita geus peuting, anjeunna lebet ka kémahna, sarta mabok, anjeunna ngagoler tuluy saré, sarta bari saré, anjeunna ngalaan baju di jero kémahna.
8 Ham ningali Nabi Nuh, ramana, taranjang, terus kaluar ka luar sarta ngabejaan dua sadulurna di luar.
9 Sem jeung Yapet nyokot pakean Sem, tuluy hudang, tuluy neundeun pakean eta dina taktakna, tuluy mundur ka tukang nutupan eraan bapana, beungeutna malik ka tukang.
10 Nabi Nuh hudang tina sare, terus terang kana sagala kalakuan putra bungsuna ka anjeunna. Anjeunna ngutuk putrana, pokna, "Si Kanaan kudu dikutuk, jadi budak beulian pikeun dulur-dulurna."
11 Tuluy anjeunna ngaberkahan Sem, sarta ngalahir, "Mugia Gusti ngaberkahan Sem, Allahna, sarta Kanaan bakal jadi abdina."
12 Allah bakal ngalegakeun tanah Yapet, sarta Allah bakal cicing di imah Sem, sarta Kanaan bakal jadi abdi-Na.
13 Ham terang yén ramana geus nyumpahan putra bungsuna, sarta anjeunna teu kersaeun nyumpahan putrana. Tuluy anjeunna papisah ti ramana, anjeunna sareng putra-putrana, Kus, Misraim, Put sareng Kanaan.
14 Anjeunna ngadegkeun hiji kota pikeun dirina sorangan, sarta dingaranan eta kota dumasar kana ngaran garwana Ne'elatama'uk.
15 Yapet ningali éta, terus sirik ka lanceukna, terus anjeunna ngadegkeun hiji kota, sarta dingaranan éta kota dumasar kana ngaran pamajikanana, ‘Adataneses’.
16 Sem cicing jeung ramana, Nuh, sarta anjeunna ngadegkeun hiji kota deukeut ramana di gunung, sarta anjeunna ogé nyebut ngaranna nurutkeun ngaran pamajikanana, Sedeqetelebab.
17 Jeung tingali tilu kota ieu aya di deukeut Gunung Lubar; Sedeqetelebab nu madep ka gunung di wétanna; jeung Na'eltama'uk di kidul; 'Adatan'eses di kulon.
18 Ieu putra-putra Sem: Elam, Asyur, Arpaksad - ieu (putra) lahir dua taun saatos banjir - sareng Lud, sareng Aram.
19 Putra-putra Yapet: Gomer, Magog, Madai, Yawan, Tubal, Mesek jeung Tiras. Ieu putra-putra Nuh.
20 Sareng dina Yobel ka-28 [1324-1372 AM] Nabi Nuh mimiti nitah putra-putrana pikeun ngalaksanakeun aturan sareng paréntah, sareng sadaya kaputusan anu anjeunna terang, sareng anjeunna ngadorong putra-putrana pikeun ngalaksanakeun kabeneran, sareng nutupan éra awakna, sareng muji Nu Nyiptakeunana, sareng ngahargaan bapa sareng indung, sareng mikanyaah sasama, sareng ngajaga jiwana tina laku jina sareng najis sareng sadaya kajahatan.
21 Sabab kusabab tilu hal ieu datang banjir ka bumi, nyaéta, kusabab cabul dimana para Pengawas ngalawan hukum tata tertibna ngalakukeun cabul ka putri-putri manusa, sareng ngawin saha waé anu dipikahoyong ku aranjeunna: sareng aranjeunna ngamimitian najis.

22 Aranjeunna ngagaduhan putra-putra Naphidim, sareng aranjeunna sadayana béda, sareng aranjeunna silih ngahakan: sareng Raksasa maehan Naphil, sareng Naphil maehan Eljo, sareng umat manusa Eljo, sareng hiji jalma ka jalma anu sanés.
23 Jeung unggal jalma ngajual dirina pikeun ngalakukeun kajahatan jeung ngucurkeun loba getih, sarta bumi pinuh ku kajahatan.
24Sanggeus kitu, aranjeunna ngalakukeun dosa ka sasatoan jeung manuk, katut sagala rupa anu gerak jeung leumpang di bumi: sarta loba getih anu dicurahkeun ka bumi, sarta unggal imajinasi jeung kahayang manusa terus-terusan ngabayangkeun kasombongan jeung kajahatan.
25 PANGERAN ngabasmi sagala rupa ti beungeut bumi; lantaran kajahatan lampahna, jeung lantaran getih anu geus dicurahkeun di tengah-tengah bumi, Mantenna ngabasmi sagala rupa.
26 'Jeung urang nu tinggaleun, kuring jeung anjeun, putra-putra kuring, jeung sagala rupa nu asup ka bahtera bareng jeung urang, jeung tingali kuring ningali kalakuan anjeun di hareupeun kuring yén anjeun teu leumpang dina kabeneran: sabab dina jalan karusakan anjeun geus mimiti leumpang, jeung anjeun silih pisah, jeung silih sirik, jeung (kitu kajadianna) anjeun teu akur, putra-putra kuring, masing-masing jeung dulurna.
27 Sabab kuring ningali, jeung tingali sétan-sétan geus ngamimitian rayuan (maranéhna) ngalawan anjeun jeung ngalawan barudak anjeun jeung ayeuna kuring hariwang pikeun anjeun, yén sanggeus kuring maot anjeun bakal ngucurkeun getih manusa ka bumi, jeung anjeun ogé bakal ancur ti beungeut bumi.
28 Sabab saha waé anu ngocorkeun getih manusa, jeung saha waé anu ngahakan getih naon waé, bakal dibasmi ti bumi.
29 Moal aya deui jalma anu ngahakan getih, atawa anu ngucurkeun getih manusa di bumi, Moal aya deui turunan atawa turunan anu hirup di handapeun langit; Sabab maranéhna bakal asup ka Alam Kubur, Jeung ka tempat hukuman maranéhna bakal turun, Jeung ka jero gelap maranéhna bakal dipiceun ku maot anu telenges.
30 Getih teu meunang katempo dina awak maraneh, salila maraneh maehan sasatoan atawa ingon-ingon atawa naon waé nu ngapung di darat, sarta kudu usaha pikeun nutupan sagala kokotor anu geus dikucurkeun ka darat.
31 Jeung ulah siga jalma anu ngahakan getih, tapi sing ati-ati ulah aya anu ngahakan getih di hareupeun anjeun: tutup getihna, sabab kitu anu diparentahkeun ka kuring pikeun mere kasaksian ka anjeun sareng ka anak-anak anjeun, sareng sadaya mahluk hirup.
32 Jeung ulah ngantep nyawa didahar bareng jeung dagingna, supaya getih anjeun, anu mangrupa nyawa anjeun, ulah dipénta ku daging naon waé anu ngucurkeunana ka bumi.
33 Sabab bumi moal bersih tina getih anu geus dicurahkeun ka dinya; sabab ngan ukur ku getih jalma anu ngucurkeunana bumi bakal disucikeun pikeun turun-tumurun.
34 Ayeuna, barudak, dengekeun: lampahkeun kaadilan jeung kabeneran supaya maraneh bisa melak kabeneran di sakuliah bumi, sarta kamulyaan maraneh diangkat di payuneun Allah maraneh, anu nyalametkeun maraneh tina cai banjir.
35 Jeung tingali, maraneh bakal indit jeung nyieun kota-kota pikeun diri sorangan, sarta melak di dinya sagala pepelakan anu aya di bumi, komo deui sagala tangkal buah.
36 Salila tilu taun, buah tina sagala rupa anu didahar moal dikumpulkeun: sareng dina taun kaopat buahna bakal dianggap suci [sareng aranjeunna bakal nawiskeun buah munggaran], anu tiasa ditampi di payuneun Gusti Anu Maha Agung, anu nyiptakeun langit sareng bumi sareng sagala hal. Hayu aranjeunna nawiskeun anggur sareng minyak anu munggaran (salaku) buah munggaran dina altar Gusti, anu nampi éta, sareng anu sésana hayu para abdi bumi Gusti tuang di payuneun altar anu nampi éta.
37 Dina taun kalima maraneh kudu ngaleupaskeun eta pepelakan kalawan bener jeung jujur, sarta maraneh bakal jadi jalma bener, sarta sagala anu dipelak ku maraneh bakal makmur.
38 Sabab kitu pisan Enoh, bapa karuhun aranjeun, nitah Metusalah putrana, jeung Metusalah putrana, Lamekh, sarta Lamekh nitah ka Kami sagala hal anu diparentahkeun ku karuhunna ka anjeunna.
39 Sareng Kami ogé bakal masihan parentah ka anjeun, putra-putra Kami, sapertos anu diparentahkeun ku Enoch ka putrana dina Yobel anu munggaran: nalika masih hirup, generasi katujuh dina generasina, anjeunna maréntahkeun sareng masihan kasaksian ka putrana sareng ka putra-putrana dugi ka dinten pupusna.

BAB 8

1 Dina taun Yobel ka-dua puluh salapan, dina minggu kahiji, [1373 AM] dina awalna Arpakhsad nikah ka hiji istri anu namina Rasu'eja, putri Susan, putri Elam, teras ngalahirkeun putra dina taun katilu dina minggu ieu, [1375 AM] teras anjeunna nyebat namina Kainam.
2 Putrana geus gede, terus diajar nulis ku bapana, terus anjeunna indit néangan tempat pikeun ngarebut hiji kota.
3 Sareng anjeunna mendakan tulisan anu diukir ku generasi-generasi sateuacanna dina batu éta, teras anjeunna maca naon anu aya di dinya, teras anjeunna nyalin éta sareng ngalakukeun dosa kusabab éta; sabab éta ngandung ajaran Para Penjaga anu saluyu sareng anu biasa aranjeunna niténan pertanda panonpoé sareng bulan sareng béntang dina sadaya tanda langit.
4 Anjeunna nyeratkeun éta sareng teu nyarios nanaon ngeunaan éta; sabab anjeunna sieun nyarios ka Nuh ngeunaan éta bisi anjeunna ambek ka anjeunna kusabab éta.
5 Dina taun Yobel katilu puluh, [1429 AM] dina minggu kadua, dina taun kahiji, anjeunna nikah ka Melka, putri Madai, putra Yapet, sareng dina taun kaopat [1432 AM] anjeunna ngalahirkeun putra, sareng nyebat namina Selah; sabab anjeunna nyarios: 'Leres abdi parantos diutus.'
6 [Sareng dina taun kaopat anjeunna lahir], sareng Selah ageung teras nikah ka anjeunna, anu namina Mu'ak, putri Kesed, lanceuk ramana, dina Yobel ka-tilu puluh hiji, dina minggu kalima, dina taun kahiji [1499 AM] na.
7 Sareng anjeunna ngalahirkeun putra dina taun kalima [1503 AM] éta, sareng anjeunna nyebat namina Eber: sareng anjeunna nikah ka dirina, anu namina 'Azûrâd, putri

Nebrod, dina Yobel katilu puluh dua, dina minggu katujuh, dina taun katilu. [1564 AM]
8 Dina taun kagenep [1567 AM] anjeunna ngalahirkeun putra, sareng anjeunna nyebat namina Peleg; sabab dina jaman anjeunna lahir, putra-putra Nuh mimiti ngabagi bumi di antara aranjeunna: ku sabab kitu anjeunna nyebat namina Peleg.
9 Tuluy aranjeunna babagi sacara rusiah di antara aranjeunna, teras nyarioskeun ka Nabi Nuh.
10 Sareng kajadian dina awal yobel katilu puluh tilu [1569 AM] aranjeunna ngabagi bumi janten tilu bagian, kanggo Sem, Ham sareng Yafet, numutkeun warisan masing-masing, dina taun kahiji dina minggu kahiji, nalika salah sahiji ti urang anu diutus, aya sareng aranjeunna.
11 Anjeunna nyauran putra-putrana, teras aranjeunna nyampeurkeun anjeunna, aranjeunna sareng murangkalihna, teras anjeunna ngabagi bumi kana sababaraha bagian, anu kedah direbut ku tilu putrana, teras aranjeunna nguluran leungeunna, teras nyandak tulisan tina dada Nabi Nuh, ramana.
12 Sareng kaluar dina tulisan éta salaku undian Sem tengah bumi anu kedah diwariskeun pikeun dirina sareng pikeun putra-putrana salami generasi kalanggengan, ti tengah pagunungan Rafa, ti muara cai ti walungan Tina, sareng bagianna nuju ka kulon ngalangkungan tengah walungan ieu, sareng éta manjang dugi ka cai jurang, anu kaluar ti walungan ieu teras ngocorkeun cai na ka laut Me'at, sareng walungan ieu ngalir ka laut ageung. Sareng sadayana anu nuju ka kalér nyaéta milik Yaphet, sareng sadayana anu nuju ka kidul milik Sem.
13 Sareng éta manjang dugi ka Karaso: ieu aya di dada létah anu nyanghareup ka kidul.
14 Sareng bagianna manjang sapanjang laut ageung, sareng éta manjang dina garis lempeng dugi ka kuloneun lebak anu ningali ka kidul: sabab laut ieu dingaranan lebak Laut Mesir.
15 Sareng éta malik ti dieu ka kidul nuju muara laut ageung di sisi cai (na), teras manjang ka kulon ka 'Afra, teras manjang dugi ka cai walungan Gihon, sareng ka kidul cai Gihon, ka sisi walungan ieu.
16 Sareng éta manjang ka wétan, dugi ka Taman Eden, ka kidulna, [ka kidul] sareng ti wétan sadaya tanah Eden sareng sakumna wétan, éta malik ka wétan sareng teras dugi ka wétan gunung anu dingaranan Rafa, teras turun ka sisi muara walungan Tina.
17 Ieu bagian dibikeun ka Sem jeung putra-putrana, supaya eta tanah jadi milik maranehna salawasna, turun-tumurun.
18 Jeung Nuh bungah ningali bagian ieu kaluar pikeun Sem jeung pikeun putra-putrana, sarta anjeunna inget kana sagala anu geus diucapkeun ku sungutna dina ramalan; sabab anjeunna geus nyarios: 'Mugia Gusti Allah Sem diberkahan Sareng mugia Gusti cicing di tempat Sem.'
19 Anjeunna terang yén Taman Eden téh tempat anu paling suci, tempat cicingna PANGERAN, Gunung Sinai puseur gurun, jeung Gunung Sion puseur puseur bumi: tilu tempat ieu diciptakeun salaku tempat suci anu silih pahareup-hareup.
20 Anjeunna muji ka Allah Nu Maha Agung, anu parantos masihan kecap-kecap PANGERAN kana sungutna, sareng ka PANGERAN salamina.
21 Sareng anjeunna terang yén bagian anu diberkahan sareng berkah parantos sumping ka Sem sareng putra-putrana turun-tumurun salamina - sakumna tanah Eden sareng sakumna tanah Laut Beureum, sareng sakumna tanah wétan sareng India, sareng di Laut Beureum sareng pagunungan-pagununganna, sareng sakumna tanah Basan, sareng sakumna tanah Libanon sareng pulo-pulo Kaftur, sareng sakumna pagunungan Sanir sareng 'Amana, sareng pagunungan Asyur di kalér, sareng sakumna tanah Elam, Asyur, sareng Babel, sareng Susan sareng Ma'edai, sareng sakumna pagunungan Ararat, sareng sakumna daérah di saluareun laut, anu aya di saluareun pagunungan Asyur ka kalér, tanah anu diberkahan sareng lega, sareng sadaya anu aya di jerona saé pisan.
22 Sareng kanggo Ham kaluar bagian kadua, saluareun Gihon ka kidul ka katuhu Taman, sareng éta manjang ka kidul sareng éta manjang ka sadaya gunung seuneu, sareng éta manjang ka kulon ka laut 'Atel sareng éta manjang ka kulon dugi ka laut Ma'uk - éta (laut) dimana sadayana anu henteu ancur turun.
23 Sareng éta nuju ka kalér dugi ka wates Gadir, teras nuju ka basisir cai laut dugi ka cai laut ageung dugi ka caket walungan Gihon, sareng nuju sapanjang walungan Gihon dugi ka katuhu Taman Eden.
24 Ieu tanah anu dikaluarkeun pikeun Ham salaku bagian anu kudu dicicingan salamina pikeun dirina sareng putra-putrana turun-tumurun.
25 Sareng kanggo Yafet sumping bagian katilu di saluareun Walungan Tina di kalér ti kaluarna cai-cai na, sareng éta manjang ka kalér-wétan ka sakumna daérah Gog, sareng ka sakumna nagara di wétanna.
26 Sareng éta manjang ka kalér ka kalér, teras manjang ka pagunungan Qelt ka kalér, sareng ka arah laut Ma'uk, teras ka wétan Gadir dugi ka daérah cai laut.
27 Sareng éta manjang dugi ka caket kulon Fara teras uih deui ka arah 'Aferag, teras manjang ka wétan ka cai laut Me'at.
28 Sareng éta manjang ka daérah walungan Tina ka arah kalér-wétan dugi ka caket wates cai na nuju gunung Rafa, teras éta malik ka kalér.
29 Ieu tanah anu dibikeun ka Yapet sareng putra-putrana salaku bagian warisanana anu kedah dipiboga ku anjeunna pikeun dirina sareng putra-putrana, pikeun turun-tumurun salamina; lima pulo ageung, sareng hiji tanah ageung di kalér.
30 Tapi hawana tiis, jeung tanah Ham panas, jeung tanah Sem teu panas atawa tiis, tapi campuran tiis jeung panas.

BAB 9

1 Ham ngabagi-bagi ka putra-putrana, sarta bagian kahiji kaluar pikeun Kus ka wétan, jeung ka kulonna pikeun Misraim, jeung ka kulonna pikeun Put, jeung ka kulonna [jeung ka kulonna] di laut pikeun Kanaan.
2 Sareng Sem ogé ngabagi ka putra-putrana, sareng bagian anu munggaran sumping ka Ham sareng putra-putrana, di wétaneun walungan Tigris dugi ka wétan, sakumna tanah India, sareng di Laut Beureum di basisirna, sareng cai Dedan, sareng sadaya gunung Mebri sareng Ela, sareng sadaya tanah Susan sareng sadayana anu aya di sisi Pharnak dugi ka Laut Beureum sareng walungan Tina.

3 Sareng kanggo Asyur kaluar Bagian kadua, sadaya tanah Asyur sareng Ninewe sareng Shinar sareng dugi ka wates India, sareng éta naék sareng ngurilingan walungan.
4 Sareng kanggo Arpakhsad sumping bagian katilu, sadaya tanah daérah Kasdim di wétaneun Walungan Efrat, wawatesan sareng Laut Beureum, sareng sadaya cai gurun caket kana lebak laut anu ningali ka Mesir, sadaya tanah Libanon sareng Sanir sareng 'Amana dugi ka wates Walungan Efrat.
5 Sareng kanggo Aram sumping bagian kaopat, sadaya tanah Mesopotamia antara Tigris sareng Euphrates di kalér Chaldees dugi ka wates pagunungan Assur sareng tanah 'Arara.
6 Jeung kaluar ka Lud bagian kalima, pagunungan Asyur jeung sagala nu aya di dinya nepi ka Laut Ageung, jeung nepi ka wétaneun Asyur dulurna.
7 Jeung Yapet ogé ngabagi-bagi tanah warisanana ka putra-putrana.
8 Bagian kahiji kaluar ka Gomer di wétan ti sisi kalér ka walungan Tina; jeung di kalér kaluar ka Magog sadaya bagian jero kalér nepi ka nepi ka laut Me'at.
9 Jeung Madai kaluar salaku bagianana anu kudu dipiboga ti kulon dua dulurna nepi ka pulo-pulo, jeung nepi ka basisir pulo-pulo.
10 Jeung pikeun Jawa asalna bagian kaopat unggal pulo jeung pulo-pulo anu aya di wates Lud.
11 Jeung pikeun Tubal aya bagian kalima di tengah-tengah létah anu ngadeukeutan ka wates bagian Lud ka létah kadua, ka daérah saluareun létah kadua ka létah katilu.
12 Jeung pikeun Mesekh medal bagian kagenep, sakumna wilayah saluareun létah katilu nepi ka wétan Gadir.
13 Sareng kanggo Tiras kaluar bagian katujuh, opat pulo ageung di tengah laut, anu dugi ka bagian Ham [sareng pulo-pulo Kamaturi kaluar ku undian pikeun putra-putra Arpakhsad salaku warisanana].
14 Kitu putra-putra Nuh ngabagi-bagi ka putra-putrana di payuneun Nabi Nuh, ramana, sarta anjeunna meungkeut aranjeunna ku sumpah, ngutuk unggal jalma anu nyoba ngarebut bagian anu teu acan meunang (ka anjeunna) ku nasibna.
15 Aranjeunna sadayana nyarios, 'Mugia kitu; mugia kitu' pikeun diri sorangan sareng putra-putrana salamina sapanjang turun-tumurun dugi ka dinten pangadilan, dimana Gusti Allah bakal ngahukum aranjeunna ku pedang sareng seuneu pikeun sadaya kajahatan anu najis tina kasalahanana, anu parantos dieusi bumi ku palanggaran sareng kokotor sareng cabul sareng dosa.

BAB 10

1 Sareng dina minggu katilu Yobel ieu, roh-roh jahat mimiti nyasabkeun turunan putra-putra Nabi Nuh, sareng nyasarkeun sareng ngancurkeun aranjeunna.
2 Sareng putra-putra Nuh sumping ka Nuh ramana, teras aranjeunna nyarioskeun ka anjeunna ngeunaan sétan-sétan anu nyasabkeun sareng ngabutakeun sareng maehan putra-putrana.
3 Anjeunna neneda ka payuneun PANGERAN, Allahna, pokna: "Duh Gusti, sumber roh-roh sadaya mahluk, anu parantos nunjukkeun welas asih ka abdi. Sareng parantos nyalametkeun abdi sareng putra-putra abdi tina cai banjir, Sareng henteu ngajantenkeun abdi binasa sapertos Gusti ngalakukeun ka putra-putra anu cilaka; Sabab sih-rahmat Gusti ageung ka abdi, Sareng ageung pisan welas asih Gusti ka jiwa abdi; Mugia sih-rahmat Gusti dilimpahkeun ka putra-putra abdi, Sareng ulah ngantep roh-roh jahat ngawasa aranjeunna. Supados aranjeunna henteu ngancurkeun aranjeunna ti bumi."
4 Nanging mugi Gusti ngaberkahan abdi sareng putra-putra abdi, supados urang tiasa baranahan sareng nambahan seueur sareng ngeusian bumi.
5 Sareng Anjeun terang kumaha Para Panjaga Anjeun, karuhun roh-roh ieu, bertindak dina jaman abdi: sareng pikeun roh-roh ieu anu hirup, kurung aranjeunna sareng tahan aranjeunna pageuh di tempat hukuman, sareng ulah ngantep aranjeunna mawa karusakan ka putra-putra abdi Anjeun, Gusti abdi; sabab ieu jahat, sareng diciptakeun pikeun ngancurkeun.
6 Jeung ulah ngantep aranjeunna ngawasa roh-roh jalma anu hirup; sabab ngan Gusti anu tiasa ngawasa aranjeunna. Jeung ulah ngantep aranjeunna ngawasa putra-putra jalma anu soleh ti ayeuna jeung salamina.
7 Sareng PANGERAN Allah urang nitah urang pikeun ngabeungkeut sadayana.
8 Sareng kapala roh-roh, Mastêmâ, sumping teras nyarios: 'Gusti, Nu Maha Nyipta, mugia sababaraha di antarana tetep aya di payuneun abdi, sareng mugia aranjeunna ngadangukeun sora abdi, sareng ngalakukeun sadayana anu bakal abdi carioskeun ka aranjeunna; sabab upami sababaraha di antarana henteu ditinggalkeun ka abdi, abdi moal tiasa ngalaksanakeun kakawasaan kahoyong abdi ka putra-putra manusa; sabab ieu mangrupikeun karusakan sareng nyasabkeun di payuneun pangadilan abdi, sabab kajahatan putra-putra manusa ageung.'
9 Sareng Anjeunna ngadawuh: Saperpuluhna kedah tetep di payuneun anjeunna, sareng salapan bagian kedah turun ka tempat hukuman.
10 Sareng salah sahiji ti urang Anjeunna maréntahkeun supados urang ngajarkeun ka Nuh sadaya ubar-ubarna; sabab Anjeunna terang yén aranjeunna moal leumpang dina kajujuran, atanapi berjuang dina kabeneran.
11 Sareng kami ngalakukeun numutkeun sadaya kecap-Na: sadaya jahat anu jahat kami beungkeut di tempat hukuman sareng sapersapuluhna kami tinggalkeun supados aranjeunna tunduk ka Sétan di bumi.
12. Sareng Kami ngajelaskeun ka Nabi Nuh sadaya ubar pikeun panyakitna, sareng godaan-godaanna, kumaha anjeunna tiasa nyageurkeun aranjeunna ku ramuan taneuh.
13. Jeung Nabi Nuh nuliskeun sagala hal dina hiji kitab sakumaha anu Kami pitunjukkeun ka anjeunna ngeunaan sagala rupa ubar. Ku kituna roh-roh jahat dicegah tina (nyilakakeun) putra-putra Nabi Nuh.
14 Tuluy anjeunna masrahkeun sagala anu parantos ditulisna ka Sem, putra cikalna; sabab anjeunna langkung nyaah ka Sem tibatan sadaya putrana.
15 Nabi Nuh pupus sareng karuhunna, teras dikurebkeun di Gunung Lubar di tanah Ararat.
16 Anjeunna ngalengkepan salapan ratus lima puluh taun dina hirupna, salapan belas yubileum sareng dua minggu sareng lima taun. [1659 AM]
17 Sareng dina kahirupanna di bumi anjeunna langkung unggul tibatan anak-anak manusa kecuali Enoch kusabab

kabeneran, dimana anjeunna sampurna. Sabab jabatan Enoch ditunjuk janten kasaksian ka generasi dunya, supados anjeunna nyarioskeun sadaya kalakuan turun-tumurun, dugi ka dinten pangadilan.
18 Dina taun katilu puluh tilu, dina taun kahiji dina minggu kadua, Peleg nikah ka saurang istri, anu namina Lomna putri Sina'ar, teras ngalahirkeun putra dina taun kaopat minggu ieu, sareng anjeunna nyebat namina Reu; sabab anjeunna nyarios: 'Tingali, barudak manusa parantos janten jahat kumargi niat jahat ngawangun kota sareng menara pikeun diri sorangan di tanah Shinar.'
19 Maranéhna indit ti tanah Ararat ka wétan ka Sinear; sabab dina jamanna maranéhna ngadegkeun kota jeung munara, pokna, 'Hayu urang naék ka sawarga di dinya.'
20 Aranjeunna mimiti ngawangun, sareng dina minggu kaopat aranjeunna ngadamel bata nganggo seuneu, sareng bata-bata éta dianggo pikeun batu, sareng taneuh liat anu dianggo pikeun ngahiji nyaéta aspal anu kaluar ti laut, sareng ti sumber cai di tanah Shinar.
21 Tuluy aranjeunna ngawangunna: opat puluh tilu taun [1645-1688 AM] aranjeunna ngawangunna; rubakna 203 bata, jeung jangkungna (sahiji bata) sapertilu tina hiji; jangkungna 5433 hasta jeung 2 tangkal palem, jeung (rubakna hiji témbok) tilu belas stada (jeung tilu puluh stada séjénna).
22 PANGERAN Allah urang ngadawuh ka urang: Tingali, maranehna teh hiji bangsa, jeung (ieu) maranehna mimiti ngalakukeun, jeung ayeuna euweuh anu bakal ditahan ti maranehna. Hayu urang turun jeung ngabingungkeun basa maranehna, supaya maranehna teu silih ngarti kana omongan batur, jeung maranehna bisa sumebar ka kota-kota jeung bangsa-bangsa, jeung hiji tujuan moal tetep aya deui jeung maranehna nepi ka poe pangadilan.
23 Sareng Gusti lungsur, sareng kami lungsur sareng Anjeunna pikeun ningali kota sareng menara anu parantos diwangun ku murangkalih manusa.
24 Tuluy anjeunna ngabingungkeun basa maranéhna, nepi ka maranéhna teu ngarti deui kana omongan batur, terus maranéhna eureun ngawangun kota jeung munara.
25 Ku kituna, sakumna tanah Sinear disebut Babel, sabab di dinya PANGERAN ngabingungkeun sagala basa manusa, sarta ti dinya aranjeunna sumebar ka kota-kota masing-masing, masing-masing nurutkeun basa jeung bangsana.
26 PANGERAN ngadatangkeun angin gede ka munara éta, tuluy ngagulingkeun éta munara ka taneuh, sarta katingalina éta munara aya di antara Asur jeung Babul di tanah Sinear, sarta disebutna 'Ngagulingkeun'.
27 Dina minggu kaopat dina taun kahiji [1688 AM] dina awalna dina taun katilu puluh opat Yobel, aranjeunna dibubarkeun ti tanah Shinar.
28 Ham jeung putra-putrana indit ka tanah anu rek dicicingan ku anjeunna, anu dibeulina salaku bagianna di tanah kidul.
29 Kanaan ningali tanah Libanon nepi ka walungan Mesir, yen eta tanah teh kacida hadena, sarta anjeunna teu asup ka tanah warisanana ka kulon (nyaéta ka) laut, sarta anjeunna cicing di tanah Libanon, ka wetan jeung ka kulon ti wates Walungan Yordan jeung ti wates laut.
30 Jeung Ham, ramana, jeung Kus jeung Misraim dulur-dulurna nyarita ka anjeunna: 'Anjeun geus cicing di tanah anu lain milik anjeun, jeung anu teu meunang diundi ku urang: ulah kitu; sabab lamun anjeun ngalakukeun kitu, anjeun jeung putra-putra anjeun bakal murag di tanah éta jeung (di) dikutuk ku pemberontakan; sabab ku pemberontakan anjeun geus cicing, jeung ku pemberontakan anak-anak anjeun bakal murag, jeung anjeun bakal dibasmi salamina.
31 Ulah cicing di imah Sem, sabab Sem jeung anak-anakna geus meunang warisan ti maranehna.
32 Anjeun dikutuk, sareng anjeun bakal dikutuk langkung ti sadaya putra Nuh, ku kutukan anu urang kaiket ku sumpah di payuneun hakim suci, sareng di payuneun karuhun urang Nuh.
33 Tapi anjeunna teu ngadéngékeun ka aranjeunna, anjeunna sareng putra-putrana cicing di tanah Libanon ti Hamat dugi ka jalan ka Mesir, dugi ka ayeuna.
34 Ku kituna éta tanah dingaranan Kanaan.
35 Sareng Yafet sareng putra-putrana angkat ka laut sareng cicing di tanah bagianana, sareng Madai ningali tanah laut sareng éta henteu pikaresepeun anjeunna, teras anjeunna ngemis (bagian) ti Ham sareng Asyur sareng Arpakhsad, lanceuk pamajikanana, sareng anjeunna cicing di tanah Media, caket lanceuk pamajikanana dugi ka ayeuna.
36 Tempat cicingna jeung tempat cicingna putra-putrana dingaranan Media, nurutkeun ngaran karuhunna, Madai.

BAB 11

1 Sareng dina Yobel katilu puluh lima, dina minggu katilu, dina taun kahiji [1681 AM] éta, Reu nikah ka anjeunna, anu namina 'Ôrâ, putri 'Ûr, putra Kesed, teras anjeunna ngalahirkeun putra, sareng anjeunna nyebat namina Sêrôh, dina taun katujuh minggu ieu dina Yobel ieu. [1687 AM]
2 Sareng putra-putra Nabi Nuh mimiti perang silih tawanan sareng silih maehan, sareng ngucurkeun getih manusa di bumi, sareng ngahakan getih, sareng ngawangun kota-kota anu kuat, témbok, sareng menara, sareng individu-individu (mimitian) ngaluhurkeun diri di luhur bangsa, sareng ngadegkeun awal karajaan, sareng perang jalma ngalawan jalma, sareng bangsa ngalawan bangsa, sareng kota ngalawan kota, sareng sadayana (mimitian) ngalakukeun jahat, sareng kéngingkeun senjata, sareng ngajarkeun putra-putrana perang, sareng aranjeunna mimiti ngarebut kota-kota, sareng ngajual budak lalaki sareng awéwé.
3 Sareng 'Ûr, putra Kesed, ngawangun kota 'Ara di Kasdim, sareng nyebat namina dumasar kana namina sareng nami ramana. Sareng aranjeunna ngadamel gambar cair pikeun diri sorangan, sareng aranjeunna nyembah masing-masing brahala, gambar cair anu aranjeunna damel pikeun diri sorangan, sareng aranjeunna mimiti ngadamel gambar ukiran sareng simulacra anu najis, sareng roh-roh jahat ngabantosan sareng ngagoda (aranjeunna) pikeun ngalakukeun palanggaran sareng najis.
4 Sareng pangeran Mastêmâ usaha pikeun ngalakukeun sadayana ieu, sareng anjeunna ngutus roh-roh sanés, anu ditugaskeun ka anjeunna, pikeun ngalakukeun sagala rupa kasalahan sareng dosa, sareng sagala rupa palanggaran, pikeun ngaruksak sareng ngancurkeun, sareng ngucurkeun getih ka bumi.
5Ku kituna anjeunna nyebat éta Sêrôh, Serug, sabab unggal jalma robah pikiran kana sagala rupa dosa jeung kajahatan.

6 Anjeunna ageung, cicing di Ur di Kasdim, caket ka ramana indung pamajikanana, sareng anjeunna nyembah brahala, sareng anjeunna nikah ka dirina dina taun Yobel ka-36, dina minggu ka-5, dina taun kahiji, [1744 AM] sareng namina Melka, putri Kaber, putri lanceuk ramana.
7 Tuluy manéhna ngalahirkeun Nahor, dina taun kahiji minggu ieu, sarta manéhna gedé sarta cicing di Ur di urang Kasdim, sarta bapana ngajarkeun manéhna panalungtikan urang Kasdim pikeun ngaramal jeung méré ramalan, nurutkeun tanda-tanda di sawarga.
8 Sareng dina yubileum katilu puluh tujuh dina minggu kagenep, dina taun kahiji, [1800 AM] anjeunna nikah ka hiji istri, anu namina 'Ijaska, putri Nestag ti urang Kasdim.
9 Jeung manéhna ngalahirkeun Terah dina taun katujuh minggu ieu. [1806 AM]
10. Pangeran Mastêmâ ngutus manuk gagak jeung manuk-manuk pikeun ngahakan siki anu dipelak di tanah éta, pikeun ngancurkeun tanah éta, sarta ngarampog pagawéan barudak manusa. Sateuacan maranéhna bisa ngabajak siki, manuk gagak metik (eta) ti beungeut taneuh.
11 Ku kituna anjeunna nyebatna Térah sabab manuk gagak jeung manuk-manuk ngarubuhkeun éta manuk nepi ka miskin sarta ngahakan siki-sikina.
12 Taun-taun mimiti teu subur, lantaran aya manuk-manuk, sarta manuk-manuk ngahakan sagala buah tina tangkal-tangkal éta: ngan ku usaha anu ageung maranéhna bisa nyimpen saeutik tina sagala hasil taneuh dina mangsa hirupna.
13 Sareng dina yubileum ka-tilu puluh salapan ieu, dina minggu kadua dina taun kahiji, [1870 AM] Terah nyandak pamajikan, anu namina 'Edna, putri 'Abram, putri sadérék ramana. Sareng dina taun katujuh minggu ieu [1876 AM] anjeunna ngalahirkeun putra, sareng anjeunna nyebat namina Abram, ku nami ramana indungna;
14 sabab anjeunna parantos pupus sateuacan putrina ngandung putra.
15 Sareng budak éta mimiti ngartos kasalahan bumi anu sadayana nyasar saatos patung-patung ukiran sareng saatos najis, sareng ramana ngajarkeun anjeunna nyerat, sareng anjeunna yuswa dua minggu, [1890 AM] sareng anjeunna misahkeun dirina ti ramana, supados anjeunna henteu nyembah brahala sareng anjeunna.
16 Sareng anjeunna mimiti neneda ka Nu Nyiptakeun sagala hal supados Anjeunna tiasa nyalametkeun anjeunna tina kasalahan anak-anak manusa, sareng supados bagianna henteu murag kana kasalahan saatos najis sareng kajahatan.
17 Waktuna melak bibit di tanah éta geus datang, terus maranéhna kabéh indit babarengan pikeun ngajaga bibitna tina manuk gagak, sarta Abram indit bareng jeung nu indit, sarta éta budak lalaki umur opat belas taun.
18Sakali datang manuk gagak rék ngahakan éta siki, Abram lumpat nyampeurkeun maranéhna méméh maranéhna nepi ka taneuh, terus ngagorowok ka maranéhna méméh maranéhna nepi ka taneuh rék ngahakan éta siki, pokna, "Ulah turun, balik deui ka tempat asal manéh," terus maranéhna balik deui.
19 Poe eta keneh Mantenna nitah manuk gagak-gagak muter balik tujuh puluh kali, sarta ti sakumna manuk gagak di sakuliah tanah tempat Abram cicing di dinya hiji-hiji acan aya nu cicing di dinya.
20Sadaya jalmi anu aya sareng anjeunna di sakuliah nagri ningali anjeunna ngajerit, sareng sadaya gagak malik deui, sareng namina janten kasohor di sakumna nagri urang Kasdim.
21 Taun ieu sadaya jalmi anu hoyong melak datang ka anjeunna, sareng anjeunna angkat sareng aranjeunna dugi ka waktos melak eureun: sareng aranjeunna melak lahanna, sareng taun éta aranjeunna mawa gandum anu cekap ka bumi sareng tuang sareng wareg.
22 Sareng dina taun kahiji minggu kalima [1891 AM] Abram ngajar jalma-jalma anu ngadamel alat-alat pikeun sapi, tukang kayu, sareng aranjeunna ngadamel wadah di luhur taneuh, ngadep kana pigura bajak, supados nyebarkeun siki di dinya, sareng siki murag ti dinya kana bagian bajak, sareng disumputkeun dina taneuh, sareng aranjeunna henteu sieun deui ka gagak.
23 Jeung ku cara kieu aranjeunna nyieun (wadah) di luhur taneuh dina sadaya rangka bajak, teras aranjeunna nyebarkeun sareng ngolah sadaya lahan, sapertos anu diparentahkeun ku Abram, sareng aranjeunna henteu sieun deui kana manuk.

BAB 12

1 Dina minggu kagenep, dina taun katujuhna, [1904 AM] Abram nyarios ka Terah, ramana, "Rama!"
2 Anjeunna ngawaler, "Ieu abdi, anaking." Anjeunna ngawaler, "Putra,
"Naon pitulung sareng kauntungan anu urang kéngingkeun tina brahala-brahala anu anjeun sembah,
Sareng di payuneun mana anjeun sujud?
3 Sabab teu aya sumanget di jerona,
Sabab éta téh wangun-wangun anu bodo, sarta nyasabkeun haté.
Ulah nyembah aranjeunna:
4 Nyembah ka Allah nu jumeneng di sawarga,
Saha anu nurunkeun hujan jeung embun ka bumi
Sareng ngalakukeun sagala hal di bumi,
Sareng parantos nyiptakeun sagala rupi ku kecap-Na,
Sareng sadaya kahirupan asalna ti payuneun raray-Na.
5 Ku naon aranjeun nyembah barang-barang anu teu aya rohna?
Sabab éta téh hasil karya leungeun (lalaki),
Sareng anjeun nanggung éta dina taktak anjeun,
Jeung anjeun teu meunang pitulung ti aranjeunna,
Tapi éta téh jadi cukang lantaran éra pikeun jalma-jalma anu nyieunna,
Jeung mangrupakeun panyesat hate pikeun jalma-jalma anu nyembah aranjeunna:
Ulah nyembah aranjeunna.
6Ramana ngawaler, "Anaking, abdi ogé terang, tapi kumaha atuh ieu bangsa anu parantos nitah abdi ngawula ka aranjeunna?"
7 Jeung lamun kuring ngabejaan ka maranehna anu sabenerna, maranehna bakal maehan kuring; sabab jiwa maranehna napel ka maranehna pikeun nyembah jeung ngahormat maranehna.
8 Jempe heula, anaking, bisi hidep dipaehan.' Tuluy anjeunna nyarita ka dua sadérékna, sarta aranjeunna ambek ka anjeunna, anjeunna tetep jempe.

9 Dina taun Yobel ka-opat puluh, dina minggu kadua, dina taun katujuhna, [1925 AM] Abram nyandak hiji pamajikan, ngaranna Sarai, putri ramana, teras anjeunna janten garwana.
10 Haran, lanceukna, nikah ka anjeunna dina taun katilu minggu katilu, [1928 AM] sareng anjeunna ngalahirkeun putra dina taun katujuh minggu ieu, [1932 AM] sareng anjeunna nyebat namina Lot.
11 Nahor, lanceukna, nikah ka saurang.
12 Dina taun kagenep puluh hirup Abram, nyaéta, dina minggu kaopat, dina taun kaopatna, [1936 AM] Abram hudang peuting, terus ngaduruk imah brahala, sarta anjeunna ngaduruk sagala anu aya di jero imah éta jeung taya saurang ogé anu nyaho.
13Ti peuting harita keneh maranehna hudang terus nyoba nyalametkeun dewa-dewa maranehna ti tengah-tengah seuneu.
14 Haran buru-buru nyalametkeun aranjeunna, tapi seuneu ngagedur ka anjeunna, sareng anjeunna kaduruk dina seuneu, sareng anjeunna maot di Ur di Kasdim sateuacan Terah ramana, sareng aranjeunna ngubur anjeunna di Ur di Kasdim.
15 Terah angkat ti Ur di Kasdim, anjeunna sareng putra-putrana, angkat ka tanah Libanon sareng ka tanah Kanaan, teras anjeunna cicing di tanah Haran, sareng Abram cicing sareng Terah ramana di Haran salami dua minggu.
16 Dina minggu kagenep, dina taun kalima, [1951 AM] Abram calik sapanjang wengi dina bulan anyar bulan katujuh pikeun niténan béntang ti sonten dugi ka énjing, pikeun ningali kumaha kaayaan sataun ngeunaan hujan, sareng anjeunna nyalira nalika anjeunna calik sareng niténan.
17 Aya hiji kecap anu asup kana haténa, pokna, "Sadaya tanda béntang, bulan, sareng panonpoé, sadayana aya dina panangan Gusti. Naha abdi kedah milarian éta?"
18 Upami Anjeunna kersa, Anjeunna nurunkeun hujan, isuk-isuk sareng sonten;
Jeung lamun Anjeunna kersa, Anjeunna bakal nahan eta,
Jeung sagala rupa aya dina panangan-Na.
19 Anjeunna ngadoa peuting éta, pokna,
'Gusti abdi, Gusti Nu Maha Agung, ngan ukur Anjeun Gusti abdi,
Sareng Anjeun sareng kakawasaan Anjeun parantos abdi pilih.
Sareng Anjeun anu nyiptakeun sagala rupa,
Sareng sadaya hal anu mangrupikeun padamelan panangan anjeun.
20 Salametkeun abdi tina leungeun roh jahat anu ngawasa pikiran manusa,
Sareng ulah ngantep aranjeunna nyasarkeun abdi ti Gusti, Gusti abdi.
Sareng Anjeun nguatkeun abdi sareng turunan abdi salamina
Supaya urang teu nyasar ti ayeuna jeung salawasna.
21 Anjeunna ngawaler, 'Naha abdi kedah uih deui ka Ur di tanah Kaldea anu milari beungeut abdi supados abdi tiasa uih deui ka aranjeunna, naha abdi kedah cicing di dieu di tempat ieu? Mugia jalan anu leres di payuneun Gusti hasilkeun ku panangan abdi Gusti supados anjeunna tiasa ngalaksanakeunana sareng supados abdi henteu leumpang dina tipu daya haté abdi, duh Gusti.'
22Sanggeus anjeunna réngsé ngadoa jeung nyarita, anjeunna niténan pangandika PANGERAN anu dikirimkeun ka anjeunna ku jalan Kami, kieu: ‘Indit ti nagara anjeun, ti kulawarga anjeun, jeung ti imah bapa anjeun, ka hiji tanah anu bakal Kami tunjukkeun ka anjeun, sarta Kami bakal ngajadikeun anjeun hiji bangsa anu gede tur loba pisan jumlahna.
23 Sareng Kami bakal ngaberkahan anjeun
Sareng abdi bakal ngajantenkeun nami anjeun agung,
Sareng anjeun bakal diberkahan di bumi,
Sareng di jero Anjeun sadaya kulawarga di bumi bakal diberkahan,
Sareng abdi bakal ngaberkahan jalmi-jalmi anu ngaberkahan anjeun,
Jeung laknat jalma anu nyumpahan anjeun.
24 Kami bakal jadi Allah pikeun anjeun, pikeun anak anjeun, pikeun putu anjeun, jeung pikeun sakumna turunan anjeun. Ulah sieun, ti ayeuna nepi ka turun-tumurun di bumi, Kami Allah anjeun.
25 PANGERAN Allah ngadawuh: 'Buka sungut jeung ceulina, supaya anjeunna ngadéngé jeung nyarita ku sungutna, ku basa anu geus diwahyukeun'; sabab éta geus eureun tina sungut sadaya anak manusa ti saprak poé digulingkeun (Babul).
26 Tuluy Kami muka sungutna, ceulina jeung biwirna, terus Kami mimiti nyarita jeung manehna dina basa Ibrani, basa ciptaan Allah.
27 Sareng anjeunna nyandak buku-buku karuhunna, sareng ieu ditulis dina basa Ibrani, teras anjeunna nyalinna, sareng anjeunna mimiti nalungtik éta, sareng kuring ngawartosan anjeunna naon anu anjeunna henteu tiasa (ngartos), sareng anjeunna nalungtik éta salami genep bulan hujan.
28 Sareng kajadian dina taun katujuh minggu kagenep [1953 AM] anjeunna nyarios ka ramana sareng ngawartosan anjeunna, yén anjeunna badé ninggalkeun Haran kanggo angkat ka tanah Kanaan pikeun ningali éta sareng uih deui ka anjeunna.
29 Ceuk Terah, ramana, "Mugia sing salamet."
Mugia Gusti anu langgeng ngaluruskeun jalan anjeun.
Sareng mugia Gusti [(nyarengan anjeun, sareng] ngajaga anjeun tina sagala kajahatan,
Sareng mugia maparin rahmat, rahmat sareng karunia ka anjeun di payuneun jalmi-jalmi anu ningali anjeun,
Sareng mugia teu aya hiji ogé ti antara manusa anu gaduh kakawasaan pikeun nganyenyeri anjeun;
Indit kalawan tentrem.
30 Jeung lamun hidep ningali hiji tanah anu pikaresepeun pikeun hidep cicing di dinya, geura candak kuring ka dieu, jeung bawa Lot, putra Haran dulur hidep, kawas anak hidep sorangan: mugia PANGERAN nyarengan hidep.
31 Jeung Nahor, dulur hidep, sing geura indit jeung hidep nepi ka hidep balik kalawan salamet, sarta urang kabeh indit bareng jeung hidep.”

BAB 13

1 Abram angkat ti Haran, tuluy mawa Sarai, garwana, jeung Lot, putra lanceukna Haran, ka tanah Kanaan, tuluy sumping ka Asyur, terus ka Sikem, terus cicing di deukeut tangkal ek anu jangkung.

2 Anjeunna ningali, sareng katingali, tanah éta pikaresepeun pisan ti jalan asup ka Hamat dugi ka tangkal kiara anu jangkung.
3 PANGERAN ngadawuh ka anjeunna, "Ieu tanah bakal dibikeun ka maneh jeung ka turunan maneh."
4 Anjeunna ngadegkeun altar di dinya, tuluy ngahaturkeun kurban beuleuman ka PANGERAN, anu parantos nembongan ka anjeunna.
5 Ti dinya anjeunna pindah ka gunung . . . Betel di kulon jeung Ai di wetan, tuluy masang tendana di dinya.
6 Anjeunna ningali, tanah éta lega pisan sareng saé, sareng sagala rupa tumbuh di dinya - tangkal anggur, tangkal ara sareng tangkal dalima, tangkal ek sareng tangkal ek, tangkal ek sareng tangkal minyak, tangkal cedar sareng tangkal cemara sareng tangkal kurma, sareng sadaya tangkal di tegalan, sareng aya cai di gunung-gunung.
7 Anjeunna muji PANGERAN, anu parantos nungtun anjeunna kaluar ti Ur di tanah Kasdim, sareng parantos mawa anjeunna ka tanah ieu.
8 Jeung kajadian dina taun kahiji, dina minggu katujuh, dina bulan anyar bulan kahiji, 1954 AM] anjeunna ngadegkeun altar di gunung ieu, sarta nyebut jenengan PANGERAN: 'Anjeun, Allah anu langgeng, nyaéta Allah abdi.'
9 Sareng anjeunna ngurbankeun kurban beuleuman dina altar ka PANGERAN supados Anjeunna aya sareng anjeunna sareng henteu ngantunkeun anjeunna sapanjang hirupna.
10 Ti dinya anjeunna angkat ka kidul, teras sumping ka Hebron, sareng Hebron diwangun deui dina waktos éta, teras anjeunna cicing di dinya dua taun, teras angkat ka tanah kidul, ka Bealoth, sareng aya paceklik di tanah éta.
11 Abram angkat ka Mesir dina taun katilu dina saminggu éta, sarta anjeunna cicing di Mesir salila lima taun samemeh pamajikanana dipisahkeun ti anjeunna.
12 Ayeuna Tanais di Mesir diwangun dina waktos éta - tujuh taun saatos Hebron.
13 Waktu Firaun nangkep Sarai, garwa Abram, PANGERAN ngahukum Firaun jeung kulawargana ku bala bencana anu kacida gedéna lantaran Sarai, garwa Abram.
14 Abram kacida beungharna ku lantaran lobana domba, sapi, kalde, kuda, onta, budak lalaki jeung budak awewe, kitu deui emas jeung perak. Lut oge putra lanceukna, beunghar pisan.
15 Tuluy Firaun mulangkeun Sarai, garwa Abram, sarta anjeunna ngusir Abram ti tanah Mesir, sarta anjeunna angkat ka tempat anjeunna ngadegkeun kémahna di awal, ka tempat altar, kalawan Ai di wétan, jeung Betel di kulon, sarta anjeunna muji PANGERAN, Allahna, anu geus mulangkeun anjeunna dina katengtreman.
16 Sareng kajadian dina taun ka-41 dina taun katilu minggu kahiji, [1963 AM] anjeunna uih deui ka tempat ieu teras ngurbankeun kurban bakaran di dinya, teras nyauran nami Gusti, sareng nyarios: 'Anjeun, Gusti anu Maha Agung, nyaéta Gusti abdi salamina.'
17 Sareng dina taun kaopat minggu ieu [1964 AM] Lot pisah ti anjeunna, sareng Lot cicing di Sodom, sareng jalma-jalma Sodom éta dosa pisan.
18 Anjeunna nalangsa ku lantaran putra lanceukna geus papisah jeung anjeunna, lantaran anjeunna teu boga anak.
19 Dina taun éta nalika Lot ditawan, PANGERAN ngadawuh ka Abram, saatos Lot pisah ti anjeunna, dina taun kaopat minggu ieu: 'Tempo heula ti tempat anjeun cicing, ka kalér sareng ka kidul, ka kulon sareng ka wétan.
20 Sabab sakumna tanah anu anjeun tingali bakal dibikeun ka anjeun sareng ka turunan anjeun salamina, sareng Kami bakal ngajantenkeun turunan anjeun sapertos keusik laut. Sanaos aya anu tiasa ngitung lebu bumi, turunan anjeun moal tiasa diitung.
21 Geura hudang, leumpang (ngubeng tanah) sapanjang jeung lébarna, tingali sadayana, sabab Kami bakal masrahkeun éta ka turunan anjeun." Abram angkat ka Hebron, terus cicing di dinya.
22 Dina taun ieu Kedorlaomer, raja Elam, Amrapel, raja Sinear, Ariok, raja Sellasar, jeung Tergal, raja bangsa-bangsa, datang ka ditu, terus maehan raja Gomora. Raja Sodom kabur, loba nu labuh lantaran tatu di Lebak Sidim, di sisi Laut Uyah.
23 Tuluy maranéhna ngarebut Sodom, Adam, jeung Zeboim, kitu deui Lot, putra lanceukna Abram, katut sagala harta bandana, tuluy maranéhna indit ka Dan.
24 Aya hiji jalma anu kabur datang ngawartosan Abram yén putra lanceukna geus ditawan sarta (Abram) geus nyiapkeun pakarang pikeun abdi-abdina di imahna . . .
25 . . . . kanggo Abram, sareng kanggo turunanana, sapersapuluh tina hasil bumi anu munggaran ka Gusti, sareng Gusti netepkeun éta salaku aturan salamina yén aranjeunna kedah masihan éta ka para imam anu ngalayanan di payuneun Anjeunna, supados aranjeunna gaduh éta salamina.
26 Jeung hukum ieu teu aya wates umur; sabab Mantenna geus netepkeun pikeun turun-tumurun salamina, yen maranehna kudu mere ka PANGERAN sapersapuluh tina sagala rupa, tina siki, anggur, minyak, sapi, jeung domba.
27 Sareng Anjeunna masihan éta ka imam-imam-Na pikeun didahar sareng diinum kalayan bungah di payuneun Anjeunna.
28 Raja Sodom sumping ka anjeunna, tuluy sujud ka payuneun anjeunna, sarta pokna: 'Juragan Abram, mugia nyawa-nyawa anu parantos disalametkeun ku Gusti dipasihkeun ka kami, tapi rampasanna mugi janten milik anjeun.'
29 Abram ngawaler, "Sim kuring ngangkat leungeun sim kuring ka Allah Nu Maha Agung, ti benang nepi ka tali sapatu, sim kuring moal nyokot nanaon ti milik hidep, bisi hidep nyebutkeun, 'Sim kuring nu ngajadikeun Abram beunghar', iwal ti naon nu geus didahar ku para nonoman, jeung bagian jalma-jalma nu indit jeung sim kuring, nyaéta Aner, Eskol, jeung Mamre. Ieu jalma-jalma kudu nyokot bagian masing-masing."

BAB 14

1 Saatos kajadian-kajadian ieu, dina taun kaopat minggu ieu, dina bulan anyar bulan katilu, kecap PANGERAN sumping ka Abram dina impian, "Ulah sieun, Abram; Kami nu ngabela anjeun, sareng ganjaran anjeun bakal ageung pisan."
2 "Gusti, Gusti, naon anu bade dipasihkeun ka abdi, kumargi abdi teu gaduh anak, sareng putra Mesek, putra abdi abdi, nyaéta Eliezer ti Damsyik. Anjeunna anu bakal

janten ahli waris abdi, sareng Gusti teu acan masihan turunan ka abdi."
3Saurna deui, "Lain ahli waris anjeun, ieu jalma, tapi anak anjeun sorangan."
4 Tuluy Mantenna mawa anjeunna ka luar, sarta nimbalan ka anjeunna, "Coba tempo ka langit, itung béntang-béntangna, lamun hidep sanggup ngitungna."
5 Anjeunna neuteup ka langit, terus ningali béntang-béntang. Tuluy Anjeunna ngadawuh, "Kitu bakal jadi turunan anjeun."
6 Anjeunna percaya ka PANGERAN, sarta eta teh dianggap bener ku anjeunna.
7Mantenna ngadawuh ka anjeunna, "Kami PANGERAN anu ngaluarkeun anjeun ti Ur di tanah Kasdim, pikeun masihan anjeun tanah Kanaan pikeun dicicingan salawasna; sareng Kami bakal janten Allah pikeun anjeun sareng pikeun turunan anjeun."
8 Anjeunna ngawaler, "Gusti, Gusti, kumaha abdi terang yén abdi bakal ngawaris éta?"
9 Mantenna ngadawuh ka anjeunna, "Candak ka Kami sapi bikang umur tilu taun, embe bikang umur tilu taun, domba bikang umur tilu taun, japati jalu, jeung manuk dara."
10 Anjeunna nyandak sadayana éta dina pertengahan bulan éta teras cicing di tangkal kiara di Mamre, anu caket Hebron.
11 Tuluy anjeunna ngadegkeun altar di dinya, terus ngurbankeun eta kabeh; getihna dikucurkeun kana altar, tuluy dibeulah-beulah, tuluy ditempatkeun silih padeukeut; tapi manuk-manukna teu dibeulah-beulah.
12 Manuk-manuk hiber kana potongan-potongan éta, terus Abram ngusir éta manuk-manuk, sarta teu ngantep éta manuk nyabak éta potongan-potongan éta.
13Barang panonpoe geus surup, Abram ngarasa reuwas pisan, sarta anjeunna katarajang ku hal anu pikasieuneun, pokna ka Abram, "Ulah poho, turunan anjeun bakal jadi jalma asing di tanah anu lain milikna, sarta bakal dijadikeun budak jeung disiksa salila opat ratus taun."
14 Bangsa-bangsa anu bakal jadi budakna ogé bakal Kami hukum, sarta sanggeus éta maranéhna bakal kaluar ti dinya kalawan loba harta banda.
15 Anjeun bakal mulih ka karuhun anjeun kalayan tenang, sareng bakal dikubur dina yuswa anu sepuh.
16 Tapi dina turunan kaopat maranéhna bakal balik deui ka dieu; sabab kajahatan urang Emor tacan pinuh.
17 Anjeunna hudang tina sare, tuluy hudang, panonpoe geus surup; aya seuneu ngagedur, terus katingali aya hawu nu keur ngebul, jeung aya seuneu nu ngaliwat di antara potongan-potongan daging eta.
18 Dina poe eta PANGERAN ngadamel perjangjian jeung Abram, dawuhana-Na, "Ka turunan maneh bakal Kami bikeun tanah ieu, ti mimiti walungan Mesir nepi ka walungan gede, walungan Eufrat, urang Keni, urang Kenas, urang Kadmoni, urang Peris, urang Repaim, urang Pekori, urang Hewi, urang Emor, urang Kanaan, urang Girgasi, jeung urang Yebus."
19 Poe kaliwat, Abram ngurbankeun potongan-potongan daging, manuk-manuk, buah-buahan, jeung kurban inuman, tapi eta kabeh dibeuleum ku seuneu.
20 Sareng dina dinten éta Kami ngadamel perjanjian sareng Abram, sapertos anu Kami parantos janji sareng Nuh dina bulan ieu; sareng Abram ngabarukeun deui pésta sareng tata cara pikeun dirina salamina.
21 Abram bungah pisan, sarta ngawartosan sadaya hal ieu ka Sarai, garwana; sarta anjeunna yakin yén anjeunna bakal ngagaduhan turunan, tapi Sarai teu acan ngalahirkeun.
22 Sarai ngawartosan Abram, salakina, "Siapkeun anjeun bobogohan sareng Hagar, abdi Mesir abdi. Sugan waé abdi tiasa masihan turunan ka anjeun ti anjeunna."
23 Abram nurut kana parentah Sarai, garwana, sarta ngalahir, "Hajar!" Tuluy Sarai mikeun Hagar, abdina, urang Mesir, ka Abram, pikeun dijadikeun garwana.
24 Anjeunna angkat ka anjeunna, teras anjeunna ngandung sareng ngalahirkeun putra, sareng anjeunna nyebat namina Ismael, dina taun kalima minggu ieu [1965 AM]; sareng ieu mangrupikeun taun ka-86 dina kahirupan Abram.

BAB 15

1 Dina taun kalima minggu kaopat Yubileum ieu, [1979 AM] dina bulan katilu, di tengah bulan, Abram ngarayakeun pésta panén gandum munggaran.
2 Anjeunna ngahaturkeun kurban anyar dina altar, nyaéta hasil panén munggaran, ka PANGERAN, hiji sapi bikang, hiji embe, jeung hiji domba dina altar salaku kurban beuleuman ka PANGERAN; kurban buah-buahan jeung kurban inumanana dikurbankeun dina altar jeung menyan.
3 PANGERAN nembongan ka Abram, sarta ngadawuh ka anjeunna, "Kami teh Allah Nu Maha Kawasa; sing percaya ka Kami sarta sing sampurna."
4 Kami bakal ngadamel perjangjian antara Kami sareng anjeun, sarta Kami bakal ngalikeun turunan anjeun kalawan loba pisan.
5 Abram sujud, terus Allah ngandika ka anjeunna,
6 'Tingali parentah Kami aya di anjeun,
Jeung maneh bakal jadi bapa loba bangsa.
7 Ngaran anjeun moal disebut deui Abram,
Tapi ngaran anjeun ti ayeuna, malah salamina, bakal disebut Ibrahim.
Sabab maneh geus Kami jadikeun bapa pikeun loba bangsa.
8 Jeung Kami bakal ngajadikeun anjeun kacida agungna,
Sareng abdi bakal ngajantenkeun anjeun janten bangsa-bangsa,
Jeung raja-raja bakal turun ti anjeun.
9 Jeung Kami bakal ngadegkeun perjangjian antara Kami jeung maneh, kitu deui turunan maneh, turun-tumurun, jadi perjangjian anu langgeng, supaya Kami jadi Allah pikeun maneh jeung pikeun turunan maneh.
10 <Ka maneh jeung ka turunan maneh Kami bakal masrahkeun tanah tempat maneh ngumbara, tanah Kanaan, supaya maneh jadi boga eta tanah salawasna, sarta Kami bakal jadi Allah maranehna.'
11 PANGERAN ngadawuh ka Ibrahim, "Jeung maneh, kudu nurut kana perjangjian Kami, maneh jeung turunan maneh: jeung kudu nyunatan unggal lalaki di antara maneh, jeung kudu nyunatan kulup maneh, eta bakal jadi tanda perjangjian langgeng antara Kami jeung maneh."
12 Budak lalaki anu lahir di dieu dina dinten kadalapan kudu disunat, boh anu lahir di dieu boh anu dibeuli ti urang asing, anu lain turunan anjeun.
13 Jalmi anu lahir di bumi anjeun kedah disunat, sareng jalmi anu anjeun mésér ku artos kedah disunat, sareng

perjangjian Kami bakal aya dina daging anjeun pikeun katangtuan anu langgeng.
14 Jeung lalaki anu teu disunat anu teu disunat dina poe kadalapan, jalma eta kudu disingkirkeun ti antara rahayatna, sabab manehna geus ngalanggar perjangjian Kami.
15 Allah ngadawuh ka Ibrahim, "Ngaran pamajikan anjeun Sarai moal disebut deui Sarai, tapi Sarah."
16 Kami bakal ngaberkahan anjeunna, sarta masihan anjeun putra ti anjeunna, sarta Kami bakal ngaberkahan anjeunna, sarta anjeunna bakal jadi hiji bangsa, sarta raja-raja bangsa-bangsa bakal turunan ti anjeunna.
17 Ibrahim sujud bari bungah, sarta anjeunna ngalahirkeun dina haténa, "Naha bakal aya anak lalaki pikeun jalma anu umurna saratus taun, sarta naha Sarah anu umurna salapan puluh taun bakal ngalahirkeun?"
18 Ibrahim ngalahir ka Allah, "Mugia Ismail hirup di payuneun Gusti!"
19 Allah ngadawuh: "Enya, Sarah ogé bakal ngalahirkeun anak lalaki, sarta anjeun kudu nyebut ngaranna Ishak, sarta Kami bakal ngadegkeun perjangjian Kami jeung anjeunna, hiji perjangjian anu langgeng, jeung pikeun turunanana sanggeus anjeunna."
20 Jeung deuih, ngeunaan Ismail oge Kami geus ngadengekeun pamenta hidep. Kami bakal ngaberkahan anjeunna, ngajadikeun anjeunna gede, sarta ngalikeun loba pisan turunan, sarta anjeunna bakal boga dua belas pangeran, sarta Kami bakal ngajadikeun anjeunna hiji bangsa anu gede.
21 Tapi perjangjian Kami jeung Ishak, anu bakal dilahirkeun ku Sarah pikeun anjeun, bakal ditetepkeun dina mangsa ieu, taun hareup."
22 Sanggeus Mantenna eureun ngandika ka Ibrahim, Allah angkat ninggalkeun Ibrahim.
23 Ibrahim ngalaksanakeun sakumaha anu ditimbalan ku Allah ka anjeunna, anjeunna nyandak Ismail putrana, sareng sadaya lalaki anu lahir di bumi anjeunna, anu parantos dipésér ku anjeunna ku artosna, unggal lalaki di bumi anjeunna, teras nyunatan kulit kulupna.
24Dina poe eta keneh Ibrahim disunat, kitu deui sakumna lalaki di kulawargana, boh anu lahir di dinya boh anu dibeuli ku anjeunna ti urang asing, kabeh disunat bareng jeung anjeunna.
25 Ieu hukum pikeun turun-tumurun salamina, teu aya sunat dina sapoe-poe, jeung teu aya kaluputan hiji poe tina dalapan poe; sabab eta mangrupa aturan anu langgeng, anu ditetepkeun jeung ditulis dina papan-papan langit.
26 Jeung unggal jalma anu lahir, anu kulit kulupna teu disunat dina poé kadalapan, lain kaasup kana turunan perjanjian anu dijieun ku PANGERAN jeung Ibrahim, tapi kaasup kana turunan karuksakan; jeung teu aya deui tanda dina anjeunna yén anjeunna kagungan PANGERAN, tapi (anjeunna ditakdirkeun) bakal dihancurkeun jeung ditelasan ti bumi, sarta bakal dicabut ti bumi, sabab anjeunna geus ngarempak perjanjian PANGERAN Allah urang.
27 Sabab sadaya malaikat ayana sareng sadaya malaikat kasucian parantos diciptakeun sapertos kitu ti saprak dinten diciptakeunana, sareng di payuneun malaikat ayana sareng malaikat kasucian Anjeunna parantos nyucikeun Israél, supados aranjeunna aya sareng Anjeunna sareng malaikat-malaikat suci-Na.
28Parentahkeun ka urang Israil, supaya maranehna tetep ngalaksanakeun tanda perjangjian ieu turun-tumurun, salaku aturan anu langgeng, sangkan maranehna ulah disingkirkeun ti tanah eta.
29 Sabab éta parentah téh dijieun pikeun jadi hiji perjangjian, supaya sakumna urang Israil salawasna ngalaksanakeunana.
30 Pikeun Ismail sareng putra-putrana sareng saderek-saderekna sareng Esau, Gusti henteu ngajantenkeun aranjeunna caket ka Anjeunna, sareng Anjeunna milih aranjeunna sanés kusabab aranjeunna turunan Ibrahim, kusabab Anjeunna terang aranjeunna, tapi Anjeunna milih Israil janten umat-Na.
31 Sareng Anjeunna nyucikeun éta, sareng ngumpulkeun éta ti antara sadaya anak manusa; sabab aya seueur bangsa sareng seueur jalma, sareng sadayana milik-Na, sareng di luhur sadayana Anjeunna parantos nempatkeun roh-roh anu gaduh wewenang pikeun nyasarkeun aranjeunna ti Anjeunna.
32 Tapi pikeun Israil Anjeunna teu nunjuk malaikat atawa roh naon waé, sabab ngan Anjeunna anu jadi pamingpin maranéhna, sarta Anjeunna bakal ngajaga maranéhna sarta merlukeun maranéhna ku malaikat-malaikat jeung roh-roh-Na, sarta ku sagala kakawasaan-Na sangkan Anjeunna bisa ngajaga jeung ngaberkahan maranéhna, sarta sangkan maranéhna jadi milik-Na sarta Anjeunna jadi milik maranéhna ti ayeuna salamina.
33 Ayeuna Kami ngumumkeun ka aranjeun yen bani Israil moal satia kana aturan ieu, jeung maranehna moal nyunatan anak-anakna nurutkeun sakabeh hukum ieu; sabab dina daging sunat maranehna maranehna bakal ngaleungitkeun sunat anak-anakna ieu, jeung kabeh maranehna, anak-anak Beliar, bakal ngantep anak-anakna teu disunat sakumaha maranehna lahir.
34 PANGERAN bakal nibankeun amarah anu ageung ka urang Israil, lantaran maranéhna geus ninggalkeun perjangjian-Na, nyimpang tina pangandika-Na, sarta ngahina jeung ngahina, lantaran maranéhna teu nurut kana aturan hukum ieu; lantaran maranéhna geus nganggap anggota awakna kawas bangsa-bangsa lian, sangkan maranéhna bisa disingkirkeun ti tanah éta. Jeung moal aya deui panghampura atawa pangampunan pikeun sakabéh dosa kasalahan langgeng ieu.

BAB 16

1 Sareng dina bulan anyar bulan kaopat kami nembongan ka Ibrahim, di tangkal ek Mamre, sareng kami nyarios sareng anjeunna, sareng kami ngumumkeun ka anjeunna yén saurang putra bakal dipasihkeun ka anjeunna ku Sarah, garwana.
2 Sarah seuri, sabab anjeunna ngadangu yén kami parantos nyarioskeun kecap-kecap ieu ka Ibrahim, sareng kami ngingetkeun anjeunna, sareng anjeunna janten sieun, sareng mungkir yén anjeunna seuri kusabab kecap-kecap éta.
3 Sareng Kami nyarioskeun ka anjeunna nami putrana, sapertos namina anu ditetepkeun sareng ditulis dina tablet surgawi (nyaéta) Ishak,
4. Sareng nalika kami uih deui ka anjeunna dina waktos anu ditangtukeun, anjeunna bakal ngandung putra.

5 Sareng dina bulan ieu PANGERAN ngalaksanakeun hukuman-Na ka Sodom, sareng Gomora, sareng Zeboim, sareng sadaya daérah Yordan, sareng Anjeunna ngaduruk aranjeunna ku seuneu sareng walirang, sareng ngancurkeun aranjeunna dugi ka dinten ieu, sapertos [lo] Kuring parantos nyatakeun ka anjeun sadaya kalakuanana, yén aranjeunna jahat sareng dosa pisan, sareng yén aranjeunna najis sareng ngalakukeun cabul dina dagingna, sareng ngalakukeun najis di bumi.
6 Jeung, ku cara nu sarua, Allah bakal ngalaksanakeun hukuman ka tempat-tempat dimana maranehna geus ngalakukeun nurutkeun kana najis urang Sodom, kawas hukuman ka Sodom.
7 Tapi urang nyalametkeun Lut, sabab Allah nginget Ibrahim, sarta ngusir anjeunna ti tengah-tengah tempat anu digulingkeun.
8 Anjeunna sareng putri-putrina ngalakukeun dosa di bumi, anu teu acan kantos aya di bumi ti saprak jaman Adam dugi ka jamanna; sabab lalaki éta ngalakukeun hubungan seksual sareng putri-putrina.
9 Jeung, tingali, éta diparentahkeun jeung diukir ngeunaan sakabéh turunanana, dina tablet sawarga, pikeun miceun jeung nyabut aranjeunna, sarta pikeun ngalaksanakeun hukuman ka aranjeunna kawas hukuman Sodom, sarta pikeun teu nyésakeun hiji turunan manusa di bumi dina poé hukuman.
10 Dina bulan ieu Ibrahim pindah ti Hebron, teras cicing di antara Kades sareng Syur di pagunungan Gerar.
11 Dina pertengahan bulan kalima anjeunna pindah ti dinya, teras cicing di Sumur Sumpah.
12 Dina pertengahan bulan kagenep, PANGERAN nganjang ka Sarah sarta ngalaksanakeun sakumaha anu dijangjikeun-Na, sarta Sarah ngandung.
13 Ti harita, dina bulan katilu, Ishak ngalahirkeun anak lalaki, pas waktuna PANGERAN nimbalan ka Ibrahim, dina pésta panén munggaran.
14 Ibrahim nyunatan putrana dina dinten kadalapan: anjeunna anu munggaran disunat numutkeun perjangjian anu ditetepkeun pikeun salawasna.
15 Sareng dina taun kagenep minggu kaopat kami sumping ka Ibrahim, ka Sumur Sumpah, sareng kami nembongan ka anjeunna [sapertos anu kami parantos nyarios ka Sarah yén kami kedah uih deui ka anjeunna, sareng anjeunna bakal ngandung putra.
16 Sareng kami uih deui dina bulan katujuh, sareng mendakan Sarah nuju ngalahirkeun sateuacan kami] sareng kami ngaberkahan anjeunna, sareng kami ngumumkeun ka anjeunna sadaya hal anu parantos ditetepkeun ngeunaan anjeunna, yén anjeunna moal maot dugi ka anjeunna ngagaduhan genep putra deui, sareng bakal ningali (aranjeunna) sateuacan anjeunna maot; tapi (yén) dina Ishak nami sareng turunanana kedah disebat:
17 Sareng sadaya turunan putra-putrana kedah janten bangsa-bangsa sanés, sareng diitung sareng bangsa-bangsa sanés; tapi ti putra-putra Ishak hiji jalmi kedah janten turunan suci, sareng henteu kedah diitung di antara bangsa-bangsa sanés.
18Sabab anjeunna bakal jadi bagian ti Nu Maha Agung, sarta sadaya turunanana geus jadi kagungan Allah, supaya eta umat ka PANGERAN jadi kagungan-Na di luhur sagala bangsa, sarta eta umat bakal jadi karajaan, imam, sarta bangsa suci.
19 Tuluy kami angkat, sarta kami ngawartosan ka Sarah sagala anu parantos kami carioskeun ka anjeunna, sareng duanana bungah pisan.
20Anjeunna ngadegkeun altar di dinya pikeun PANGERAN anu parantos nyalametkeun anjeunna, sareng anu ngajantenkeun anjeunna bungah di tanah tempat anjeunna ngumbara, sareng anjeunna ngarayakeun pésta kabungahan dina bulan éta tujuh dinten, caket altar anu anjeunna jieun di Sumur Sumpah.
21 Sareng anjeunna ngadamel pondok-pondok kanggo anjeunna sareng kanggo abdi-abdina dina pésta ieu, sareng anjeunna anu mimiti ngarayakeun pésta tabernakel di bumi.
22Salila tujuh poé éta, unggal poé anjeunna ngurbankeun kurban beuleuman ka PANGERAN ka altar, dua sapi jalu, dua domba jalu, tujuh domba jalu, jeung hiji embe jalu, pikeun kurban dosa, sangkan anjeunna bisa nebus dosa dirina sorangan jeung turunanana.
23Sarta, pikeun kurban sukur, anjeunna ngahaturkeun tujuh domba jalu, tujuh anak embe jalu, tujuh domba jalu, jeung tujuh embe jalu, katut kurban buah-buahan jeung kurban inumanana; tuluy gajihna dibeuleum dina altar, kurban pilihan ka PANGERAN, pikeun seungit anu seungit.
24 Isuk-isuk jeung sore anjeunna ngaduruk barang-barang anu seungit, menyan, galbanum, stalke, nard, mur, rempah-rempah, jeung pakean; sadayana tujuh ieu anjeunna persembahkan, ditumbuk, dicampur babarengan dina bagian anu sami (sareng) murni.
25Anjeunna ngayakeun pésta ieu salila tujuh poé, bari bungah kalawan sakujur haténa jeung sakujur jiwana, anjeunna jeung sakumna jalma anu aya di imahna, kitu ogé jalma asing anu teu disunat.
26 Sareng anjeunna ngaberkahan Nu Nyiptakeun anjeunna anu parantos nyiptakeun anjeunna dina generasina, sabab Anjeunna parantos nyiptakeun anjeunna numutkeun kahoyong-Na; sabab Anjeunna terang sareng ngartos yén ti anjeunna bakal timbul pepelakan kabeneran pikeun generasi anu langgeng, sareng ti anjeunna bibit suci, supados éta janten sapertos Anjeunna anu parantos ngadamel sagala hal.
27 Anjeunna ngaberkahan sarta bungah, sarta anjeunna nyebut ngaran pésta ieu pésta PANGERAN, hiji kabungahan anu ditarima ku Allah Nu Maha Agung.
28 Sareng Kami ngaberkahan anjeunna salamina, sareng sadaya turunan anjeunna di sakumna generasi di bumi, kumargi anjeunna ngarayakeun pésta ieu dina waktosna, numutkeun kasaksian dina tablet sawarga.
29 Ku sabab kitu, dina tablet sawarga geus ditangtukeun ngeunaan Israil, yen maranehna kudu ngarayakeun pésta tabernakel tujuh poé kalawan bungah, dina bulan katujuh, anu ditarima ku PANGERAN — hiji aturan anu salamina sapanjang turun-tumurun unggal taun.
30 Jeung ieu teu aya wates waktuna; sabab geus ditangtukeun salamina pikeun Israil yen maranehna kudu ngarayakeun eta, cicing di saung-saung, masang karangan kembang dina sirahna, sarta nyokot dahan-dahan daun jeung tangkal gaharu ti walungan.
31 Ibrahim nyandak dahan-dahan tangkal korma jeung buah-buahan tangkal anu hade, tuluy unggal poe ngurilingan altar ku dahan-dahan eta tujuh kali sapoé isuk-

isuk, bari muji jeung ngucapkeun sukur ka Allahna pikeun sagala hal kalawan bungah.

BAB 17

1 Dina taun kahiji minggu kalima Ishak disapih dina yubileum ieu, [1982 AM] sareng Ibrahim ngayakeun pésta ageung dina bulan katilu, dina dinten Ishak putrana disapih.
2 Jeung Ismail, putra Hagar, urang Mesir, aya di payuneun Ibrahim, ramana, ngagantikeun anjeunna, jeung Ibrahim bungah sarta muji ka Allah sabab anjeunna geus ningali putra-putrana sarta teu maot tanpa anak.
3 Sareng anjeunna émut kana kecap-kecap anu parantos diucapkeun ka anjeunna dina dinten Lot papisah sareng anjeunna, sareng anjeunna bungah sabab Gusti parantos masihan anjeunna bibit di bumi pikeun ngawaris bumi, sareng anjeunna ngaberkahan ku sadaya sungutna ka Nu Nyiptakeun sagala hal.
4 Sarah ningali Ismail keur ulin jeung ngibing, jeung Ibrahim bungah pisan, terus manehna sirik ka Ismail sarta ngomong ka Ibrahim, 'Usir ieu hamba sahaya jeung anakna; sabab anak ieu hamba sahaya moal jadi ahli waris bareng jeung anak kuring, Ishak.'
5 Eta hal teh matak sedih ka Ibrahim, lantaran geus ngusir abdina jeung anakna.
6 Allah ngadawuh ka Ibrahim, "Ulah susah ku hal éta budak jeung ku hal éta hamba awéwé. Sagala anu diomongkeun ku Sarah ka anjeun, turutan parentahna, sabab anu bakal disebut turunan anjeun nyaéta Ishak."
7 Tapi anak ti ieu abdi awewe bakal Kami jadikeun anjeunna bangsa anu gede, sabab anjeunna asalna ti turunan anjeun."
8 Isuk-isuk kénéh Ibrahim hudang, terus nyokot roti jeung cai sakincir, tuluy ditumpangkeun kana taktak Hajar jeung budakna, tuluy dijurung indit.
9 Tuluy manehna indit jeung ngumbara di gurun Bersyeba. Cai dina kirbatna beak, budakna haus, teu kuat leumpang, tuluy labuh.
10Indungna mawa anjeunna tuluy neundeun anjeunna di handapeun tangkal jetun, tuluy calik di hareupeun anjeunna, jarakna sapeuting jeput; sabab ceuk indungna, 'Ulah nepi ka anak kuring maot.' Bari calik, anjeunna ceurik.
11 Malaikat Allah, salah sahiji malaikat suci, ngalahir ka Hagar, "Ku naon ceurik, Hagar? Hudang candak budak éta, candak ku leungeun anjeun; sabab Allah parantos ngadangu sora anjeun sareng ningali budak éta."
12 Manehna muka panonna, terus ningali hiji sumur, terus manehna indit ngeusian kirbatna ku cai, tuluy mere nginum ka anakna, terus manehna hudang terus indit ka arah gurun Paran.
13 Budak éta beuki gedé sarta jadi pamaén panah, sarta Allah nyarengan anjeunna, sarta indungna néangan pamajikan pikeun anjeunna ti antara putri-putri Mesir.
14 Tuluy anjeunna ngalahirkeun putra lalaki, anu dingaranan Nebayot, sabab saurna, "PANGERAN caket ka abdi nalika abdi nyambat ka Mantenna."
15 Sareng kajadian dina minggu katujuh, dina taun kahiji, [2003 AM] dina bulan kahiji dina yubileum ieu, dina tanggal dua belas bulan ieu, aya sora-sora di sawarga ngeunaan Ibrahim, yén anjeunna satia dina sagala anu Anjeunna parantos nyarioskeun ka anjeunna, sareng yén anjeunna mikanyaah Gusti, sareng yén dina unggal kasusahan anjeunna satia.
16 Sareng pangeran Mastêmâ sumping teras nyarios ka payuneun Gusti, 'Tingali, Ibrahim nyaah ka putrana Ishak, sareng anjeunna resep ka anjeunna langkung ti sagala hal; piwarang anjeunna ngurbankeun anjeunna salaku kurban beuleuman dina altar, sareng Gusti bakal ningali naha anjeunna bakal ngalakukeun paréntah ieu, sareng Gusti bakal terang naha anjeunna satia dina sagala hal anu Gusti uji anjeunna.
17 Sareng Gusti terang yén Ibrahim satia dina sadaya kasusahanana; sabab Anjeunna parantos nguji anjeunna ngalangkungan nagarana sareng ku kalaparan, sareng parantos nguji anjeunna ku kakayaan raja-raja, sareng parantos nguji anjeunna deui ngalangkungan garwana, nalika anjeunna dicabut (ti anjeunna), sareng ku sunat; sareng parantos nguji anjeunna ngalangkungan Ismael sareng Hagar, abdi awéwéna, nalika anjeunna ngusir aranjeunna.
18 Dina sagala hal anu diuji ku Mantenna, anjeunna kabuktian satia, sareng jiwana henteu sabar, sareng anjeunna henteu laun-laun bertindak; sabab anjeunna satia sareng mikanyaah Gusti.

BAB 18

1 Allah ngadawuh ka anjeunna, "Ibrahim, Ibrahim!" sarta anjeunna ngawaler, "Ieu abdi."
2 Tuluy Anjeunna ngalahir, "Candak putra kakasih anjeun, Ishak, teras angkat ka hiji tempat anu luhur, teras kurbankeun anjeunna di salah sahiji gunung anu bakal dituduhkeun ku Kami."
3 Isuk-isuk kénéh hudang, tuluy masang pelana kalde, tuluy mawa dua nonomanna jeung Ishak, putrana, tuluy meulah suluh pikeun kurban beuleuman. Poe katiluna anjeunna angkat ka tempat éta, sarta anjeunna ningali tempat éta ti kajauhan.
4 Sanggeus nepi ka hiji sumur, anjeunna nimbalan ka para bujangna, "Maraneh cicing di dieu jeung kalde ieu, kami jeung budak ieu rek indit ka ditu. Sanggeus urang ibadah, kami bakal balik deui ka dieu."
5 Tuluy anjeunna nyandak suluh pikeun kurban beuleuman teras ditumpangkeun ka Ishak, putrana, sareng anjeunna nyandak seuneu sareng péso, teras aranjeunna angkat babarengan ka tempat éta.
6 Ishak ngawaler ka ramana, "Rama!" Waler Ishak, "Ieu abdi, anaking." Waler Ishak, "Ieu seuneu, peso, sareng suluh. Tapi di mana domba kurban beuleumanna, Rama?"
7 Tuluy anjeunna ngawaler, 'Allah anu bakal nyadiakeun domba pikeun kurban beuleuman, anaking.' Anjeunna tuluy nyampeurkeun ka tempat gunung Allah.
8 Tuluy anjeunna ngadamel altar, tuluy neundeun suluh dina altar, terus ngabeungkeut Ishak putrana, tuluy ditempatkeun dina suluh anu aya dina altar, tuluy ngulurkeun leungeunna nyokot peso rek maehan Ishak putrana.
9 Kuring nangtung di payuneun anjeunna, sareng di payuneun pangeran Mastêmâ, sareng Gusti ngadawuh, 'Ulah nitah anjeunna pikeun ngagebug budak éta, atanapi ngalakukeun nanaon ka anjeunna, sabab Kami parantos nunjukkeun yén anjeunna sieun ka Gusti.'

10 Tuluy Kami nyauran anjeunna ti sawarga, sarta ngadawuh ka anjeunna: 'Ibrahim, Ibrahim!' Anjeunna reuwas pisan sarta ngawaler: 'Ieu abdi.'
11 Kuring ngomong ka anjeunna, 'Ulah nganiaya budak éta, ulah nyiksa anjeunna nanaon. Ayeuna kuring geus némbongkeun yén anjeun sieun ka PANGERAN, jeung teu nolak méré anak lalaki cikal anjeun ka kuring.'
12 Pangeran Mastêmâ eraeun; terus Ibrahim ngangkat panonna terus ningali, aya domba jalu nu kasangkut . . . ku tandukna, terus Ibrahim nyokot domba jalu eta terus dikurbankeun pikeun ngagantikeun putrana.
13 Ibrahim nyebat tempat éta 'PANGERAN geus ningali', sahingga disebut di gunung éta 'PANGERAN geus ningali', nyaéta Gunung Sion.
14 Sareng PANGERAN nyauran Ibrahim ku namina pikeun kadua kalina ti sawarga, nalika Anjeunna ngajantenkeun urang némbongan pikeun nyarios ka anjeunna atas nami PANGERAN.
15Mantenna ngadawuh, "Demi diri Kami sorangan,' timbalan PANGERAN, 'Kusabab hidep geus ngalakukeun hal ieu, jeung teu nahan anak hidep, anak karesep hidep, Kami bakal ngaberkahan hidep ku berkah, jeung ngalikeun turunan hidep, kawas béntang di langit, jeung kawas keusik di basisir. Turunan hidep bakal ngarebut kota-kota musuh-musuhna.
16 Ku turunan anjeun, sadaya bangsa di bumi bakal diberkahan; sabab anjeun parantos nurut kana sora Kami, sareng Kami parantos nunjukkeun ka sadayana yén anjeun satia ka Kami dina sagala anu parantos Kami ucapkeun ka anjeun: "Indit kalawan salamet."
17 Ibrahim angkat ka para nonomanna, tuluy aranjeunna angkat bareng ka Bersyeba, sarta Ibrahim [2010 AM] cicing di deukeut Sumur Sumpah.
18Saban taun anjeunna ngayakeun pésta ieu, tujuh poé kalawan bungah, sarta disebut pésta PANGERAN, dumasar kana tujuh poé anjeunna indit jeung balik kalawan salamet.
19Sarta ku kituna geus ditangtukeun sarta ditulis dina tablet sawarga ngeunaan Israil jeung turunanana yén maranéhna kudu ngayakeun pésta ieu tujuh poé kalawan kabungah pésta.

BAB 19

1 Dina taun kahiji minggu kahiji dina Yobel ka-42, Ibrahim mulih teras cicing di payuneun Hebron, nyaéta Kiryat Arba, dua minggu sataun.
2 Dina taun kahiji minggu katilu Yobel ieu, umur Sarah geus réngsé, sarta anjeunna pupus di Hebron.
3 Ibrahim angkat ka dinya pikeun ngadu'akeun mayitna sarta nguburkeun anjeunna, sarta kami nguji anjeunna [pikeun ningali] naha sumangetna sabar sarta anjeunna henteu ambek dina kecap-kecap anu kaluar tina sungutna; sarta anjeunna kapanggih sabar dina hal ieu, sarta henteu kaganggu.
4 Kalawan sabar anjeunna ngobrol jeung urang Het, kalawan tujuan supaya maranehna mere tempat pikeun nguburkeun mayitna.
5 PANGERAN maparin sih kurnia ka anjeunna di hareupeun sakur anu ningali anjeunna, sarta anjeunna ngajurung kalawan lemah lembut ka urang Het, sarta aranjeunna masihan anjeunna tanah guha ganda di sisi Mamre, nyaéta Hebron, kalawan harga opat ratus keping pérak.
6 Aranjeunna ngajurung anjeunna, pokna, "Kami bakal masihan éta ka anjeun haratis." Tapi anjeunna teu kersa nyandak éta ti leungeun aranjeunna haratis, sabab anjeunna masihan harga tempat éta, nyaéta artosna sacara lengkep, teras anjeunna sujud di payuneun aranjeunna dua kali, teras anjeunna ngubur mayitna di guha ganda.
7 Sareng sadaya dinten-dinten umur Sarah nyaéta saratus dua puluh tujuh taun, nyaéta dua Yobel sareng opat minggu sareng sataun: ieu mangrupikeun dinten-dinten taun-taun umur Sarah.
8 Ieu mangrupikeun cocoba kasapuluh anu diuji ku Ibrahim, sareng anjeunna kapendak satia, sabar dina sumangetna.
9 Sareng anjeunna teu nyarios sakecap-kecap acan ngeunaan gosip di nagri éta kumaha Gusti parantos nyarios yén Anjeunna bakal masihan éta ka anjeunna sareng ka turunanana saatos anjeunna, sareng anjeunna nyuhunkeun tempat di dinya pikeun ngubur jalma-jalma anu maot; sabab anjeunna kapendak satia, sareng dicatet dina tablet sawarga salaku sobat Gusti.
10 Sareng dina taun kaopatna anjeunna nyandak pamajikan pikeun putrana Ishak sareng namina Rebecca [2020 AM] [putri Betuel, putra Nahor, dulur Ibrahim] sadérék Laban sareng putri Betuel; sareng Betuel nyaéta putra Melka, anu mangrupikeun garwa Nahor, dulur Ibrahim.
11 Ibrahim nyandak pamajikan katilu, namina Ketura, ti antara putri-putri abdi-abdina, sabab Hagar parantos maot sateuacan Sarah. Sareng anjeunna ngalahirkeun genep putra, Zimram, sareng Yoksan, sareng Medan, sareng Midian, sareng Isbak, sareng Suah, dina dua minggu taun.
12 Dina minggu kagenep, dina taun kadua ti harita, Rebecca ngalahirkeun dua putra ka Ishak, Yakub jeung Esau,
13 Sareng [2046 AM] Yakub lalaki anu lemes sareng lempeng, sareng Esau galak, lalaki tegalan, sareng buluan, sareng Yakub cicing di tenda.
14 Budak-budak éta geus gedé, Yakub diajar nulis; tapi Ésau mah teu diajar, sabab manéhna téh tukang moro di tegalan, sarta manéhna diajar perang, sarta sagala kalakuanana téh galak.
15 Ibrahim nyaah ka Yakub, tapi Ishak nyaah ka Esau.
16 Sareng Ibrahim ningali kalakuan Esau, sareng anjeunna terang yén dina Yakub namina sareng turunanana bakal disebat; sareng anjeunna nyauran Rebecca sareng masihan paréntah ngeunaan Yakub, sabab anjeunna terang yén éta (ogé) langkung mikanyaah Yakub tibatan Esau.
17 Anjeunna ngalahir ka anjeunna, "Putri, jaga putra abdi Yakub, sabab anjeunna bakal ngagentos abdi di bumi, Sareng janten berkah di tengah-tengah umat manusa, Sareng pikeun kamulyaan sadaya turunan Sem.
18Sabab kuring terang yén PANGERAN bakal milih anjeunna janten umat kagungan-Na, ti batan sakumna bangsa anu aya di bumi.
19 Jeung tingali, Ishak anak kuring leuwih nyaah ka Esau ti batan ka Yakub, tapi kuring ningali yen hidep estu nyaah ka Yakub.
20Tambahkeun deui kasaean anjeun ka anjeunna, sareng mugia panon anjeun ningali anjeunna kalayan asih; sabab

anjeunna bakal janten berkah pikeun urang di bumi ti ayeuna ka sadaya generasi di bumi.
21 Sing kuat leungeun hidep, jeung sing bungah hate hidep ka Yakub, anak hidep; sabab Kami geus mikanyaah anjeunna leuwih ti batan sakabeh anak Kami. Anjeunna bakal diberkahan salamina, jeung turunanana bakal ngeusian sakumna bumi.
22 Lamun aya jalma anu bisa ngitung keusik di bumi, turunanana oge bakal diitung.
23 Sareng sadaya berkah anu parantos diberkahan ku Gusti ka abdi sareng turunan abdi bakal kagungan Yakub sareng turunanana salamina.
24 Jeung dina turunanana bakal ngaran Kami diberkahan, jeung ngaran karuhun Kami, Sem, jeung Noab, jeung Enoch, jeung Mahalaleel, jeung Enos, jeung Set, jeung Adam.
25 Sareng ieu bakal ngalayanan pikeun neundeun dasar langit, Sareng pikeun nguatkeun bumi, Sareng pikeun ngabaru sadaya lampu anu aya di cakrawala.
26 Tuluy Yakub ditimbalan ku ibuna, Rebeka, terus dicium bari diberkahan, pokna:
27 Yakub, putra kakasih kuring, anu dipikacinta ku jiwa kuring, mugia Gusti ngaberkahan anjeun ti luhur cakrawala, sareng mugia Anjeunna masihan anjeun sadaya berkah anu dipasihkeun ka Adam, sareng Enoch, sareng Nuh, sareng Sem; sareng sadaya hal anu Anjeunna parantos nyarioskeun ka kuring, sareng sadaya hal anu Anjeunna jangjikeun bakal dipasihkeun ka kuring, mugia Anjeunna ngajantenkeun anjeun sareng turunan anjeun salamina, salami langit aya di luhur bumi.
28 Jeung Roh-roh Mastêmâ moal ngawasaan anjeun atawa turunan anjeun nepi ka ngajauhkeun anjeun ti PANGERAN, anu jadi Allah anjeun ti ayeuna salamina.
29 Mugia GUSTI Allah janten Rama pikeun anjeun sareng pikeun anjeun putra cikal, sareng pikeun umat manusa salamina.
30 Mugia sing salamet, anaking.' Tuluy duanana angkat bareng ninggalkeun Ibrahim.
31 Rebecca leuwih nyaah ka Yakub kalawan sakujur haténa jeung kalawan sakujur jiwana ti batan ka Esau; tapi Ishak leuwih nyaah ka Esau ti batan ka Yakub.

BAB 20

1 Sareng dina Yobel ka-42, dina taun kahiji minggu katujuh, Ibrahim nyauran Ismael, [2052 (2045?) AM] sareng dua belas putrana, sareng Ishak sareng dua putrana, sareng genep putra Ketura, sareng putra-putrana.
2 Sareng anjeunna maréntahkeun aranjeunna supados aranjeunna tetep nurut kana jalan Gusti; supados aranjeunna ngalakukeun kabeneran, sareng silih pikanyaah ka sasama, sareng bertindak sapertos kieu di antara sadaya jalmi; supados aranjeunna masing-masing leumpang kalayan hormat pikeun ngalakukeun kaadilan sareng kabeneran di bumi.
3 Maranéhna kudu nyunatan anak-anakna, nurutkeun perjangjian anu dijieun ku Mantenna jeung maranéhna, sarta ulah nyimpang ka katuhu atawa ka kénca tina sagala jalan anu diparentahkeun ku Mantenna ka urang; sarta urang kudu ngajaga diri tina sagala kalakuan cabul jeung najis, [sarta miceun sagala kalakuan cabul jeung najis ti antara urang].
4 Jeung lamun aya awewe atawa mojang nu ngalakukeun jina di antara maraneh, beuleum manehna ku seuneu jeung ulah nepi ka maranehna ngalakukeun jina ka manehna nurutkeun panon jeung hate maranehna; jeung ulah nepi ka maranehna nyokot pamajikan ti putri-putri Kanaan; sabab turunan Kanaan bakal dibasmi ti tanah eta.
5 Sareng anjeunna nyarioskeun ka aranjeunna ngeunaan hukuman ka raksasa, sareng hukuman ka urang Sodom, kumaha aranjeunna parantos diadili kusabab kajahatanana, sareng parantos maot kusabab kalakuan cabul, sareng najisna, sareng karusakan silih kusabab kalakuan cabul.
6 Jeung sing ati-ati tina sagala kalakuan cabul jeung najis, jeung tina sagala kokotor dosa, bisi ngaran kami jadi kutukan, jeung sakabéh hirup anjeun jadi siulan, jeung sakabéh anak anjeun bakal dibinasakeun ku pedang, jeung anjeun bakal dikutuk kawas Sodom, jeung sakabéh sésa-sésa anjeun kawas Gomora.
7 Putra-putra kuring, mugia aranjeun nyaah ka Allah nu aya di sawarga, sarta tetep taat kana sagala parentah-Na. Ulah nurut kana brahala-brahala maranéhanana, atawa kana najis maranéhanana,
8Ulah nyieun dewa-dewa anu dijieun tina lebur atawa ukiran pikeun diri sorangan; sabab eta teh ngan ukur barang anu teu aya rohna, sabab eta teh buatan leungeun manusa, sarta sakur anu percaya ka eta dewa-dewa, teu percaya kana nanaon.
9 Ulah ngalayanan aranjeunna, atawa nyembah aranjeunna, Tapi ngalayanan Allah anu Maha Agung, sarta nyembah Anjeunna terus-terusan: Sarta ngaharepkeun beungeut-Na salawasna, sarta ngalakukeun kabeneran jeung kabeneran di payuneun Anjeunna, sangkan Anjeunna ridho ka anjeun sarta maparin rahmat-Na ka anjeun, sarta nurunkeun hujan ka anjeun isuk-isuk jeung sore, sarta ngaberkahan sagala pagawean anjeun anu geus anjeun pigawe di bumi, sarta ngaberkahan roti jeung cai anjeun, sarta ngaberkahan buah kandungan anjeun jeung buah tanah anjeun, sarta sapi-sapi anjeun, jeung domba-domba anjeun.
10Maneh bakal jadi berkah di bumi, Sarta sakumna bangsa di bumi bakal mikahoyong ka maneh, Sarta ngaberkahan putra-putra maneh atas nami Kami, Supaya maranehna diberkahan kawas Kami.
11 Tuluy anjeunna masihan ka Ismael sareng ka putra-putrana, sareng ka putra-putra Ketura, hadiah, teras ngutus aranjeunna ka Ishak, putrana, sareng sadayana dipasihkeun ka Ishak, putrana.
12 Ismael, putra-putrana, kitu deui putra-putra Ketura, jeung putra-putrana, indit babarengan sarta cicing ti Paran nepi ka lawang ka Babilonia di sakuliah tanah anu nuju ka wétan ka arah gurun pasir.
13 Jeung ieu jalma-jalma silih campur, sarta ngaran maranehna disebut urang Arab jeung urang Ismael.

BAB 21

1 Dina taun kagenep minggu katujuh Yubileum ieu, Ibrahim nyauran Ishak putrana, sareng [2057 (2050?) AM] maréntahkeun anjeunna: 'Abdi parantos sepuh, sareng teu terang dinten pupusna, sareng parantos pinuh ku dinten-dinten abdi.

2 Jeung tingali, umur kuring saratus tujuh puluh lima taun, sarta sapanjang hirup kuring kuring geus inget ka Gusti, sarta narékahan kalawan sakujur haté kuring pikeun ngalakukeun kahoyong-Na, sarta leumpang kalawan lempeng dina sagala jalan-Na.
3 Jiwa abdi geus ngabenci brahala, <sarta abdi geus ngahina jalma-jalma anu ngabakti ka eta brahala, sarta abdi geus masrahkeun haté sareng sumanget abdi> supados abdi tiasa ngalaksanakeun kahoyong Mantenna anu nyiptakeun abdi.
4 Sabab Anjeunna Allah anu hirup, suci tur satia, sarta Anjeunna leuwih adil ti batan sagalana, sarta Anjeunna teu narima jalma atawa narima hadiah; sabab Allah teh adil, sarta ngalaksanakeun hukuman ka sakumna jalma anu ngalanggar parentah-Na sarta ngahina perjanjian-Na.
5 Jeung hidep, anakku, kudu nurut kana parentah-parentah jeung aturan-aturan-Na, ulah nurut kana kalakuan-kalakuan anu pikageuleuheun, kana arca-arca ukiran jeung kana arca-arca lebur.
6 Jeung ulah ngadahar getih sasatoan atawa sapi, atawa getih manuk naon waé anu hiber di awang-awang.
7 Lamun rék meuncit kurban pikeun kurban karapihan, péuncit éta kurban, tuluy getihna kucurkeun kana altar, tuluy persembahkan sakabéh gajih kurban éta kana altar, ditambahan tipung anu pangalusna jeung kurban kadaharan anu dicampur jeung minyak, kitu deui kurban inumanna, persembahkan kabéh éta babarengan dina altar kurban beuleuman, éta bakal seungit anu nikmat di payuneun PANGERAN.
8 Gajih kurban hatur nuhun kudu diduruk dina seuneu anu aya di luhur altar, kitu deui gajih anu aya dina beuteung, sakabeh gajih anu aya dina jeroan, dua ginjal jeung sakabeh gajih anu aya dina eta, kitu deui dina beuteung jeung ati, kitu deui ginjalna.
9Sarta kurbankeun sadayana ieu pikeun seungit anu matak pikaresepeun ka PANGERAN, bareng jeung kurban kadaharan jeung kurban inumanna, pikeun seungit anu matak pikaresepeun, roti kurban ka PANGERAN.
10 Jeung dahar dagingna dina poe eta jeung dina poe kadua, jeung ulah nepi ka panonpoe dina poe kadua surup nepi ka eta didahar, jeung ulah aya nu nyésa pikeun poe katilu; sabab eta teu ditarima [sabab teu disatujuan] jeung ulah deui didahar, jeung saha wae nu ngadahar eta bakal mawa dosa ka dirina sorangan; sabab kitu kuring geus manggihan eta ditulis dina kitab karuhun kuring, jeung dina kecap-kecap Henokh, jeung dina kecap-kecap Nuh.
11 Jeung unggal kurban anjeun kudu ditaburan uyah, jeung ulah aya uyah perjangjian dina sagala kurban anjeun di payuneun PANGERAN.
12 Jeung ngeunaan kai kurban, ati-ati ulah mawa kai (lian) pikeun altar salian ti ieu: cemara, salam, almond, cemara, pinus, cedar, savin, ara, zaitun, mur, laurel, aspalathus.
13 Jeung tina kai-kai ieu, teundeun dina altar di handapeun kurban, kai-kai anu geus diuji rupana, jeung ulah neundeun kai anu beulah atawa poék, tapi teuas jeung bersih, tanpa cacad, cageur jeung tumuwuh anyar; jeung ulah neundeun kai heubeul, [sabab seungitna geus leungit] sabab geus euweuh seungitna kawas baheula.
14 Salian ti kai-kai ieu, teu aya deui kai séjén anu kudu disimpen (dina altar), sabab seungitna geus sumebar, jeung seungitna moal nepi ka sawarga.
15 Anaking, turutan parentah ieu, laksanakeun, supados anjeun jujur dina sagala lampah anjeun.
16Sing salawasna beresih awak, tuluy kudu mandi heula ku cai samemeh nyampeurkeun altar pikeun ngurbankeun, tuluy kudu ngumbah leungeun jeung suku samemeh nyampeurkeun altar. Sanggeus beres ngurbankeun, kudu ngumbah deui leungeun jeung suku.
17 Jeung ulah nepi ka getih némbongan dina diri anjeun atawa dina pakean anjeun; sing ati-ati, anakku, ngalawan getih, sing ati-ati pisan; tutup ku lebu.
18 Jeung ulah ngadahar getih naon waé, sabab éta téh nyawana; ulah ngadahar getih naon waé ogé.
19 Jeung ulah narima hadiah pikeun getih manusa, bisi eta bakal dikucurkeun kalawan teu dihukum, tanpa dihakimi; sabab getih anu dikucurkeun anu nyababkeun bumi dosa, jeung bumi teu bisa dibersihkeun tina getih manusa iwal ti ku getih jalma anu ngucurkeunana.
20Ulah narima hadiah atawa pangbakti pikeun ngaganti getih manusa: getih ganti getih, supaya hidep ditarima ku PANGERAN, Allah Nu Maha Agung; sabab Mantenna teh panyalindungan jalma nu hade: sarta supaya hidep dijaga tina sagala kajahatan, sarta supaya Mantenna nyalametkeun hidep tina sagala rupa maot.
21 Kuring ningali, anakku, yén sadaya padamelan anak manusa nyaéta dosa sareng kajahatan, Sareng sadaya kalakuanana nyaéta najis sareng jijik sareng polusi, Sareng teu aya kabeneran dina aranjeunna.
22 Ati-ati, ulah nurut kana jalan maranehna, sarta ulah ngalakukeun dosa nepi ka maot di payuneun Allah Nu Maha Agung. Mun henteu, Anjeunna bakal nyumputkeun beungeut-Na ti anjeun, sarta masrahkeun anjeun deui kana leungeun dosa anjeun, sarta nyabut anjeun ti tanah ieu, kitu deui turunan anjeun ti handapeun langit, sarta ngaran anjeun jeung turunan anjeun bakal musna ti sakuliah bumi.
23Tarik diri tina sagala kalakuan jeung sagala najisna, sarta turutan parentah Allah Nu Maha Agung, sarta lampahkeun pangersa-Na sarta jadi jalma anu bener dina sagala hal.
24 Sareng Anjeunna bakal ngaberkahan anjeun dina sagala padamelan anjeun, Sareng bakal numuwuhkeun ti anjeun pepelakan kabeneran di sakumna bumi, di sakumna generasi di bumi, Sareng nami Kami sareng nami anjeun moal hilap di handapeun langit salamina.
25 Mugia putra abdi, geura indit kalawan tentrem. Mugia Allah Nu Maha Agung, Allah abdi sareng Allah anjeun, nguatkeun anjeun pikeun ngalaksanakeun kahoyong-Na, Sareng mugia Anjeunna ngaberkahan sadaya turunan anjeun sareng sésa-sésa turunan anjeun turun-tumurun salamina, kalayan sagala berkah anu sae, Supados anjeun janten berkah pikeun sakumna bumi.
26 Tuluy anjeunna kaluar bari bungah.

BAB 22

1 Jeung kajadian dina minggu kahiji dina Yobel ka-44, dina taun kadua, nyaéta, taun nalika Ibrahim pupus, Ishak jeung Ismail datang ti Sumur Sumpah pikeun ngarayakeun pésta minggu-minggu — nyaéta, pésta panén munggaran — ka Ibrahim, ramana, jeung Ibrahim bungah sabab dua putrana geus datang.
2 Sabab Ishak boga loba harta banda di Bersyeba, sarta Ishak sok indit ningali harta bandana tuluy balik ka ramana.

3 Dina mangsa harita, Ismael sumping ka tempat bapana, sarta duanana ngariung, terus Ishak ngahaturkeun kurban beuleuman, tuluy ngurbankeun eta kurban kana altar bapana anu dijieunna di Hebron.
4 Anjeunna ngahaturkeun kurban sukur sareng ngadamel pésta kabagjaan di payuneun Ismael, lanceukna: teras Rebecca ngadamel kue énggal tina gandum énggal, teras masihan ka Yakub, putrana, supados dibawa ka Ibrahim, ramana, tina hasil bumi anu munggaran di tanah éta, supados anjeunna tiasa tuang sareng muji Gusti Nu Maha Nyiptakeun sagala hal sateuacan anjeunna pupus.
5 Ishak ogé ngirimkeun kurban sukur anu pangsaéna ka Ibrahim, ku jalan Yakub, supados Ibrahim tiasa tuang sareng nginum.
6 Tuluy anjeunna tuang nginum, bari muji ka Allah Nu Maha Agung, anu parantos nyiptakeun langit sareng bumi, anu parantos ngadamel sagala rupa anu subur di bumi, teras dipasihkeun ka anak-anak manusa, supados aranjeunna tiasa tuang nginum sareng muji ka Nu Nyiptakeunana.
7 Ayeuna abdi muji sukur ka Gusti, nun Allah abdi, kumargi Gusti parantos maparin abdi kasempetan ningali dinten ieu: tingali, abdi parantos saratus tujuh puluh lima taun, parantos sepuh sareng pinuh ku dinten-dinten, sareng sadaya dinten-dinten abdi parantos janten katengtreman pikeun abdi.
8Pedang musuh teu acan ngéléhkeun abdi dina sagala anu parantos dipasihkeun ka abdi sareng ka anak-anak abdi sapanjang hirup abdi dugi ka dinten ieu.
9 Duh Gusti, mugia rahmat sareng katengtreman Gusti aya dina abdi Gusti, sareng kana turunan putra-putrana, supados aranjeunna janten bangsa pilihan sareng warisan ti sakumna bangsa di bumi ti ayeuna dugi ka sadaya generasi di bumi, salami-lamina.
10 Tuluy anjeunna nyauran Yakub sarta ngalahir, "Anak kuring Yakub, mugia Allah Nu Maha Kawasa maparin berkah sareng nguatkeun hidep pikeun ngalakukeun kasaean, sareng maparin pangersa-Na di payuneun Mantenna, sareng mugia Mantenna milih hidep sareng turunan hidep supados hidep janten umat pikeun warisan-Na numutkeun pangersa-Na salamina."
11 Jeung hidep, anakku Yakub, nyaketan heula, cium kuring." Anjeunna nyampeurkeun, terus nyium anjeunna, bari pokna, "Mugia-mugia Yakub diberkahan, jeung sakumna putra-putra Allah Nu Maha Agung, salamina. Mugia Allah maparin ka hidep bibit kasaean; jeung mugia sababaraha putra hidep disucikeun di sakuliah bumi; mugia bangsa-bangsa ngawula ka hidep, jeung sadaya bangsa sujud di payuneun turunan hidep."
12 Sing kuat di hareupeun manusa, sarta laksanakeun kakawasaan ka sakumna turunan Set. Mangka lampah anjeun sareng lampah putra-putra anjeun bakal dibenerkeun, supados aranjeunna janten bangsa anu suci.
13 Mugia Gusti Nu Maha Agung maparin sagala berkah ka anjeun, Anu parantos maparin berkah ka abdi, Sareng anu parantos maparin berkah ka Nuh sareng Adam; Mugia aranjeunna tetep aya dina sirah suci turunan anjeun ti generasi ka generasi salamina.
14 Mugia Mantenna ngabersihkeun anjeun tina sagala kajahatan sareng najis, supados anjeun dihampura sadaya dosa anu anjeun lakukeun tanpa terang. Mugia Mantenna nguatkeun anjeun, Sareng ngaberkahan anjeun. Sareng mugia anjeun ngawaris sakumna bumi,
15 Mugia Mantenna ngabarukeun deui perjangjian-Na sareng anjeun, supados anjeun janten bangsa milik-Na salami-lamina, sareng supados Mantenna janten Allah anu leres sareng adil pikeun anjeun sareng turunan anjeun sapanjang dunya.
16 Jeung hidep, anak Kami Yakub, sing inget kana kecap-kecap Kami, sarta turutan parentah-parentah Ibrahim, karuhun hidep: Misahkeun diri ti bangsa-bangsa, jeung ulah dahar bareng jeung maranehna: Jeung ulah nurut kana kalakuan maranehna, jeung ulah jadi batur maranehna; Sabab kalakuan maranehna najis, jeung sagala lampah maranehna mangrupa polusi, jijik, jeung najis.
17Maranéhna ngurbankeun kurbanna ka nu geus maot, sarta nyembah roh jahat, sarta ngahakan di luhureun kuburan, sarta sagala pagaweanana téh ngan saukur sia-sia jeung euweuh hartina.
18 Maranéhna teu boga haté pikeun ngarti, jeung panonna teu ningali naon anu dilakukeunana, jeung kumaha maranéhna salah ngomong ka kai, 'Anjeun Allah kuring,' jeung ka batu, 'Anjeun Gusti kuring jeung Anjeun Juru Salamet kuring.' [Jeung maranéhna teu boga haté.]
19 Jeung hidep, anak kuring Yakub, mugia Allah Nu Maha Agung nulungan hidep, Jeung Allah nu aya di sawarga ngaberkahan hidep, Sarta ngajauhkeun hidep tina najis jeung sagala kasalahan maranehna.
20 Sing ati-ati, anak kuring Yakub, ulah nepi ka nikah ka saha waé ti turunan awéwé Kanaan; sabab sakabéh turunanna bakal dicabut tina taneuh.
21 Sabab, kusabab kalakuan Ham, Kanaan jadi salah, sarta sakumna turunanana bakal dibasmi ti bumi katut sésana, sarta taya sahijieun anu asalna ti anjeunna anu bakal salamet dina poe kiamat.
22 Jeung pikeun sakumna jalma anu nyembah brahala jeung jalma-jalma anu najis
(a) Moal aya harepan pikeun aranjeunna di tanah jalma-jalma anu hirup;
(b) Jeung moal aya deui panginget ka aranjeunna di bumi;
(c) Sabab maranéhna bakal turun ka alam baka,
(d) Sareng ka tempat hukuman aranjeunna bakal angkat,
Sapertos turunan Sodom disingkirkeun ti bumi, kitu ogé sadaya jalma anu nyembah brahala bakal disingkirkeun.
23 Ulah sieun, anak kuring Yakub, Jeung ulah reuwas, he putra Ibrahim: Mugia Allah Nu Maha Agung ngajaga anjeun tina karuksakan, Jeung mugia Anjeunna nyalametkeun anjeun tina sagala jalan kasalahan.
24 Ieu imah geus diwangun ku Kami pikeun Kami sorangan, supaya Kami bisa nempatkeun ngaran Kami di dinya di bumi: [eta bakal dibikeun ka anjeun jeung ka turunan anjeun salamina], sarta eta bakal disebut kulawarga Ibrahim; eta bakal dibikeun ka anjeun jeung ka turunan anjeun salamina; sabab anjeun bakal ngawangun imah Kami sarta ngadegkeun ngaran Kami di payuneun Allah salamina: turunan anjeun jeung ngaran anjeun bakal nangtung di sakuliah bumi.'
25 Tuluy anjeunna eureun marentah jeung ngaberkahan anjeunna.
26 Tuluy duanana ngagoler dina hiji ranjang, Yakub sare dina lahunan Ibrahim, ramana, sarta Yakub nyium Ibrahim

tujuh kali, sarta kanyaah jeung haténa bungah ku ayana Ibrahim.
27 Tuluy anjeunna ngaberkahan anjeunna kalawan sakujur haténa sarta ngalahir, "Allah Nu Maha Agung, Allah Nu Maha Agung, Nu Nyiptakeun sakujur, anu ngaluarkeun abdi ti Ur di Kasdim pikeun masihan abdi tanah ieu pikeun diwariskeun salamina, sareng supados abdi ngadegkeun turunan suci—mugia Allah Nu Maha Agung diberkahan salamina."
28 Tuluy anjeunna ngaberkahan Yakub, pokna, "Anak kuring, anu ku sim kuring dipikabungah ku sakumna haté sareng rasa sayang, mugia sih kurnia sareng welas asih Gusti dilimpahkeun ka anjeunna sareng ka turunanana salamina."
29 Sareng ulah ngantep anjeunna, atanapi nganggap enteng anjeunna ti ayeuna dugi ka dinten-dinten anu langgeng, sareng mugia panon Gusti dibuka ka anjeunna sareng ka turunanana, supados Gusti ngajaga anjeunna, sareng ngaberkahan anjeunna, sareng nyucikeun anjeunna salaku bangsa pikeun warisan Gusti;
30 Sareng mugia anjeunna diberkahan ku sagala berkah Gusti ti ayeuna dugi ka salami-lamina, sareng perbarui perjanjian sareng rahmat Gusti ka anjeunna sareng turunanana numutkeun sagala kasaean Gusti ka sadaya generasi di bumi.

BAB 23

1 Tuluy Yakub neundeun dua ramo kana panonna, sarta muji ka Allah Nu Maha Agung, nutupan beungeutna sarta ngajulkeun sampéanna sarta saré salamina, sarta dikumpulkeun ka karuhunna.
2 Sanajan kitu, Yakub tetep ngagoler dina lahunanana, sarta teu nyaho yen Ibrahim, ramana, geus maot.
3 Yakub hudang tina sare, Ibrahim tiris pisan, tuluy ngalahir, "Rama, Rama!" Tapi teu aya nu nyarita, sarta anjeunna terang yen Ibrahim geus maot.
4 Anjeunna hudang tina pangkonanna teras lumpat sareng ngawartosan ka Ribka, ibuna; sareng Ribka angkat ka Ishak wengi éta, sareng ngawartosan anjeunna; teras aranjeunna angkat babarengan, sareng Yakub sareng aranjeunna, bari mawa lampu dina pananganna, sareng nalika aranjeunna lebet aranjeunna mendakan Ibrahim maot.
5 Ishak ngarungkuk kana beungeut ramana, ceurik bari nyium anjeunna.
6 Sora-sora kadéngé di kulawarga Ibrahim, terus Ismail angkat ka ramana, tuluy ceurik lantaran Ibrahim, ramana, anjeunna jeung sakumna kulawarga Ibrahim, bari ceurik tarik pisan.
7 Putra-putrana, Ishak jeung Ismail, nguburkeun anjeunna di guha ganda, gigireun Sarah, garwana, sarta aranjeunna ceurik pikeun anjeunna opat puluh poé, sakumna lalaki di kulawargana, kitu deui Ishak jeung Ismail, katut sakumna putra-putrana, jeung sakumna putra-putra Ketura di tempatna masing-masing; sarta poe-poe ceurik pikeun Ibrahim geus réngsé.
8 Anjeunna hirup tilu taun Yobel sareng opat minggu, saratus tujuh puluh lima taun, sareng ngalengkepan dinten-dinten hirupna, nalika anjeunna sepuh sareng pinuh ku dinten-dinten.
9 Sabab umur karuhun-karuhunna, dina kahirupan maranéhanana, nyaéta salapan belas taun Yobel; jeung sanggeus Banjir Ageung maranéhanana mimiti tumuwuh kurang ti salapan belas taun Yobel, jeung ngurangan dina Yobel, jeung gancang kolot, jeung pinuh ku umur maranéhanana alatan rupa-rupa kasusah jeung kajahatan dina jalan maranéhanana, iwal Ibrahim.
10 Sabab Ibrahim sampurna dina sagala lampahna di payuneun PANGERAN, sarta nyenangkeun dirina dina kabeneran sapanjang hirupna; jeung tingali, anjeunna teu ngarengsekeun opat Yobel dina hirupna, nalika anjeunna geus kolot kusabab kajahatan, sarta pinuh ku umurna.
11 Sareng sadaya generasi anu bakal muncul ti waktos ieu dugi ka dinten pangadilan anu ageung bakal gancang sepuh, sateuacan aranjeunna réngsé dua yubileum, sareng élmuna bakal ngantunkeun aranjeunna kusabab sepuhna. Tanah sadaya élmuna bakal ngaleungit.
12 Jeung dina mangsa eta, lamun aya jalma anu hirup salami hiji satengah taun dina Yobel, jalma-jalma bakal nyarita ngeunaan anjeunna: 'Anjeunna geus hirup lila, sarta kalolobaan mangsa hirupna pinuh ku kanyeri, kasedih, jeung kasusahan, sarta teu aya katengtreman:
13 Sabab bencana nuturkeun bencana, tatu demi tatu, kasusah demi kasusah, beja jahat demi beja jahat, panyakit demi panyakit, jeung sagala rupa hukuman jahat saperti kieu, hiji jeung nu sejenna, panyakit jeung karuksakan, salju jeung ibun jeung és, muriang, tiris, mati rasa, kalaparan, maot, pedang, panangkaran, jeung sagala rupa bencana jeung kanyeri.
14 Jeung kabeh ieu bakal datang ka hiji generasi jahat, anu ngalakukeun kajahatan di bumi: kalakuanana nyaéta najis jeung cabul, jeung kokotor jeung kajahatan.
15 Tuluy maranéhna bakal nyarita: 'Jaman karuhun téh lila pisan (malah), nepi ka sarébu taun, sarta éta téh alus; tapi tingali, poé-poé hirup urang, lamun hiji jalma geus hirup lila, nyaéta tilu puluh taun jeung sapuluh taun, jeung, lamun manéhna kuat, opat puluh taun, sarta éta jahat, sarta teu aya katengtreman dina jaman generasi jahat ieu.'
16 Jeung dina generasi eta, anak-anak lalaki bakal ngahukum ka bapa-bapa jeung para kokolotna ngeunaan dosa jeung kajahatan, jeung ngeunaan kecap-kecap anu kaluar tina sungutna jeung kajahatan-kajahatan anu gede anu dilakukeun ku maranehna, jeung ngeunaan ninggalkeun perjanjian anu dijieun ku PANGERAN antara maranehna jeung Mantenna, yen maranehna kudu nurut jeung ngalakukeun sagala parentah jeung aturan-aturan Mantenna jeung sagala hukum-hukum Mantenna, tanpa nyimpang ka katuhu atawa ka kenca.
17 Sabab sadayana geus ngalakukeun kajahatan, jeung unggal sungut nyarita kajahatan jeung sagala kalakuanana mangrupa najis jeung jijik, jeung sagala lampahna mangrupa kokotor, najis jeung karuksakan.
18 Bumi bakal ancur ku lantaran sagala pagawean maranehna, moal aya bibit anggur jeung moal aya minyak; sabab pagawean maranehna teh teu satia, sarta kabeh bakal binasa babarengan, sasatoan, ingon-ingon, manuk, jeung sagala lauk di laut, ku lantaran manusa.
19Maranehna bakal pasea, nu ngora jeung nu kolot, nu kolot jeung nu ngora, nu miskin jeung nu beunghar, nu hina jeung nu gede, jeung nu miskin jeung nu boga kakawasaan, lantaran hukum jeung perjangjian; sabab

maranehna geus poho kana parentah, perjangjian, pesta, bulan, Sabat, Yobel, jeung sagala pangadilan.
20Maranehna bakal nangtung <mawa panah jeung> pedang sarta perang pikeun mulangkeun maranehna ka jalan; tapi maranehna moal balik deui nepi ka loba getih geus dicurahkeun ka bumi, hiji demi hiji.
21 Jeung jalma-jalma anu geus luput moal balik deui tina kajahatanana ka jalan kabeneran, tapi kabeh bakal ngaluhurkeun dirina kana tipu daya jeung kakayaan, supaya masing-masing bisa nyokot sagala milik tatanggana, sarta maranehna bakal nyebut ngaran anu agung, tapi lain dina bebeneran jeung lain dina kabeneran, sarta maranehna bakal ngotoran tempat suci ku najis jeung karuksakan kokotor maranehna.
22 Jeung hukuman anu gede bakal nibankeun kalakuan generasi ieu ti PANGERAN, sarta Mantenna bakal masrahkeun maranehna ka pedang, ka pangadilan, ka panangkaran, ka rampog, jeung ka lebu.
23 Sareng Anjeunna bakal ngahudangkeun ngalawan aranjeunna jalma-jalma anu dosa ti bangsa-bangsa sanés, anu teu gaduh welas asih atanapi welas asih, sareng anu moal ngahargaan saha waé, boh kolot atanapi ngora, atanapi saha waé, sabab aranjeunna langkung jahat sareng langkung kuat pikeun ngalakukeun jahat tibatan sadaya anak manusa. Sareng aranjeunna bakal ngagunakeun kekerasan ngalawan Israil sareng pelanggaran ngalawan Yakub, Sareng seueur getih bakal dikucurkeun ka bumi, Sareng moal aya anu ngumpulkeun sareng moal aya anu ngubur.
24Dina mangsa eta maranehna bakal ngagorowok tarik, sarta neneda supaya maranehna disalametkeun tina leungeun jalma-jalma nu dosa, bangsa-bangsa sejen; tapi taya sahijieun nu bakal disalametkeun.
25 Jeung sirah barudak bakal bodas jeung buukna bodas, Jeung budak nu umurna tilu minggu bakal katempo kawas lalaki nu umurna saratus taun, Jeung jangkung maranéhanana bakal ancur ku kasusahan jeung panindasan.
26 Jeung dina mangsa eta barudak bakal mimiti diajar hukum, Jeung neangan parentah, Jeung balik deui ka jalan kabeneran.
27 Jeung mangsa-mangsa bakal mimiti lila jeung nambahan di antara anak-anak manusa eta Nepi ka mangsa-mangsa maranehna ampir sarebu taun. Jeung mangsa-mangsa eta jadi leuwih lila tibatan (samemehna).
28 Moal aya deui jalma kolot, atawa jalma anu teu wareg ku hirupna, sabab kabeh bakal jadi (sapertos) barudak jeung nonoman.
29 Sareng sadaya dintenna bakal réngsé sareng hirup dina katengtreman sareng kabagjaan, Sareng moal aya Sétan atanapi tukang ngancurkeun jahat; Sabab sadaya dintenna bakal janten dinten berkah sareng penyembuhan.
30 Sareng dina waktos éta Gusti bakal nyageurkeun abdi-abdi-Na, Sareng aranjeunna bakal hudang sareng ningali katengtreman anu ageung, Sareng ngusir musuh-musuhna. Sareng jalma-jalma soleh bakal ningali sareng nganuhunkeun, Sareng bungah kalayan kabagjaan salamina, Sareng bakal ningali sadaya hukuman sareng sadaya kutukan ka musuh-musuhna.
31 Tulang-tulangna bakal aya di jero taneuh, jeung sumangetna bakal pinuh ku kabagjaan, jeung maranéhna bakal nyaho yén PANGERAN anu ngalaksanakeun pangadilan, sarta némbongkeun rahmat ka ratusan jeung rébuan jalma sarta ka sakumna anu mikanyaah ka Mantenna.
32 Jeung anjeun, Musa, tuliskeun kecap-kecap ieu; sabab kitu eta teh ditulis, sarta eta teh nyatetkeunana dina papan-papan langit pikeun kasaksian turun-tumurun salamina.

BAB 24

1 Saatos pupusna Ibrahim, PANGERAN ngaberkahan Ishak putrana, teras anjeunna angkat ti Hebron teras cicing di Sumur Visi dina taun kahiji minggu katilu [2073 AM] Yobel ieu, tujuh taun.
2 Dina taun kahiji minggu kaopat, paceklik mimiti di tanah éta, [2080 AM] sajaba ti paceklik anu munggaran, anu lumangsung dina jaman Ibrahim.
3 Yakub keur ngagoréng kacang miju-miju, terus Esau datang ti tegalan bari lapar. Terus anjeunna ngomong ka Yakub, lanceukna, "Bere kuring saeutik kacang beureum ieu." Yakub ngawaler, "Jual hak kawin anjeun ka kuring, supaya kuring méré roti jeung saeutik kacang miju-miju ieu."
4Esau ngagerendeng dina hatena, "Kuring rek maot; naon mangpaatna hak kawin cikal ieu pikeun kuring?"
5 "Saurna ka Yakub, "Kuring rek méré ka hidep." Waler Yakub, "Sumpah ka kuring, poe ieu," tuluy Yakub sumpah.
6 Yakub masihan roti sareng sayuran ka lanceukna, Esau, teras anjeunna tuang dugi ka wareg, sareng Esau nganggap enteng hak karuhunna; ku kituna Esau dingaranan Edom, kumargi sayuran beureum anu dipasihkeun ku Yakub ka anjeunna pikeun hak karuhunna.
7 Yakub jadi nu pangkolotna, ari Esau mah turun darajatna.
8 Paceklik nyebar ka sakuliah nagri, sarta Ishak angkat ka Mesir dina taun kadua minggu ieu, tuluy indit ka Gerar, ka raja urang Filistin, ka Abimelek.
9 PANGERAN nembongan ka anjeunna sarta ngadawuh, "Ulah ka Mesir; cicing di tanah anu bakal Kami wartoskeun ka anjeun, sarta cicing di ieu tanah, sarta Kami bakal nyarengan anjeun sarta ngaberkahan anjeun."
10 Sabab ka maneh jeung ka turunan maneh Kami bakal maparin ieu tanah, sarta Kami bakal ngalaksanakeun sumpah Kami anu geus diikrarkeun ka Ibrahim, bapa maneh, sarta Kami bakal ngalikeun turunan maneh kawas béntang di langit, sarta Kami bakal maparin ieu tanah ka turunan maneh.
11 Ku turunan anjeun, sakumna bangsa di bumi bakal diberkahan, sabab bapa anjeun nurut kana parentah Kami, ngajaga parentah-parentah Kami, hukum-hukum Kami, aturan-aturan Kami, jeung perjangjian Kami. Ayeuna turutkeun parentah Kami, cicing di ieu tanah.
12 Anjeunna cicing di Gelar salila tilu minggu salami sataun.
13 Abimelek nimbalan ka anjeunna, [2080-2101 AM] jeung kana sagala rupa kagunganana, pokna: "Sing saha waé anu nyabak anjeunna atawa naon waé milikna pasti bakal dipaéhan."
14 Ishak beuki kuat di antara urang Filistin, sarta anjeunna meunang loba harta banda, sapi, domba, onta, kalde, jeung loba pisan kulawargana.

15 Anjeunna nyebarkeun pepelakan di tanah urang Filistin sarta ngahasilkeun saratus kali lipat, sarta Ishak jadi kacida beungharna, nepi ka urang Filistin sirik ka anjeunna.
16Sanggeus Ibrahim pupus, sumur-sumur anu digali ku abdi-abdi Ibrahim nalika Ibrahim masih keneh hirup, geus ditutup ku urang Filistin, tuluy dieusi ku taneuh.
17 Abimelek ngalahir ka Ishak, "Indit ti dieu, sabab hidep leuwih kuat ti batan urang." Ishak angkat ti dinya dina taun kahiji minggu katujuh, terus cicing di lebak-lebak Gerar.
18 Aranjeunna ngali deui sumur-sumur anu digali ku abdi-abdi Ibrahim, ramana, anu parantos ditutup ku urang Filistin saatos Ibrahim pupus, sareng anjeunna masihan nami ka aranjeunna sapertos anu dipasihkeun ku Ibrahim, ramana.
19 Abdi-abdi Ishak ngali sumur di lebak, terus manggihan cai nu seger, terus para pangangon Gerar pasea jeung pangangon Ishak, pokna, "Ieu cai boga urang." Ishak nyebut sumur éta "Kajahatan", lantaran maranéhna geus jahat ka urang.
20 Aranjeunna ngali sumur anu kadua, teras aranjeunna pasea deui pikeun meunangkeun éta sumur, sareng anjeunna nyebatna 'Musuh'. Anjeunna angkat ti dinya teras aranjeunna ngali sumur anu sanés, sareng aranjeunna henteu pasea deui pikeun meunangkeun éta sumur, sareng anjeunna nyebatna 'Ruang', sareng Ishak nyarios, 'Ayeuna PANGERAN parantos masihan rohangan pikeun urang, sareng urang parantos nambahan di tanah éta.'
21 Ti dinya anjeunna angkat ka Sumur Sumpah dina taun kahiji minggu kahiji dina taun Yobel ka-44 [2108 AM].
22 Peuting éta, dina bulan anyar dina bulan kahiji, PANGERAN nembongan ka anjeunna, sarta ngandika ka anjeunna, "Kami teh Allah Ibrahim, karuhun anjeun; ulah sieun, sabab Kami aya sareng anjeun, sarta bakal ngaberkahan anjeun sarta pasti bakal ngalikeun turunan anjeun kawas keusik bumi, demi Ibrahim, abdi Kami."
23 Anjeunna ngadegkeun altar di dinya, anu diwangun ku Ibrahim, ramana, sarta anjeunna ngahaturkeun kurban ka Allah Ibrahim, ramana.
24 Tuluy aranjeunna ngali sumur terus manggihan cai hirup.
25 Abdi-abdi Ishak ngali sumur deui, tapi teu manggih cai. Terus aranjeunna ngawartosan Ishak yen maranehna teu manggih cai. Ishak ngawaler, "Poé ieu kuring geus sumpah ka urang Pelisti, sarta hal ieu geus diumumkeun ka urang."
26 Eta tempat dingaranan Sumur Sumpah, lantaran di dinya anjeunna geus sumpah ka Abimelek, ka Ahuzat, sobatna, jeung ka Pikol, pamingpin pasukanana.
27 Poe eta Ishak terang yen dina kaayaan kapaksa anjeunna geus sumpah ka maranehna yen rek ngadamaikeun maranehna.
28 Poe eta keneh Ishak nyumpahan urang Filistin, pokna: "Urang Filistin kudu dikutuk nepi ka poe amarah jeung kaambek ti antara bangsa-bangsa; mugia Allah ngajadikeun maranehna jadi bahan cemoohan, kutukan, jeung sasaran amarah jeung kaambek di leungeun jalma-jalma nu dosa, bangsa-bangsa sejen, jeung di leungeun urang Kitim."
29Sing saha waé anu salamet tina pedang musuh sareng urang Kitim, mugia bangsa anu bener éta dibasmi dina pangadilan ti handapeun langit; sabab aranjeunna bakal janten musuh sareng musuh turun-tumurun anak-anak Kami di bumi.
30 Moal aya nu nyésa ti antara maranéhna, atawa saurang ogé nu bakal salamet dina poé amarah pangadilan; Sabab sakabéh turunan urang Filistin bakal dibasmi, dibasmi, jeung diusir ti bumi, sarta moal aya deui ngaran atawa turunan nu nyésa ti ieu urang Kaftor di bumi.
31 Sanajan anjeunna naék ka sawarga, ti dinya anjeunna bakal diturunkeun, Jeung sanajan anjeunna nguatkeun dirina di bumi, ti dinya anjeunna bakal diseret kaluar, Jeung sanajan anjeunna nyumput di antara bangsa-bangsa, ti dinya anjeunna bakal dibasmi; Jeung sanajan anjeunna turun ka Alam Paeh, di dinya ogé hukumanana bakal ageung, Jeung di dinya ogé anjeunna moal meunang katengtreman.
32 Lamun anjeunna ditawan, ku jalma-jalma anu hayang maehan anjeunna bakal dipaehan di jalan, sarta moal aya ngaran atawa turunan anu tinggaleun pikeun anjeunna di sakuliah dunya; sabab anjeunna bakal indit ka kutukan langgeng.
33Kitu anu ditulis jeung diukir ngeunaan anjeunna dina loh-loh langit, anu kudu dilakukeun ka anjeunna dina poe kiamat, supaya anjeunna dibasmi ti bumi.

BAB 25

1 Dina taun kadua minggu ieu dina yubileum ieu, Rebecca nyauran Yakub putrana, teras nyarios ka [2109 AM] anjeunna, pokna: 'Anak kuring, ulah nyandak pamajikan ti putri-putri Kanaan, sapertos Esau, lanceuk anjeun, anu nyandak dua pamajikan ti putri-putri Kanaan, sareng aranjeunna parantos nganyenyeri jiwa kuring ku sadaya kalakuan najisna: sabab sadaya kalakuanana nyaéta cabul sareng napsu, sareng teu aya kabeneran sareng aranjeunna, sabab (kalakuan aranjeunna) jahat.
2 Sareng abdi, putra abdi, nyaah pisan ka anjeun, sareng haté sareng kanyaah abdi ngaberkahan anjeun unggal jam siang sareng jaga wengi.
3 Ayeuna, anaking, dengekeun parentah indung hidep, ulah milih pamajikan ti antara putri-putri di ieu nagri, tapi ngan ukur ti kulawarga bapa hidep, ti kulawarga bapa hidep. Hidep kudu milih pamajikan ti kulawarga bapa hidep, sarta Allah Nu Maha Agung bakal ngaberkahan hidep, sarta anak-anak hidep bakal jadi generasi anu soleh sarta turunan anu suci.
4 Tuluy Yakub nyarios ka ibuna, "Ma, umur abdi tos salapan minggu, teu acan terang sareng teu acan kantos ngarampas awéwé, teu acan kantos tunangan sareng saha waé, sareng teu acan kantos mikirkeun hoyong nikah ka awéwé ti urang Kanaan."
5 Sabab abdi émut, Ibu, kana kecap-kecap Ibrahim, rama urang, sabab anjeunna nitah abdi ulah nyandak pamajikan ti putri-putri Kanaan, tapi nyandak pamajikan ti turunan rama abdi sareng ti kulawarga abdi.
6 Kuring geus kungsi ngadéngé yén Laban, lanceuk anjeun, geus boga anak awéwé, jeung kuring geus niat hayang maranéhna meunang pamajikan ti antara maranéhna.
7 Ku sabab kitu, abdi ngajaga diri abdi tina ngalakukeun dosa atanapi ruksak dina sagala lampah abdi sapanjang hirup abdi; sabab ngeunaan napsu sareng kalakuan cabul, Ibrahim, rama abdi, masihan seueur parentah ka abdi.
8 Sanajan sagala parentahna ka abdi, dua puluh dua taun ieu lanceuk abdi geus ngalawan abdi, sarta sering nyarita

ka abdi, pokna: 'Lanceuk abdi, mangga candak hiji adi ti dua pamajikan abdi pikeun dipibogana'; tapi abdi nolak ngalakukeun sakumaha anu parantos dilakukeun ku anjeunna.
9 Ibu, sumpah di payuneun Ibu, yen saumur hirup Ibu moal milih pamajikan ti antara putri-putri turunan Kanaan, sareng moal ngalakukeun kajahatan sapertos anu dilakukeun ku lanceuk Ibu.
10 Tong sieun, Ibu; sing yakin yén abdi bakal ngalaksanakeun kahoyong Ibu sareng leumpang dina kajujuran, sareng moal ngaruksak jalan abdi salamina.
11 Ti dinya manéhna ngangkat beungeutna ka sawarga sarta ngulurkeun ramo-ramona, sarta muka sungutna sarta muji ka Allah Nu Maha Agung, anu geus nyiptakeun langit jeung bumi, sarta manéhna ngucapkeun sukur sarta muji ka Mantenna.
12 Jeung manehna nyarita: "Puji ka PANGERAN Allah, sarta mugia jenengan-Na anu suci dipuji salamina, anu parantos masihan ka abdi Yakub salaku putra anu suci sareng turunan anu suci; sabab anjeunna kagungan Anjeun, sareng turunan-turunanana bakal tetep kagungan Anjeun sareng sapanjang generasi salamina."
13 Mugia anjeunna diberkahan, duh Gusti, sareng mugia abdi nampi berkah kasaean, supados abdi tiasa ngaberkahan anjeunna.
14 Sareng dina waktos éta, nalika roh kabeneran turun kana sungutna, anjeunna nempatkeun dua leungeunna kana sirah Yakub, sareng nyarios:
15 Pinuji Gusti, Gusti anu maha adil sareng Allah anu langgeng, Mugia Anjeunna ngaberkahan anjeun langkung ti sadaya generasi manusa. Mugia Anjeunna masihan anjeun, Putra abdi, jalan kabeneran, Sareng ngungkabkeun kabeneran ka turunan anjeun.
16 Mugia Anjeunna ngalimpahkeun putra-putra anjeun salami hirup anjeun, Sareng mugia aranjeunna lahir numutkeun jumlah bulan dina sataun. Sareng mugia putra-putrana janten seueur sareng ageung ngaleuwihan béntang-béntang di langit, Sareng jumlahna langkung seueur tibatan keusik laut.
17 Sareng mugia Mantenna masihan aranjeunna tanah anu saé ieu - sapertos anu parantos dijangjikeun ku Mantenna bakal dipasihkeun ka Ibrahim sareng ka turunanana salamina - Sareng mugia aranjeunna ngajaga éta salaku milik salamina.
18 Sareng mugia abdi ningali (lahir) pikeun anjeun, putra abdi, murangkalih anu rahayu salami hirup abdi, Sareng mugia sadaya turunan anjeun janten turunan anu rahayu sareng suci.
19Sapertos anjeun parantos nyegerkeun sumanget indung anjeun salami hirupna, kandungan awéwé anu ngalahirkeun anjeun bakal ngaberkahan anjeun sapertos kieu, [Kanyaah kuring] sareng payudara kuring ngaberkahan anjeun Sareng sungut sareng létah kuring muji anjeun pisan.
20 Sing baranahan jeung nyebar ka sakuliah bumi, Mugia turunan anjeun sampurna dina kabagjaan sawarga jeung bumi salamina; Mugia turunan anjeun bungah, Jeung dina poe katengtreman anu agung mugia eta turunan meunang katengtreman.
21 Mugia nami sareng turunan anjeun langgeng salami-lamina, Mugia Gusti Nu Maha Agung janten Gusti aranjeunna, Mugia Gusti anu Maha Saé cicing sareng aranjeunna, Sareng ku aranjeunna mugia tempat suci-Na diwangun salami-lamina.
22 Mugia jalma anu ngaberkahan anjeun diberkahan, sareng mugia sadaya jalmi anu nyumpahan anjeun sacara palsu dikutuk.
23 Tuluy manehna nyium anjeunna bari nyarios, "Mugia-mugia Pangeran saalam dunya mikanyaah anjeun sapertos manah sareng kanyaah indung anjeun anu bingah ka anjeun sareng ngaberkahan anjeun." Teras anjeunna lirén ngucapkeun berkah.

BAB 26

1 Dina taun katujuh dina saminggu ieu, Ishak nyauran Esau, putra cikalna, teras nyarios ka anjeunna, "Abdi parantos sepuh, anaking, sareng panon abdi parantos laleutik, sareng abdi henteu terang dinten pupusna."
2 Ayeuna candak panah jeung panah, pakarang moro hidep, tuluy ka tegal, moro jeung néwak kuring (daging rusa), anaking. Terus jieun kadaharan anu ngeunah sakumaha karesep kuring. Bawa ka dieu, supaya kuring dahar, supaya kuring bisa ngaberkahan hidep méméh kuring maot.
3Tapi Ribka ngadéngé Ishak keur nyarita ka Ésau.
4 Isuk-isuk kénéh Ésau indit ka tegal rék moro jeung néwak lauk, tuluy dibawa ka imah pikeun bapana.
5Ti dinya Rebeka nyauran Yakub, putrana, tuluy ngalahir, "Kuring ngadéngé Ishak, ramana hidep, nyarita ka Esau, dulur hidep, kieu, 'Buruan kuring, jieunkeun kadaharan anu ngeunah, tuluy bawa ka kuring, anu panghadéna.'"
6 "Abdi bade tuang sareng ngaberkahan hidep di payuneun Gusti sateuacan abdi pupus." Ayeuna, anaking, turutkeun parentah abdi: Angkat ka tempat domba hidep, candak dua anak embe anu saé, bade didamelkeun kadaharan anu ngeunah kanggo rama hidep, sakumaha anu dipikaresepna. Sanggakeun ka rama hidep, supados rama hidep ngadaharna sareng ngaberkahan hidep di payuneun Gusti sateuacan anjeunna pupus, supados hidep diberkahan."
7 Yakub nyarios ka ibuna, "Ibu, abdi moal nahan nanaon anu didahar ku rama, sareng anu bakal nyenangkeun anjeunna: ngan ukur abdi sieun, ibu, anjeunna bakal ngakuan sora abdi sareng hoyong noel abdi."
8 Jeung hidep nyaho yen kuring teh lemes, ari Esau, lanceuk kuring mah buluan, jeung kuring bakal némbongan di hareupeun panonna salaku jalma jahat, sarta bakal ngalakukeun hiji hal anu teu diparentahkeun ku anjeunna ka kuring, sarta anjeunna bakal ambek ka kuring, sarta kuring bakal mawa kutukan ka diri kuring sorangan, lain berkah.
9 Rebeka, ibuna, ngalahir ka anjeunna, "Kutukan anjeun bakal nanggung kuring, anaking, turutkeun parentah kuring."
10 Yakub nurut kana parentah ibuna, Rebecca, tuluy nyokot dua anak embe anu gendut jeung alus, tuluy dibawa ka ibuna, tuluy didamelkeun ku ibuna kadaharan anu ngeunah sakumaha karesepna.
11 Rebecca nyandak pakean anu saé milik Esau, putra cikalna, anu aya di bumi, teras dianggokeun ka Yakub, putra bungsuna, sareng kulit embe dianggokeun kana leungeun sareng beuheung Yakub anu katingali.
12 Tuluy daging jeung roti anu geus disayagikeun ku manehna dibikeun ka Yakub, putrana.

13 Yakub angkat ka ramana teras nyarios, "Abdi teh putra ramana. Abdi parantos ngalaksanakeun sakumaha piwarang ramana. Mangga hudang, calik teras tuang beunang ...
14 Ishak ngalahir ka putrana, "Kumaha gancang pisan hidep manggihanana, anaking?"
15 Yakub ngawaler: 'Kusabab <PANGERAN> Allah anjeun nu nitah kuring manggihan.'
16 Ishak ngalahir, "Ka dieu deukeutan, anaking, kuring rek ngarampa, naha enya anaking, Esau atawa lain."
17 Yakub nyampeurkeun Ishak, ramana, terus Ishak ngarasa, pokna ngalahir, "Sorana mah sora Yakub, tapi leungeun mah leungeun Esau."
18 jeung Ishak teu ngakuan anjeunna, sabab éta téh dispensasi ti sawarga pikeun ngaleungitkeun kakuatan paningalna jeung Ishak teu ngakuan, sabab leungeunna buluan kawas leungeun Esau lanceukna, jadi Ishak ngaberkahan anjeunna.
19Anjeunna ngawaler, "Naha anjeun putra abdi Esau?" Walerna, "Abdi putra anjeun." Waler anjeunna, "Hayu ka dieu, anak abdi tuang lauk beunang anjeun beunang ...
20 Tuluy anjeunna nyanggakeun anggur ka anjeunna, tuluy anjeunna tuang.
21 Ishak, ramana, ngalahir, "Ka dieu geura cium, anaking."
22 Yakub nyampeurkeun terus nyium anjeunna. Anjeunna ngambeu seungit pakean Yakub, terus ngaberkahan anjeunna, pokna, "Seungit anak abdi téh kawas seungit tegalan anu pinuh ku berkah ti PANGERAN."
23Mugia PANGERAN maparin hidep embun ti langit jeung embun ti bumi, kitu deui gandum jeung minyak anu loba; bangsa-bangsa bakal ngawula ka hidep, sarta jalma-jalma bakal sujud ka hidep.
24 Sing jadi pamingpin dulur-dulur hidep, jeung putra-putra indung hidep sing sujud ka hidep; jeung mugia sagala berkah anu geus diberkahan ku PANGERAN ka kuring jeung ka Ibrahim, bapa hidep, dipaparinkeun ka hidep jeung ka turunan hidep salamina. Sing saha anu nyumpahan hidep sing dikutuk, sing diberkahan ku berkah hidep."
25 Sanggeus Ishak ngaberkahan Yakub, putrana, sarta Yakub geus kaluar ti Ishak, ramana, tuluy nyumput. Esau, lanceukna, datang ti moro.
26 Anjeunna ogé ngadamel tuangeun anu ngeunah, teras dibawa ka ramana, sareng saurna ka ramana, "Rama, mangga hudang sareng tuang daging buruan abdi, supados Rama ngaberkahan abdi."
27 Ishak, ramana, naros ka anjeunna, "Saha anjeun?" Waler anjeunna, "Abdi Esau, putra cikal Ama. Abdi parantos ngalaksanakeun sakumaha anu diparentahkeun ku Ama."
28 Ishak reuwas pisan, pokna, "Saha ieu jelema anu geus moro jeung néwak, terus mawa ka kuring? Samemeh anjeun sumping, kuring geus ngadahar eta samemeh kuring datang, sarta geus ngaberkahan anjeunna. Anjeunna bakal diberkahan salamina, kitu deui sakumna turunanana."
29 Barang Esau ngadéngé omongan Ishak, ramana, anjeunna ceurik tarik pisan sarta pokna ka ramana, "Abdi ogé mugia diberkahan, Rama."
30 Ceuk anjeunna, "Dulur anjeun sumping kalawan nipu, ngarebut berkah anjeun." Ceuk anjeunna, "Ayeuna kuring ngarti kunaon ngaranna Yakub. Anjeunna geus dua kali nipu kuring: Hak karuhun kuring geus dirampas, ayeuna berkah kuring geus dirampas."
31 Anjeunna ngawaler, "Naha Ama teu nyimpen berkah kanggo abdi?" Ishak ngawaler, "Anjeunna ku Ama parantos dijadikeun juragan, sadaya dulur-dulurna parantos dijadikeun abdi-abdina. Anjeunna parantos dikuatkeun ku gandum, anggur, sareng minyak anu seueur. Ayeuna, naon anu kedah dilakukeun ku Ama, anaking?"
32 Esau ngalahir ka Ishak, ramana, "Naha Ama ngan ukur gaduh hiji berkah? Mugi abdi ogé diberkahan, Rama."
33 Esau ceurik tarik pisan. Ishak ngawaler, "Panguburan anjeun moal aya embun ti bumi, moal aya embun ti langit ti luhur."
34 Jeung ku pedang maneh maneh bakal hirup, jeung maneh bakal ngawula ka dulur maneh. Jeung bakal kajadian nalika maneh jadi gede, jeung geus ngocokkeun kukna tina beuheung maneh, maneh bakal ngalakukeun dosa anu pinuh nepi ka maot, jeung turunan maneh bakal dicabut ti handapeun langit.
35 Esau terus ngancam Yakub lantaran berkah anu dibikeun ku ramana ka anjeunna, sarta anjeunna ngagerendeng dina haténa, "Mugia dinten-dinten kasedih pikeun karugian rama kuring parantos sumping, supados kuring tiasa maehan dulur kuring Yakub."

BAB 27

1 Sanggeus éta, Ésau, putra cikalna, dicaritakeun ka Ribka dina impian, tuluy Ribka nimbalan Yakub, putra bungsuna.
2sarta ngalahir ka anjeunna, "Esau dulur anjeun bade males dendam ka anjeun, bade maehan anjeun."
3 Ayeuna, anaking, turutkeun parentah abdi, geura kabur ka Haran, ka Laban, dulur abdi, cicing di dinya sababaraha dinten dugi ka amarah lanceuk anjeun leungit, sareng anjeunna ngaleungitkeun amarahna ti anjeun, sareng hilap kana sagala anu anjeun pigawé; teras abdi bakal nitah anjeun sumping ti dinya.
4 Yakub ngawaler, "Kuring teu sieun. Lamun manehna hayang maehan kuring, kuring bakal maehan manehna."
5 Tapi ceuk manehna ka anjeunna, "Ulah nepi ka kaleungitan dua anak kuring dina hiji poe."
6 Yakub ngalahir ka ibuna, "Anjeun terang, pun bapa parantos sepuh sareng teu tiasa ningali deui kumargi panonna kusam. Upami abdi ninggalkeun anjeunna, anjeunna bakal sedih kumargi abdi ninggalkeun anjeunna sareng ngantunkeun anjeun. Pun bapa tangtos ambek sareng nyumpahan abdi. Abdi moal angkat. Upami anjeunna ngutus abdi, abdi anu bade angkat."
7 Rebeka ngalahir ka Yakub, "Kuring rek ka jero, rek nyarita ka manehna, terus manehna bakal nitah hidep indit."
8 Rebeka lebet ka Ishak, pokna, "Abdi geus bosen hirup lantaran dua putri urang Het, anu geus dipibogana ku Esau. Jeung lamun Yakub milih pamajikan ti antara putri-putri urang dieu, naon gunana abdi hirup deui, sabab putri-putri urang Kanaan teh jahat."
9 Ishak nyauran Yakub, tuluy ngaberkahan anjeunna, sarta nimbalan, "Ulah milih pamajikan ti urang Kanaan.
10 Geura indit ka Mesopotamia, ka bumi Betuel, ramana indung hidep, tuluy néangan jodoh ti dinya ti antara anak-anak Laban, dulur indung hidep.

11 Mugia Allah Nu Maha Kawasa maparin berkah, ngagedékeun, jeung ngalikeun anjeun, sangkan anjeun jadi bangsa-bangsa, sarta maparin berkah ka anjeun jeung ka turunan anjeun kawas anu dibikeun ka bapa kuring Ibrahim, sangkan anjeun meunangkeun tanah tempat anjeun ngumbara jeung sakumna tanah anu dipasihkeun ku Allah ka Ibrahim. Hayu geura indit, anaking, kalawan salamet."
12 Ishak nimbalan Yakub indit ka Mesopotamia, ka Laban putra Betuel urang Siria, dulurna Ribka, ibuna Yakub.
13 Sanggeus Yakub angkat ka Mesopotamia, Rabeka nalangsa lantaran ningali putrana, sarta anjeunna ceurik.
14 Ishak ngalahir ka Ribka, "Dada, ulah ceurik lantaran Yakub, anak kuring; sabab anjeunna indit kalawan salamet, sarta anjeunna bakal balik kalawan salamet."
15 Allah Nu Maha Agung bakal ngajaga anjeunna tina sagala kajahatan, sarta bakal nyarengan anjeunna; sabab Anjeunna moal ninggalkeun anjeunna sapanjang hirupna.
16 Sabab kuring terang yen sagala lampahna bakal makmur di mana waé anjeunna angkat, nepi ka anjeunna balik deui ka urang kalawan salamet, sarta urang bisa nepungan anjeunna kalawan salamet.
17 Ulah sieun ku anjeunna, adi kuring, sabab anjeunna aya dina jalan anu lempeng sareng anjeunna lalaki anu sampurna: sareng anjeunna satia sareng moal binasa. Ulah ceurik.
18 Ishak ngalilipur Ribka ku lantaran Yakub, putrana, sarta ngaberkahan anjeunna.
19 Yakub angkat ti Sumur Sumpah ka Haran dina taun kahiji minggu kadua dina taun Yobel ka-44, teras sumping ka Lus di pagunungan, nyaéta Betel, dina bulan anyar bulan kahiji minggu ieu, [2115 AM] sareng sumping ka tempat éta sonten sareng malik ti jalan ka kulon jalan éta wengi éta: teras anjeunna nginep di dinya; sabab panonpoé parantos surup.
20 Tuluy anjeunna nyokot hiji batu ti tempat éta tuluy neundeunna di handapeun tangkal, tuluy anjeunna leumpang sorangan, tuluy saré.
21 Peuting éta anjeunna ngimpi, katingali aya tangga anu nangtung di bumi, puncakna nepi ka sawarga, terus malaikat-malaikat PANGERAN turun-naik ka dinya. PANGERAN nangtung di dinya.
22Mantenna ngadawuh ka Yakub, "Kami teh PANGERAN, Allah Ibrahim, karuhun anjeun, jeung Allah Ishak; tanah tempat anjeun sare teh bakal dibikeun ka anjeun jeung ka turunan anjeun."
23 Turunan anjeun bakal jadi kawas kekebul taneuh, sarta anjeun bakal baranahan ka kulon jeung ka wétan, ka kalér jeung ka kidul, sarta ku anjeun jeung ku turunan anjeun sadaya kulawarga bangsa-bangsa bakal diberkahan.
24 Kami bakal aya sareng anjeun, sareng bakal ngajaga anjeun ka mana waé anjeun angkat, sareng Kami bakal mulangkeun anjeun ka ieu tanah kalayan salamet; sabab Kami moal ninggalkeun anjeun sateuacan Kami ngalaksanakeun sagala anu Kami parantos nyarioskeun ka anjeun.
25 Yakub hudang tina sare, tuluy ngalahir, "Leres ieu tempat teh bumi PANGERAN, abdi teu terang." Anjeunna sieun, sarta ngalahir, "Ieu tempat teh pikasieuneun, teu aya lian ti bumi Allah, sareng ieu gapura sawarga."
26 Isuk-isuk kénéh Yakub hudang, tuluy nyokot batu anu dijieunna di handapeun sirahna, tuluy dijadikeun tugu, tuluy dikucuran minyak di luhurna. Tuluy éta tempat dingaranan Betel; baheulana mah Lus.
27 Yakub jangji ka PANGERAN, pokna, "Upami PANGERAN nyarengan sareng ngajaga abdi dina perjalanan ieu, masihan abdi roti kanggo didahar sareng pakean kanggo dianggo, supados abdi tiasa uih deui ka bumi pun bapa kalayan salamet, maka PANGERAN bakal janten Allah abdi, sareng batu anu parantos abdi dirikeun salaku tugu pikeun tanda di tempat ieu bakal janten bumi PANGERAN, sareng tina sagala anu Gusti pasihan ka abdi, abdi bakal masihan sapersapuluhna ka Gusti, ya Allah abdi."

BAB 28

1 Tuluy anjeunna angkat ka tanah wétan, ka tempat Laban, lanceukna Ribka, sarta anjeunna ngalayanan Laban pikeun meunangkeun Rahél, putrina.
2 Dina taun kahiji minggu katilu [2122 AM] anjeunna nyarios ka Yakub, 'Berekeun pamajikan kuring, anu kuring parantos ngalayanan anjeun salami tujuh taun'; teras Laban nyarios ka Yakub, 'Kuring bakal masihan pamajikan anjeun ka anjeun.'
3 Tuluy Laban ngayakeun pésta, tuluy nyokot Lea, putri cikalna, tuluy dibikeun ka Yakub jadi pamajikanana, kitu deui Zilpa, abdina, jadi abdi awéwéna; Yakub teu nyahoeun, sabab nyangka éta Rahel.
4 Yakub ngahiji jeung Laban, jebulna Lea. Yakub ambek ka Laban, pokna, "Ku naon maneh ngalakukeun kieu ka kuring? Naha lain pikeun Rahel, lain pikeun Lea? Ku naon maneh nganyenyeri kuring?"
5Candak putri anjeun, abdi bade angkat; sabab anjeun parantos ngalakukeun kajahatan ka abdi.' Yakub langkung mikanyaah Rahel tibatan Lea; panon Lea teu katingali, tapi awakna kasep pisan; ari Rahel panonna geulis tur geulis pisan.
6 Laban ngalahir ka Yakub, "Di nagara urang mah teu biasa méré anak nu ngora heula ti batan nu kolot." Jeung teu bener kitu; sabab geus ditangtukeun jeung ditulis dina Kitab Suci, yén teu aya nu méré anak nu ngora heula ti batan nu kolot; tapi nu kolot, nu kahiji méré heula, terus nu kadua méré deui - jeung lalaki nu ngalakukeun kitu, bakal dihukum di sawarga, jeung taya nu bener nu ngalakukeun ieu, sabab ieu téh jahat di payuneun PANGERAN.
7 Jeung parentahkeun ka urang Israil supaya ulah ngalakukeun hal ieu. Ulah nyokot atawa mere nu ngora samemeh dibikeun ka nu cikal, sabab eta teh kajahatan pisan.
8 Laban ngalahir ka Yakub, "Pesta ieu kudu tujuh poé, terus Rahel rek dibikeun ka hidep, supaya hidep bisa ngawula ka hidep tujuh taun deui, supaya hidep bisa ngangon domba hidep kawas saminggu kamari."
9 Sanggeus tujuh poé pésta Lea réngsé, Laban masrahkeun Rahel ka Yakub, sangkan Yakub ngalayanan Yakub tujuh taun deui, sarta Yakub masrahkeun Bilha, adina Zilpa, ka Rahel jadi babuna.
10 Anjeunna ngalayanan deui tujuh taun pikeun meunangkeun Rahel, sabab Lea geus dibikeun ka anjeunna kalawan teu aya bayaran.
11 PANGERAN muka kandungan Lea, terus Lea ngandung sarta ngalahirkeun Yakub, sarta Yakub

dingaranan Ruben, dina poe ka-14 bulan kasalapan, dina taun kahiji minggu katilu. [2122 AM]
12 Tapi kandungan Rahel ditutup, sabab PANGERAN ningali yén Lea dipikageuleuh jeung Rahel dipikanyaah.
13 Yakub ngalakukeun hubungan deui jeung Lea, terus ngandung, terus ngalahirkeun anak lalaki kadua pikeun Yakub, sarta Yakub dingaranan Simeon, dina tanggal dua puluh hiji bulan kasapuluh, dina taun katilu minggu ieu. [2124 AM]
14 Yakub ngalakukeun hubungan deui jeung Lea, terus Lea ngandung, tuluy ngalahirkeun anak lalaki katilu, sarta Yakub méré ngaran Lewi, dina bulan anyar bulan kahiji taun kagenep minggu ieu. [2127 AM]
15 Yakub ngahiji deui jeung manehna, terus manehna ngandung, terus ngalahirkeun anak lalaki kaopat, terus dingaranan Yuda, dina tanggal lima belas bulan katilu, dina taun kahiji minggu kaopat. [2129 AM]
16 Ku lantaran kitu Rahel sirik ka Lea, lantaran Lea teu boga anak, terus manehna nyarita ka Yakub, "Bere anak ka kuring." Waler Yakub, "Naha kuring geus nahan anak ti anjeun? Naha kuring geus ninggalkeun anjeun?"
17 Nalika Rahel ningali yén Lea geus ngalahirkeun opat putra ka Yakub, nyaéta Ruben, Simeon, Lewi, jeung Yuda, anjeunna nyarios ka Yakub, "Singgah ka Bilha, abdi abdi, supados anjeunna ngandung sareng ngalahirkeun putra pikeun abdi." (Sareng Rahel masihan Bilha, abdi abdina, janten istrina).
18 Anjeunna angkat ka dinya, terus manehna ngandung, terus ngalahirkeun anak lalaki, terus dingaranan Dan, dina tanggal kasalapan bulan kagenep, dina taun kagenep minggu katilu. [2127 AM]
19 Yakub angkat deui ka Bilha pikeun kadua kalina, terus Bilha ngandung deui, tuluy ngalahirkeun anak lalaki deui ka Yakub, terus Rahel méré ngaran ka Yakub, dina tanggal lima bulan katujuh, dina taun kadua minggu kaopat.
20 Nalika Lea ningali yén manéhna geus mandul jeung teu boga anak, manéhna sirik ka Rahel, terus manéhna méré Zilpa, hamba awéwéna, ka Yakub pikeun dibojoan, terus manéhna ngandung, terus ngalahirkeun anak lalaki, terus Lea méré ngaran Gad ka budak éta, dina tanggal dua belas bulan kadalapan, dina taun katilu minggu kaopat. [2131 AM]
21 Anjeunna angkat deui ka anjeunna, teras anjeunna ngandung, teras ngalahirkeun putra kadua, sareng Lea nyebat namina Aser, dina tanggal dua bulan kasabelas, dina taun kalima minggu kaopat. [2133 AM]
22 Yakub ngahiji jeung Lea, terus Lea ngandung, tuluy ngalahirkeun anak lalaki, terus dingaranan Isakar, dina tanggal opat bulan kalima, dina taun kaopat minggu kaopat,[2132 AM] tuluy dibikeun ka saurang nu ngasuh.
23 Yakub angkat deui ka anjeunna, teras anjeunna ngandung, teras ngalahirkeun dua (putra), hiji lalaki sareng hiji awéwé, teras anjeunna masihan nami putra éta Zebulon, sareng nami putri éta Dinah, dina tanggal katujuh bulan katujuh, dina taun kagenep minggu kaopat. [2134 AM]
24 PANGERAN maparin sih rahmat ka Rahel, mukakeun kandunganana, terus ngandung, tuluy ngalahirkeun anak lalaki, terus dingaranan Yusuf, dina bulan anyar bulan kaopat, dina taun kagenep dina minggu kaopat ieu. [2134 AM]
25 Nalika Yusup lahir, Yakub nyarios ka Laban, "Berekeun ka abdi pamajikan sareng putra-putra abdi, teras abdi bade angkat ka Rama Ishak, supados abdi tiasa ngadamel bumi kanggo abdi; sabab abdi parantos ngalayanan anjeun salami mangtaun-taun kanggo dua putri anjeun, sareng abdi bade angkat ka bumi Rama abdi."
26 Ti dinya Laban ngalahir ka Yakub, "Upahna di dieu heula, angon domba-domba kuring deui, jeung tarima upahna."
27 Aranjeunna sapuk pikeun méré upah ka anjeunna, nyaéta domba jeung embe anu hideung, belang, jeung bodas anu lahir.
28 Domba-domba éta ngalahirkeun anak anu belang, anu bintik-bintik, jeung anu hideung, rupa-rupa tandana, terus ngalahirkeun deui anak domba-domba kawas dirina sorangan, sarta anu belang-belang éta anak Yakub jeung anu henteu éta anak Laban.
29 Harta banda Yakub beuki loba pisan, anjeunna miboga sapi, domba, kalde, onta, jeung hamba sahaya lalaki jeung hamba sahaya awewe.
30 Laban jeung putra-putrana sirik ka Yakub, nepi ka Laban ngarebut deui domba-dombana ti Yakub, terus anjeunna niténan Yakub kalawan niat jahat.

BAB 29

1 Sanggeus Rahel ngalahirkeun Yusup, Laban indit rek ngagunting bulu dombana, sabab jarakna tilu poe ti Rahel, perjalananana.
2 Yakub ningali yén Laban nuju ngagunting bulu dombana, terus nyauran Lea jeung Rahel, tuluy ngajurung aranjeunna pikeun ngiring ka tanah Kanaan.
3 Sabab anjeunna nyarioskeun ka aranjeunna kumaha anjeunna ningali sadayana dina impian, bahkan sadayana anu Anjeunna parantos nyarioskeun ka anjeunna yén anjeunna kedah uih deui ka bumi ramana, sareng aranjeunna nyarios: 'Ka unggal tempat anu anjeun angkat, kami bakal angkat sareng anjeun.'
4 Yakub muji ka Allah Ishak ramana, jeung ka Allah Ibrahim ramana, tuluy naék ka pamajikan jeung anak-anakna, sarta nyokot sagala harta bandana, tuluy meuntas walungan, terus sumping ka tanah Gilead, tapi Yakub nyumputkeun niatna ti Laban sarta teu ngabejaan ka Laban.
5 Dina taun katujuh minggu kaopat, Yakub malik ka Gilead dina bulan kahiji, tanggal dua puluh hiji. [2135 AM] Laban ngudag Yakub sarta nyusul Yakub di pagunungan Gilead dina bulan katilu, tanggal tilu belas.
6 PANGERAN teu ngantep Yakub nganyenyeri Yakub, sabab peuting-peuting Mantenna nembongan ka Yakub dina impian. Laban ngalahir ka Yakub.
7 Dina tanggal lima belas poé éta Yakub ngayakeun pésta pikeun Laban, sareng pikeun sadaya anu sumping sareng anjeunna, sareng Yakub sumpah ka Laban dina dinten éta, sareng Laban ogé ka Yakub, yén duanana henteu kedah meuntas Gunung Gilead ka anu sanés kalayan niat jahat.
8 Tuluy anjeunna ngadamel tumpukan batu di dinya pikeun jadi saksi; ku kituna tempat éta dingaranan "Tumpukan Saksi", dumasar kana ngaran tumpukan éta.
9 Tapi baheula mah tanah Gilead teh disebut tanah Repaim; sabab eta teh tanah Repaim, jeung urang Repaim lahir (di

dinya), raksasa-raksasa nu jangkungna sapuluh, salapan, dalapan nepi ka tujuh hasta.
10 Tempat padumukan maranéhna ti tanah bani Amon nepi ka Gunung Hermon, sarta puseur karajaan maranéhna nyaéta Karnaim, Astarot, Edrei, Misyur, jeung Beon.
11 PANGERAN ngabasmi maranehna lantaran kalakuan jahatna; sabab maranehna jahat pisan, jeung urang Amori cicing di tempatna, jahat jeung dosa, jeung ayeuna teu aya jalma anu geus ngalakukeun sagala dosana sacara pinuh, jeung maranehna teu boga panjang umur deui di bumi.
12 Yakub ngutus Laban, tuluy angkat ka Mesopotamia, tanah Wetan, ari Yakub balik deui ka tanah Gilead.
13 Dina bulan kasalapan, tanggal sawelas bulan éta, anjeunna meuntas Walungan Yabok. Dina poe eta, Esau, lanceukna, sumping ka anjeunna, sarta anjeunna geus akur deui jeung anjeunna, tuluy angkat ti dinya ka tanah Seir, ari Yakub mah cicing di tenda-tenda.
14 Sareng dina taun kahiji minggu kalima dina yubileum ieu [2136 AM] anjeunna meuntas Yordan, sareng cicing di saluareun Yordan, sareng anjeunna ngangon domba-domba na ti laut tumpukan dugi ka Betshan, sareng ka Dotan sareng ka leuweung Akrabbim.
15 Tuluy anjeunna ngirimkeun sagala rupa harta banda ka Ishak, ramana, pakean, dahareun, daging, inuman, susu, mentega, kéju, jeung sababaraha kurma ti lebak.
16 Sareng ka ibuna Ribka opat kali sataun, antara usum bulan, antara ngabajak sareng panén, sareng antara usum gugur sareng usum hujan sareng antara usum tiris sareng usum semi, ka munara Ibrahim.
17 Ishak geus balik ti Sumur Sumpah, terus naék ka munara Ibrahim, ramana, terus cicing di dinya misah ti Esau, putrana.
18 Waktu Yakub indit ka Mesopotamia, Esau nikah ka Mahalat, putri Ismail, tuluy ngumpulkeun sagala ingon-ingon ramana jeung pamajikan-pamajikanna, tuluy indit ka Gunung Seir sarta cicing di dinya. Ishak ditinggalkeun ku ramana di Sumur Sumpah.
19 Ishak angkat ti Sumur Sumpah terus cicing di munara Ibrahim, ramana, di pagunungan Hebron.
20 Yakub ngirimkeun sagala rupa anu diperyogikeun ku ramana ka ibuna, terus aranjeunna ngaberkahan Yakub kalawan sakujur haténa jeung sakujur jiwana.

BAB 30

1 Sareng dina taun kahiji minggu kagenep [2143 AM] anjeunna angkat ka Salem, di wétaneun Sichem, kalayan tentrem, dina bulan kaopat.
2 Ti dinya, Dinah, putri Yakub, dibawa ka imah Sikem, putra Hemor, urang Hiwi, pamingpin nagara éta, tuluy dihina jeung dihina. Dinah téh budak awéwé leutik kénéh, umurna dua belas taun.
3 Tuluy anjeunna ngajurung bapana jeung sadulur-sadulurna supaya eta awewe diboyong ka Yakub. Yakub jeung putra-putrana ambek pisan ku jalma-jalma di Sikem, lantaran geus ngaruksak Dinah, adina, sarta ngomong ka maranehna kalawan niat jahat, nipu jeung ngabobodo Dinah.
4 Simeon jeung Lewi ujug-ujug datang ka Sikem, terus ngahukum sakumna jalma di Sikem, maehan sakumna lalaki anu kapanggih di dinya, teu aya hiji-hiji acan anu nyésa di dinya: kabeh dipaehan ku maranehna lantaran geus ngahina Dinah, adina.
5 Ti semet ayeuna ulah aya deui putri Israil anu dihina; sabab hukuman geus ditetepkeun di sawarga pikeun maranehna, nyaeta kudu ngabasmi sakabeh lalaki urang Sekem ku pedang, lantaran maranehna geus nyieun kajahatan di Israil.
6 PANGERAN masrahkeun aranjeunna ka putra-putra Yakub supados aranjeunna tiasa ngabasmi aranjeunna ku pedang sareng ngalaksanakeun hukuman ka aranjeunna, sareng supados teu aya deui anu dilakukeun di Israil yén parawan Israil kedah dihina.
7 Jeung lamun aya lalaki di Israil anu hayang mikeun anakna awewe atawa sadérékna awewe ka lalaki ti bangsa-bangsa lian, eta lalaki kudu dipaehan, terus dibalang ku batu; sabab manehna geus nyieun kalakuan anu teu pantes di Israil; terus eta awewe kudu dibeuleum, sabab manehna geus ngahinakeun ngaran kulawarga bapana, terus manehna bakal disingkirkeun ti Israil.
8 Jeung ulah aya awewe nu ngalakukeun jina jeung ulah aya jalma nu najis di Israil sapanjang hirupna; sabab Israil teh suci pikeun PANGERAN, jeung unggal jalma anu geus najiskeun eta pasti bakal dipaehan: kudu dibaledogan ku batu.
9 Sabab kieu geus ditetepkeun jeung ditulis dina tablet sawarga ngeunaan sakumna turunan Israil: sing saha anu ngahinakeun (eta) pasti bakal maot, jeung manehna bakal dibalang ku batu.
10 Jeung hukum ieu teu aya wates waktu, teu aya panghampura, atawa panebus dosa: tapi lalaki anu geus ngahinakeun anakna awewe kudu dibasmi ti sakuliah Israil, sabab manehna geus masrahkeun sabagian turunanana ka Molok, sarta geus ngalakukeun kajahatan nepi ka ngahinakeun eta tempat.
11 Jeung Musa, piwarang urang Israil ulah masrahkeun anak-anakna ka jalma-jalma nu lain Yahudi, jeung ulah ngawin anak-anakna ti jalma-jalma nu lain Yahudi pikeun anak-anakna, sabab ieu teh hal anu pikakeuheuleun di payuneun PANGERAN.
12 Ku kituna, kuring geus nuliskeun pikeun anjeun dina Kitab Hukum sagala kalakuan urang Sekem anu dilakukeun ka Dinah, jeung kumaha putra-putra Yakub nyarita, 'Kami moal masrahkeun anak kami ka lalaki anu teu disunat; sabab eta teh mangrupakeun hinaan pikeun kami.'
13 Eta teh mangrupakeun hinaan pikeun Israil, pikeun jalma-jalma anu hirup, jeung pikeun jalma-jalma anu ngawin putri-putri bangsa-bangsa sejen; sabab ieu teh najis jeung pikageuleuheun pikeun Israil.
14 Israil moal bébas tina najis ieu lamun boga pamajikan ti anak-anak awéwé bangsa séjén, atawa geus méré salah sahiji anak awéwéna ka lalaki ti bangsa séjén.
15 Sabab bakal aya wabah demi wabah, jeung kutukan demi kutukan, jeung unggal hukuman, wabah jeung kutukan bakal datang ka anjeunna: lamun anjeunna ngalakukeun hal ieu, atawa nyumputkeun panonna ti jalma-jalma anu ngalakukeun najis, atawa jalma-jalma anu ngotoran tempat suci PANGERAN, atawa jalma-jalma anu ngotoran nami suci-Na, (maka) sakumna bangsa bakal diadili babarengan pikeun sagala najis jeung panuduhan jalma ieu.

16 Jeung moal aya anu nganggap enteng jalma [jeung moal aya anu nganggap enteng jalma] jeung moal aya anu narima buah-buahan jeung kurban jeung kurban beuleuman jeung gajih ti leungeunna, atawa seungit anu amis, sangkan bisa narima eta: kitu jeung kitu unggal lalaki atawa awewe di Israil anu ngotoran tempat suci.
17 Ku sabab kitu Kami geus marentahkeun ka maneh, kieu: 'Bejakeun kasaksian ieu ka Israil: tingali kumaha kaayaan urang Sekem jeung putra-putrana: kumaha maranehna diserahkeun ka leungeun dua putra Yakub, terus maranehna maehan maranehna kalawan disiksa, sarta eta (diitung) ka maranehna salaku jalma anu bener, sarta eta dituliskeun ka maranehna salaku jalma anu bener.
18 Turunan Lewi dipilih pikeun jadi imam, sarta jadi urang Lewi, supaya maranehna bisa ngawula ka PANGERAN, kawas urang, terus-terusan, sarta supaya Lewi jeung putra-putrana dibere berkah salamina; sabab anjeunna sumanget pikeun ngalaksanakeun kabeneran, pangadilan, jeung pamales dendam ka sakumna jalma anu ngalawan Israil.
19 Ku kituna aranjeunna nyeratkeun dina loh-loh langit salaku kasaksian pikeun kahadean-Na, berkah sareng kabeneran di payuneun Allah sakumna manusa:
20 Sareng urang émut kana kabeneran anu dicumponan ku lalaki éta salami hirupna, dina unggal période taun; dugi ka sarébu generasi aranjeunna bakal nyatet éta, sareng éta bakal sumping ka anjeunna sareng ka turunanana saatos anjeunna, sareng anjeunna parantos dicatet dina tablet sawarga salaku sobat sareng jalma anu soleh.
21 Sadaya catetan ieu parantos Kami tulis kanggo anjeun, sareng parantos Kami paréntahkeun ka anjeun pikeun nyarios ka bani Israil, yén aranjeunna henteu kedah ngalakukeun dosa atanapi ngalanggar aturan atanapi ngalanggar perjanjian anu parantos ditetepkeun pikeun aranjeunna, (tapi) aranjeunna kedah ngalaksanakeunana sareng dicatet salaku sobat.
22 Tapi lamun maranéhna ngalanggar sarta migawé najis dina sagala hal, maranéhna bakal dicatet dina loh-loh sawarga salaku musuh, sarta maranéhna bakal dibasmi tina kitab kahirupan, sarta maranéhna bakal dicatet dina kitab jalma-jalma anu bakal dibasmi jeung bareng jeung jalma-jalma anu bakal dibasmi ti bumi.
23 Sareng dina dinten nalika putra-putra Yakub maehan Sikem, hiji tulisan dicatet pikeun kahadean aranjeunna di sawarga yén aranjeunna parantos ngalaksanakeun kabeneran sareng kajujuran sareng dendam ka jalma-jalma anu dosa, sareng éta ditulis pikeun berkah.
24 Tuluy aranjeunna mawa Dinah, adina, ti imah Sikem, sarta ngarampog sagala rupa anu aya di Sikem, domba, sapi, kalde, sagala harta banda, kitu deui sakabeh ingon-ingonna, tuluy dibawa ka Yakub, ramana.
25Anjeunna nyarekan aranjeunna lantaran aranjeunna geus maehan kota eta ku pedang, sabab anjeunna sieun ku jalma-jalma di dinya, nyaeta urang Kanaan jeung urang Peris.
26 Kota-kota di sakuriling Sikem kacida sieunna ku PANGERAN, nepi ka teu ngudag putra-putra Yakub, lantaran geus kacida sieunna.

BAB 31

1 Dina bulan anyar, Yakub nyarios ka sakumna kulawargana, "Sucikeun diri anjeun sareng ganti pakean anjeun, teras hayu urang angkat ka Betel, tempat kuring sumpah ka Mantenna nalika kuring kabur ti payuneun lanceuk kuring Esau, sabab anjeunna parantos sareng kuring sareng mawa kuring ka tanah ieu kalayan aman, sareng singkirkeun dewa-dewa asing anu aya di antara anjeun."
2 Aranjeunna miceun dewa-dewa asing sareng naon anu aya dina ceuli sareng anu aya dina beuheungna, kitu ogé brahala-brahala anu dipaling ku Rahel ti Laban ramana, anu dipasihkeun sadayana ka Yakub. Yakub ngaduruk sareng ngaremukkeun éta brahala-brahala, teras ngancurkeun éta brahala-brahala, teras nyumputkeun éta brahala-brahala di handapeun tangkal ek di tanah Sikem.
3 Dina bulan anyar bulan katujuh anjeunna angkat ka Betel. Anjeunna ngadegkeun altar di tempat anjeunna sare, teras ngadegkeun tugu di dinya, teras nimbalan ka Ishak, ramana, pikeun sumping ka kurbanna, sareng ka ibuna, Rebekah.
4 Ishak ngalahir, "Hayu anak kuring Yakub datang, supaya kuring bisa nepungan anjeunna sateuacan kuring maot."
5 Yakub angkat ka bumi Ibrahim, ramana Ishak, sareng ibuna Rebekah, teras anjeunna nyandak dua putrana, Lewi sareng Yuda, teras sumping ka bumi Ishak, ramana, sareng ibuna Rebekah.
6Rabeka kaluar ti munara ka payuneun menara seja nyium jeung ngarangkul Yakub; sabab sumangetna jadi seger deui nalika ngadéngé béja, "Ieu putra anjeun Yakub sumping." Terus manéhna nyium Yakub.
7 Manehna ningali dua putra Ibrahim, terus wanoh ka maranehna, terus nanya ka anjeunna, "Naha ieu putra-putra hidep, anaking?" Terus manehna ngarangkul jeung nyium aranjeunna, bari ngaberkahan aranjeunna, pokna, "Ku jalan hidep turunan Ibrahim bakal jadi kawentar, sarta hidep bakal jadi berkah di dunya."
8 Yakub lebet ka kamar Ishak, ramana, tempat anjeunna keur ngagoler, jeung dua putrana aya di dinya. Yakub nyepeng leungeun ramana, tuluy ngabungkuk bari nyium anjeunna. Ishak nyekel beuheung Yakub bari ceurik.
9 Poék ngaleungit tina panon Ishak, sarta anjeunna ningali dua putra Yakub, Lewi, jeung Yuda, terus anjeunna ngalahir, "Naha ieu putra-putra anjeun, anak kuring? Sabab aranjeunna sarua jeung anjeun."
10 Sareng anjeunna nyarios ka anjeunna yén aranjeunna leres-leres putra-putrana: 'Sareng anjeun leres-leres ningali yén aranjeunna leres-leres putra-putra kuring'.
11 Aranjeunna nyampeurkeun anjeunna, terus anjeunna malik, terus nyium sarta ngarangkul duananana.
12 Roh nubuat turun kana sungutna, terus anjeunna nyekel leungeun katuhu Lewi jeung leungeun kénca Yuda.
13 Anjeunna malik ka Lewi heula, tuluy ngaberkahan anjeunna, sarta pokna, "Mugia-mugia Allah Nu Maha Kawasa, Pangeran Nu Maha Agung, maparin berkah ka anjeun sareng ka turunan anjeun sapanjang jaman."
14 Mugia Gusti masihan ka anjeun sareng ka turunan anjeun kaagungan sareng kamulyaan anu ageung, sareng ngajantenkeun anjeun sareng turunan anjeun, ti antara sadaya mahluk, pikeun nyaketan Anjeunna pikeun ngalayanan di tempat suci-Na salaku malaikat ayana sareng salaku jalma-jalma suci. (Sanaos) sapertos aranjeunna, turunan putra-putra anjeun bakal janten kamulyaan,

kaagungan sareng kasucian, sareng mugia Anjeunna ngajantenkeun aranjeunna agung salami-lamina.
15 Aranjeunna bakal janten hakim sareng pangeran, sareng kapala sadaya turunan putra Yakub; Aranjeunna bakal nyarioskeun kecap PANGERAN kalayan adil, Sareng aranjeunna bakal nangtoskeun sadaya pangadilan-Na kalayan adil. Sareng aranjeunna bakal nyatakeun jalan-jalan Kami ka Yakub sareng jalan-jalan Kami ka Israil. Berkah PANGERAN bakal dipasihkeun dina sungutna Pikeun ngaberkahan sadaya turunan anu dipikacinta.
16 Indung anjeun nyauran anjeun Lewi, sareng anjeunna leres-leres nyauran anjeun; anjeun bakal ngahiji sareng Gusti sareng janten sobat sadaya putra Yakub; Hayu méja-Na janten milik anjeun, sareng anjeun sareng putra-putra anjeun tuang tina éta; Sareng mugia méja anjeun pinuh ka sadaya generasi, Sareng tuangeun anjeun moal kakurangan pikeun sadaya jaman.
17 Mugia sadaya anu ngabenci ka anjeun sujud di payuneun anjeun, sareng mugia sadaya musuh anjeun dibasmi sareng binasa; Mugia berkah jalmi anu ngaberkahan anjeun, sareng mugia unggal bangsa anu nyumpahan anjeun dikutuk.
18 Jeung ka Yuda anjeunna nyarios: 'Mugia PANGERAN masihan anjeun kakuatan sareng kakawasaan pikeun nganiaya sadaya anu ngabenci anjeun; anjeun bakal janten pangeran, anjeun sareng salah sahiji putra anjeun, pikeun putra-putra Yakub; mugia nami anjeun sareng nami putra-putra anjeun nyebar sareng ngalangkungan unggal tanah sareng daérah. Teras bangsa-bangsa sanés bakal sieun di payuneun anjeun, sareng sadaya bangsa bakal ngadegdeg.
19 Di anjeun bakal aya pitulung pikeun Yakub, sareng di anjeun bakal aya kasalametan pikeun Israil.
20 Sareng nalika anjeun calik dina tahta kahormatan kabeneran anjeun, bakal aya katengtreman anu ageung pikeun sadaya turunan putra-putra anu dipikacinta; mugia berkah jalmi anu ngaberkahan anjeun, sareng sadaya anu ngabenci anjeun, nganiaya anjeun, sareng nyumpahan anjeun, bakal dicabut sareng dibasmi ti bumi sareng bakal dikutuk.
21 Tuluy malik, anjeunna nyium deui Yakub, bari bungah pisan lantaran geus ningali putra-putra Yakub kalawan sajati.
22 Anjeunna kaluar ti antara dampal sukuna, tuluy sujud ka anjeunna, tuluy ngaberkahan aranjeunna, tuluy istirahat di dinya jeung Ishak, ramana, peuting eta, sarta aranjeunna tuang jeung nginum kalawan bungah.
23 Tuluy anjeunna nitah dua putra Yakub sare, hiji di katuhu jeung hiji deui di kenca, sarta eta dianggap bener pikeun anjeunna.
24Peuting éta Yakub nyaritakeun sagala hal ka ramana, kumaha PANGERAN geus némbongkeun welas asih anu ageung ka anjeunna, jeung kumaha anjeunna geus ngaberkahan anjeunna dina sagala lampahna, sarta ngajaga anjeunna tina sagala kajahatan.
25 Ishak muji ka Allah, nu disembah ku Ibrahim, ramana, anu teu nyabut welas asih jeung kasaean-Na ti anak-anak abdi-Na, Ishak.
26 Isuk-isuk Yakub nyaritakeun ka Ishak, ramana, jangjina anu geus diikrarkeun ka PANGERAN, jeung tetenjoan anu geus katingali, yen anjeunna geus ngadegkeun altar, sarta sagalana geus siap pikeun kurban anu kudu dijieun di payuneun PANGERAN sakumaha anu geus diikrarkeun, sarta yen anjeunna geus datang pikeun nempatkeun Ishak dina kalde.
27 Ishak ngalahir ka Yakub, putrana, "Abdi teu tiasa ngiring ka hidep, da abdi tos sepuh sareng teu tiasa ngiring ka jalan. Mangga geura angkat, anaking, kalayan salamet; da dinten ieu abdi parantos saratus genep puluh lima taun, teu tiasa deui ngumbara; tunggangkeun indung hidep kana kalde, teras hayu anjeunna angkat sareng hidep."
28 Sareng abdi terang, anaking, yén anjeun sumping pikeun abdi, sareng mugia dinten ieu diberkahan ku anjeun anu parantos ningali abdi hirup, sareng abdi ogé parantos ningali anjeun, anaking.
29 Mugia anjeun makmur sareng ngalaksanakeun jangji anu parantos diikrarkeun; sareng tong ngundurkeun jangji anjeun; sabab anjeun bakal diwajibkeun tanggung jawab kana jangji éta. Ayeuna buru-buru ngalaksanakeunana, sareng mugia Mantenna ridho ka anu parantos ngadamel sagala hal, ka saha anjeun parantos ngikrarkeun jangji éta.
30 Tuluy anjeunna ngalahir ka Rebecca, "Indit jeung Yakub, anak maneh." Rebecca tuluy indit jeung Yakub, anakna, kitu deui Debora, terus aranjeunna ka Betel.
31 Yakub inget kana doa anu dibikeun ku ramana ka anjeunna sareng dua putrana, Lewi sareng Yuda, teras anjeunna bungah sareng muji ka Allah karuhunna, Ibrahim sareng Ishak.
32 Sareng anjeunna nyarios: 'Ayeuna abdi terang yén abdi gaduh harepan anu langgeng, sareng putra-putra abdi ogé, di payuneun Gusti sadayana'; sareng kitu anu ditetepkeun ngeunaan dua éta; sareng aranjeunna nyatet éta salaku kasaksian anu langgeng pikeun aranjeunna dina tablet sawarga kumaha Ishak ngaberkahan aranjeunna.

BAB 32

1 Anjeunna cicing di Betel peuting éta, sarta Lewi ngimpi yén maranéhna geus ngangkat anjeunna jadi imam Allah Nu Maha Agung, anjeunna jeung putra-putrana salamina; tuluy anjeunna hudang tina saréna sarta muji PANGERAN.
2 Isuk-isuk kénéh, tanggal opat belas bulan éta, Yakub hudang isuk-isuk kénéh, terus méré perpuluhan ti sagala rupa barang anu datang, boh barang lalaki boh ingon-ingon, boh emas, barang-barang jeung pakean, kitu deui perpuluhan ti sagala rupa barang anu dibawana.
3 Dina mangsa harita Rahel ngandung putrana, Benyamin. Yakub ngitung putra-putrana ti mimiti anjeunna ka luhur, sarta Lewi narima bagian ti Gusti, sarta ramana ngagemkeun anjeunna pakean imam sarta ngeusian leungeunna.
4 Dina tanggal lima belas bulan ieu, anjeunna mawa opat belas sapi jalu ti antara sapi-sapi, dua puluh dalapan domba jalu, opat puluh salapan domba jalu, tujuh anak domba, jeung dua puluh hiji embe jalu pikeun kurban beuleuman dina altar kurban, anu seungitna nikmat di payuneun Allah.
5Ieu kurban anjeunna, salaku hasil tina sumpahna yén anjeunna bakal masihan sapersapuluh, sareng kurban buah-buahan sareng kurban inuman.
6 Sanggeus seuneu ngaduruk menyan dina seuneu, anjeunna ngaduruk dupa dina seuneu, jeung pikeun kurban sukur dua sapi jalu, opat domba jalu, opat domba jalu, opat

embe jalu, dua domba jalu umur sataun, jeung dua embe jalu; kitu anu dilakukeunana unggal poe salila tujuh poe.
7 Anjeunna sareng sadaya putrana sareng jalmi-jalmina tuang (ieu) kalayan bungah salami tujuh dinten di dinya sareng muji sareng muji syukur ka PANGERAN, anu parantos ngaleupaskeun anjeunna tina sagala kasusahna sareng parantos masihan anjeunna sumpahna.
8 Anjeunna masihan perpuluhan sadaya sasatoan anu halal, sareng ngadamel kurban beuleuman, tapi sasatoan anu najis henteu dibikeun ka Lewi putrana, sareng anjeunna masihan sadaya jiwa lalaki ka anjeunna.
9 Sareng Lewi ngalaksanakeun jabatan imam di Betel sateuacan Yakub ramana tibatan sapuluh sadulurna, sareng anjeunna janten imam di dinya, sareng Yakub masihan sumpahna: ku kituna anjeunna masihan deui perpuluhan ka Gusti sareng nyucikeun éta, sareng éta janten suci pikeun Anjeunna.
10 Ku sabab kitu, dina loh-loh langit geus ditetepkeun jadi hukum pikeun méré perpuluhan deui perpuluhan pikeun didahar di payuneun PANGERAN ti taun ka taun, di tempat anu dipilih pikeun jenengan-Na cicing, jeung hukum ieu teu aya wates umur salamina.
11 Ieu aturan ditulis supaya bisa dilaksanakeun ti taun ka taun ku cara ngadahar perpuluhan kadua di payuneun PANGERAN di tempat anu geus dipilih, sarta teu aya anu tinggaleun ti taun ieu nepi ka taun saterusna.
12 Sabab dina sataunna, siki bakal didahar nepi ka mangsa-mangsa panén, anggur nepi ka mangsa-mangsa anggur, jeung minyak nepi ka mangsa-mangsana.
13Sanajan sésa-sésa barang éta geus kolot, kudu dianggap najis, beuleum heula, sabab éta barang geus najis.
14 Ku kituna, aranjeunna kedah ngahakan éta babarengan di tempat suci, sareng ulah ngantep éta janten lami.
15Sadaya perpuluhan sapi sareng domba kedah disucikeun pikeun PANGERAN, sareng kedah dipiboga ku imam-imam-Na, anu bakal didahar ku aranjeunna di payuneun Mantenna ti taun ka taun; sabab kitu anu ditetepkeun sareng diukir ngeunaan perpuluhan dina papan-papan langit.
16 Peuting isukna, dina tanggal dua puluh dua bulan ieu, Yakub mutuskeun rék ngawangun éta tempat, ngurilingan buruan ku témbok, sarta nyucikeunana salamina, pikeun dirina sorangan jeung turunan-turunanana.
17 Peutingna PANGERAN nembongan ka anjeunna, tuluy ngaberkahan anjeunna, sarta ngadawuh, "Ngaran anjeun moal disebut Yakub deui, tapi Israil."
18Mantenna ngadawuh deui ka anjeunna, "Kami PANGERAN anu nyiptakeun langit jeung bumi, sarta Kami bakal ngalobakeun jeung ngalikeun anjeun kalawan kacida lobana, sarta raja-raja bakal turun ti anjeun, sarta aranjeunna bakal ngahukum di mana-mana di mana waé suku manusa geus diinjek-injek."
19 Jeung Kami bakal masrahkeun ka turunan anjeun sakumna bumi anu aya di handapeun langit, sarta maranehna bakal ngahukum sakumna bangsa nurutkeun kahayang maranehna, sarta sanggeus eta maranehna bakal ngawasa sakumna bumi sarta ngawaris eta salamina.
20 Sanggeus Anjeunna réngsé ngadawuh ka Yakub, Anjeunna angkat ninggalkeun Yakub, sarta Yakub neuteup nepi ka Anjeunna naék ka sawarga.
21 Anjeunna ningali dina hiji wahyu peuting, sarta ningali hiji malaikat turun ti sawarga bari nyekel tujuh papan batu, tuluy dipasihkeun ka Yakub, terus anjeunna maca eta papan batu sarta terang sagala anu ditulis di jerona anu bakal kajadian ka anjeunna jeung putra-putrana sapanjang jaman.
22 Tuluy Anjeunna nunjukkeun sagala anu katulis dina papan-papan suci, sarta ngadawuh ka anjeunna, "Ulah ngadegkeun ieu tempat, ulah ngajadikeun eta tempat suci anu langgeng, jeung ulah cicing di dieu; sabab ieu lain tempat anu merenah. Mangga geura indit ka bumi Ibrahim, bapa hidep, cicing jeung Ishak, bapa hidep, nepi ka poe pupusna bapa hidep."
23 Sabab di Mesir hidep bakal maot kalawan tentrem, sarta di ieu tanah hidep bakal dikubur kalawan hormat di makam karuhun hidep, di sisi Ibrahim jeung Ishak.
24 Ulah sieun, sabab sakumaha anu geus katempo jeung kabaca ku hidep, kitu bakal kajadianana; jeung tuliskeun sagala hal anu geus katempo jeung kabaca ku hidep.
25 Yakub ngawaler: 'Gusti, kumaha abdi tiasa émut kana sadaya anu parantos abdi baca sareng tingali?' Anjeunna ngawaler: 'Abdi bakal ngingetkeun sadayana ka Gusti.'
26 Tuluy anjeunna hudang ti dinya, terus inget kana sagala hal anu geus dibaca jeung katempo ku anjeunna, sarta nuliskeun sagala kecap anu geus dibaca jeung katempo ku anjeunna.
27 Anjeunna ngarayakeun deui hiji dinten di dinya, sareng anjeunna ngurbankeun di dinya numutkeun sadayana anu dikurbankeun dina dinten-dinten anu kapungkur, sareng namina 'Tambahan,' sabab dinten ieu ditambahkeun sareng dinten-dinten anu kapungkur anjeunna nyebat 'Pesta'.
28 Kitu geus kaungkab yén éta bakal kajadian, sarta geus ditulis dina loh-loh langit: ku kituna diwahyukeun ka anjeunna yén anjeunna kudu ngarayakeun éta, sarta nambahan kana tujuh poé pésta éta.
29 Jeung ngaranna disebut 'Tambahan,' sabab éta dicatet di antara poé-poé pésta, numutkeun jumlah poé dina sataun.
30 Peutingna, tanggal dua puluh tilu bulan ieu, Deborah, emban Rebecca, pupus, terus dikurebkeun di handapeun kota, handapeun tangkal kiara di sisi walungan. Tempat éta dingaranan Walungan Deborah, jeung tangkal kiara éta dingaranan tangkal kiara tempat duka cita Deborah.
31 Rebecca balik ka bumi ka Ishak, ramana, terus Yakub ngirimkeun domba jalu, domba, jeung embe jalu ka Rabecca pikeun nyiapkeun tuangeun pikeun ramana sakumaha anu dipikahoyong ku anjeunna.
32 Anjeunna nuturkeun ibuna nepi ka sumping ka tanah Kabratan, terus cicing di dinya.
33 Peutingna Rahel ngalahirkeun anak lalaki, terus dingaranan 'Putra kasedih kuring'; sabab anjeunna nalangsa ngalahirkeun anjeunna: tapi ramana nyebatkeun ngaranna Benyamin, dina tanggal sawelas bulan kadalapan dina minggu kahiji minggu kagenep Yobel ieu. [2143 AM]
34 Rahel pupus di dinya, tuluy dikurebkeun di tanah Eprata, nyaéta Betlehem. Yakub ngadegkeun hiji tugu di luhur makam Rahel, di jalan di luhur makamna.

BAB 33

1 Yakub angkat ka kiduleun Magdaladra'ef, tuluy angkat ka Ishak, ramana, sareng Lea, garwana, dina bulan anyar bulan kasapuluh.
2 Rubin ningali Bilha, inang Rahel, selir ramana, keur mandi di tempat anu rusiah, terus anjeunna bogoh ka Rahel.
3 Peutingna anjeunna nyumput, terus anjeunna asup ka imah Bilha, terus mendakan Bilha keur sare sorangan dina ranjang di imahna.
4 Sanggeus anjeunna sare jeung manehna, manehna hudang, terus ningali yen Ruben keur sare jeung manehna di ranjang. Terus manehna mukakeun simbutna tuluy nyekel anjeunna bari ngagorowok, terus kapanggih yen eta Ruben.
5 Manehna era ku eta lalaki, terus ngaleupaskeun leungeunna ti leungeunna, sarta eta lalaki kabur.
6 Manehna kacida nalangsaeunana ku hal eta, sarta teu nyarita ka saha-saha.
7 Waktu Yakub balik deui néangan manéhna, manéhna ngomong ka Yakub, "Kuring teu bersih pikeun anjeun, sabab kuring geus najis ku anjeun. Rubin geus najiskeun kuring, terus peuting-peuting manéhna saré jeung kuring. Kuring keur saré, teu manggihan nanaon nepi ka manéhna mukakeun simbut kuring terus saré jeung kuring."
8 Yakub kacida ambekna ka Ruben lantaran anjeunna geus ngalakukeun hubungan seksual jeung Bilha, lantaran anjeunna geus mukakeun simbut bapana.
9 Yakub teu ngadeukeutan deui ka manehna lantaran Rubin geus ngahina manehna. Jeung saha waé anu mukakeun simbut bapana, kalakuanana teh jahat pisan, sabab eta teh pikakeuheuleun di payuneun PANGERAN.
10 Ku sabab kitu, dina loh-loh langit geus ditulis jeung ditetepkeun yen lalaki teu meunang ngewe jeung pamajikan bapana, jeung teu meunang muka simbut bapana, sabab ieu najis: duanana pasti bakal maot babarengan, lalaki anu ngewe jeung pamajikan bapana jeung awewena oge, sabab maranehna geus ngalakukeun kajahatan di bumi.
11 Jeung moal aya nanaon anu najis di payuneun Allah urang di nagara anu geus dipilih ku Mantenna pikeun jadi milik-Na.
12 Jeung deui, ditulis pikeun kadua kalina: 'Sing dilaknat jalma anu ngagoler jeung pamajikan bapana, sabab manehna geus ngungkabkeun kaéra bapana'; jeung sadaya umat suci PANGERAN nyarios 'Mugia kitu; mugia kitu.'
13 Jeung anjeun, Musa, parentahkeun ka bani Israil supaya maranehna nurut kana ieu parentah; sabab eta (ngandung) hukuman pati; jeung eta najis, jeung teu aya panebusan salamina pikeun nebus jalma anu geus ngalakukeun ieu, tapi manehna kudu dipaehan jeung dipaehan, jeung dibaledogan ku batu, sarta disingkirkeun ti tengah-tengah umat Allah urang.
14Sabab saha waé di Israil anu ngalakukeun kitu teu diidinan hirup sapoe di bumi, sabab éta téh jijik jeung najis.
15 Jeung ulah nepi ka maranehna nyarita: ka Ruben dibere hirup jeung dihampura sanggeus anjeunna ngagoler jeung gundik bapana, sarta ka manehna oge sanajan manehna boga salaki, jeung salakina Yakub, bapana, masih hirup.
16 Sabab nepi ka waktu éta tacan aya aturan, pangadilan, jeung hukum anu lengkep pikeun sadayana, tapi dina jaman anjeun (éta geus diungkabkeun) salaku hukum usum jeung poé, sarta hukum anu langgeng pikeun generasi anu langgeng.
17 Jeung pikeun hukum ieu teu aya waktu pikeun ngalengkepan poé-poé, jeung teu aya panebusan pikeun éta, tapi duanana kudu dibasmi di tengah-tengah bangsa: dina poé nalika maranéhna ngalakukeun éta, maranéhna kudu maehan maranéhna.
18 Jeung anjeun, Musa, tuliskeun pikeun Israil supados aranjeunna ngalaksanakeunana, sareng ngalakukeun numutkeun kecap-kecap ieu, sareng henteu ngalakukeun dosa anu nyababkeun maot; sabab PANGERAN Allah urang teh hakim, anu henteu mikahormat jalma sareng henteu nampi hadiah.
19 Bejakeun ka aranjeunna kecap-kecap perjangjian ieu, supados aranjeunna ngadangukeun sareng ngalaksanakeunana, sareng waspada kana éta, supados henteu dibasmi sareng dibasmi ti tanah éta; sabab sadaya anu ngalakukeun éta di bumi mangrupikeun najis, hiji hal anu pikageuleuheun, hiji kokotor, sareng hiji polusi di payuneun Allah urang.
20 Jeung teu aya dosa anu leuwih gede tibatan kalakuan cabul anu dilakukeun ku maranehna di bumi; sabab Israil teh bangsa suci pikeun PANGERAN, Allahna, bangsa warisan, bangsa imam jeung bangsa karajaan sarta pikeun milik (Mantenna); jeung moal aya kokotor kitu anu némbongan di tengah-tengah bangsa suci.
21 Dina taun katilu minggu kagenep ieu [2145 AM] Yakub sareng sadaya putrana angkat sareng cicing di bumi Ibrahim, caket Ishak ramana sareng Ribka ibuna.
22 Ieu ngaran-ngaran putra-putra Yakub: Ruben, nu cikal, Simeon, Lewi, Yuda, Isakhar, Sebulon, putra-putra Lea; putra-putra Rahel: Yusuf jeung Benyamin; putra-putra Bilha: Dan jeung Naftali; putra-putra Zilpa: Gad jeung Aser; jeung Dinah, putri Lea, putri hiji-hijina Yakub.
23 Aranjeunna sumping teras sujud ka Ishak sareng Rebecca, sareng nalika aranjeunna ningali aranjeunna, aranjeunna ngaberkahan Yakub sareng sadaya putrana, sareng Ishak bungah pisan, sabab anjeunna ningali putra-putra Yakub, putra bungsu na, teras anjeunna ngaberkahan aranjeunna.

BAB 34

1 Sareng dina taun kagenep minggu ieu tina Yobel kaopat puluh opat ieu [2148 AM] Yakub ngutus putra-putrana pikeun ngangon domba-domba maranéhanana, sareng abdi-abdina sareng aranjeunna ka padang rumput di Shechem.
2 Tujuh raja urang Emor ngumpul ngalawan aranjeunna, rek maehan aranjeunna, nyumput di handapeun tangkal, sarta rek ngarampog ingon-ingonna.
3 Yakub, Lewi, Yuda, jeung Yusup aya di imah jeung Ishak, ramana; sabab haténa nalangsa pisan, jeung maranéhna teu bisa ninggalkeun anjeunna: jeung Benyamin nu bungsu, sarta ku sabab kitu tetep cicing jeung ramana.
4 Raja Tapu, raja Aresa, raja Seragan, raja Selo, raja Ga'as, raja Bethoron, raja Ma'anisakir, jeung sakumna jalma anu cicing di pagunungan ieu (jeung) anu cicing di leuweung di tanah Kanaan datang.
5 Tuluy aranjeunna ngawartosan ka Yakub, pokna, "Raja-raja urang Emor geus ngepung putra-putra anjeun, sarta ngarampog ingon-ingon maranehna."
6 Tuluy anjeunna kaluar ti imahna, anjeunna sareng tilu putrana sareng sadaya abdi ramana, sareng abdi-abdina

nyalira, teras anjeunna angkat ngalawan aranjeunna sareng genep rébu lalaki anu mawa pedang.
7 Sareng anjeunna maehan aranjeunna di tegalan Shechem, sareng ngudag jalma-jalma anu kabur, sareng anjeunna maehan aranjeunna ku pedang, sareng anjeunna maehan 'Aresa sareng Tapu sareng Saregan sareng Selo sareng 'Amani-sakir sareng Ga[ga]'as, sareng anjeunna ngarebut deui ingon-ingonna.
8 Anjeunna ngéléhkeun maranéhna, sarta maksa maranéhna mayar upeti ka anjeunna, nyaéta lima hasil bumi ti tanah maranéhna, sarta anjeunna ngawangun deui Robel jeung Tamnatares.
9 Anjeunna mulih kalawan salamet, sarta ngadadasaran aranjeunna, sarta aranjeunna jadi abdi-abdina, nepi ka poe anjeunna jeung putra-putrana indit ka Mesir.
10 Dina taun katujuh minggu ieu [2149 AM] anjeunna ngutus Yusuf pikeun terang kaayaan dulur-dulurna ti bumina ka tanah Sikem, sareng anjeunna mendakan aranjeunna di tanah Dotan.
11 Aranjeunna khianat ka anjeunna, sareng ngarencanakeun pikeun maehan anjeunna, tapi aranjeunna ngarobih pikiranana, aranjeunna ngajual anjeunna ka padagang Ismael, teras aranjeunna mawa anjeunna ka Mesir, teras aranjeunna ngajual anjeunna ka Potifar, sida-sida Firaun, kapala juru masak, imam kota 'Elaw.
12 Putra-putra Yakub meuncit anak embe, tuluy jubah Yusuf dicelupkeun kana getihna, tuluy dikirimkeun ka Yakub, ramana, dina tanggal sapuluh bulan katujuh.
13 Anjeunna sedih sapanjang wengi, sabab aranjeunna parantos nganteurkeun éta ka anjeunna sonten, sareng anjeunna muriang ku kasedih ku pupusna, teras anjeunna nyarios: 'Sato galak parantos ngahakan Yusup'; sareng sadaya anggota kulawargana [berduka cita sareng anjeunna dina dinten éta, sareng aranjeunna] sedih sareng sedih sareng anjeunna sapanjang dinten éta.
14 Putra-putrana jeung putri-putrina daratang pikeun ngalilipur anjeunna, tapi anjeunna teu kersa dililipur ku lantaran putrana geus maot.
15 Poe eta Bilha ngadenge yen Yusup geus maot, terus manehna maot bari sedih lantaran Yusup geus maot, sarta manehna cicing di Qafratef, kitu deui Dinah, putrina, maot sanggeus Yusup maot.
16 Dina sabulan aya tilu kajadian duka cita di Israil. Bilha dikurebkeun di hareupeun makam Rahel, kitu deui Dinah, putrina.
17 Anjeunna nalangsa ku Yusup sataun lilana, teu eureun-eureun, sabab saurna, "Hayu atuh abdi turun ka kuburan bari nalangsa ku anak abdi."
18 Ku kituna, urang Israil kudu ngahukum diri dina tanggal sapuluh bulan katujuh —dina poé nalika beja anu ngajadikeun anjeunna ceurik lantaran Yusuf sumping ka Yakub, ramana — supaya aranjeunna ngadamel panebusan pikeun diri sorangan dina tanggal sapuluh bulan katujuh, sakali sataun, ku cara ngurbankeun diri ku embe ngora dina tanggal sapuluh bulan katujuh, pikeun dosa-dosana; sabab aranjeunna geus nganyenyeri haté ramana ka Yusuf, putrana.
19 Poé ieu geus ditangtukeun pikeun maranéhna ngarasa sedih ku dosa-dosana, ku sagala kaluputan jeung kasalahanana, sangkan dina poé éta maranéhna bisa nyucikeun diri sataun sakali.
20 Saatos Yusuf pupus, putra-putra Yakub nikah ka istri-istri. Ngaran istri Ruben nyaéta 'Ada; sareng nami istri Simeon nyaéta 'Adlba'a, urang Kanaan; sareng nami istri Lewi nyaéta Melka, ti putri-putri Aram, ti turunan putra-putra Terah; sareng nami istri Yuda, Betasu'el, urang Kanaan; sareng nami istri Isakar, Hezaqa: sareng nami istri Zebulon, Ni'iman; sareng nami istri Dan, 'Egla; sareng nami istri Naftali, Rasu'u, ti Mesopotamia; sareng nami istri Gad, Maka; sareng nami istri Aser, 'Ijona; sareng nami istri Yusuf, Asenath, urang Mesir; sareng nami istri Benyamin, 'Ijasaka.
21 Simeon tobat, terus nikah deui jeung pamajikan kadua ti Mesopotamia pikeun jadi dulur-dulurna.

BAB 35

1 Sareng dina taun kahiji minggu kahiji tina yubileum kaopat puluh lima [2157 AM] Rebecca nyauran Yakub, putrana, sareng maréntahkeun anjeunna ngeunaan ramana sareng ngeunaan lanceukna, yén anjeunna kedah ngahormatan aranjeunna sapanjang hirupna.
2 Yakub ngawaler, "Sagala anu diparentahkeun ku Gusti, abdi bade ngalaksanakeunana; sabab ieu bakal janten kahormatan sareng kaagungan kanggo abdi, sareng kaadilan di payuneun Gusti, kumargi abdi kedah ngahormat aranjeunna."
3 Sareng anjeun ogé, Ibu, ti saprak abdi lahir dugi ka dinten ieu, sadaya kalakuan abdi sareng sadaya anu aya dina haté abdi, yén abdi salawasna mikiran anu saé pikeun sadayana.
4 Kumaha abdi teu kedah ngalakukeun hal anu diparentahkeun ku Gusti ka abdi, nyaéta ngahormat ka rama sareng ka lanceuk abdi?
5 Wartosan abdi, Ibu, kajahatan naon anu anjeun tingali dina diri abdi, supados abdi ngajauhan éta, sareng abdi bakal dipaparin rahmat.
6 Ceuk manehna ka anjeunna, "Anaking, salami hirup kuring teu acan pernah ningali kalakuan anu jahat ka hidep, iwal ti kalakuan anu bener. Tapi kuring rek ngabejaan ka hidep, anaking: Kuring bakal maot taun ieu, jeung kuring moal salamet taun ieu dina hirup kuring; sabab kuring geus ningali dina impian dina poe maot kuring, yen kuring moal hirup leuwih ti saratus lima puluh lima taun: jeung kuring geus ngalengkepan sagala poe hirup kuring anu kudu kuring hirup."
7 Yakub seuri ngadéngé omongan indungna, lantaran indungna geus nyarita yén indungna bakal maot. Padahal indungna keur diuk di hareupeun indungna, kakuatanana geus kuat, tapi teu kurang-kurang. Manéhna indit-inditan terus ningali huntuna kuat, jeung teu aya panyakit nu katarajang sapanjang hirupna.
8 Yakub ngawaler, "Ibu, mugia abdi dipaparin berkah, upami umur abdi parantos ampir sami sareng umur Ibu, sareng tanaga abdi tetep aya dina diri abdi sapertos kakuatan Ibu: sareng Ibu moal maot, sabab Ibu ngan saukur heureuy sareng Ibu ngeunaan maotna Ibu."
9 Tuluy manehna indit ka Ishak sarta nyarita ka anjeunna, "Hiji pamundut anu kuring ajukan ka hidep: Pek Esau sumpah yen anjeunna moal nganyenyeri Yakub, atawa ngudag anjeunna kalawan mumusuhan; sabab hidep nyaho pikiran Esau yen eta pikiran teh jahat ti saprak ngora keneh,

jeung teu aya kahadean dina dirina; sabab anjeunna hayang maehan anjeunna sanggeus hidep maot."
10 Jeung anjeun terang sagala anu geus dilakukeun ku anjeunna ti saprak Yakub lanceukna indit ka Haran nepi ka ayeuna: kumaha anjeunna ninggalkeun urang kalawan sagemblengna haténa, jeung geus ngalakukeun kajahatan ka urang; domba-domba anjeun geus dicokot ku anjeunna, jeung sagala barang-barang anjeun geus dirampas ti hareupeun anjeun.
11 Nalika urang neneda sareng ngadu'a ka Anjeunna pikeun naon anu janten milik urang, Anjeunna ngalakukeun éta sapertos jalmi anu welas asih ka urang.
12 Anjeunna ambek ka Gusti lantaran Gusti ngaberkahan Yakub, putra Gusti anu sampurna sareng jujur; sabab teu aya kajahatan iwal ti kahadean dina anjeunna, sareng ti saprak anjeunna sumping ti Haran dugi ka ayeuna anjeunna teu acan ngarampog nanaon ti urang, sabab anjeunna salawasna mawa sagalana ka urang dina usumna, sareng bungah kalayan sadaya haténa nalika urang nampi leungeunna sareng anjeunna ngaberkahan urang, sareng teu acan papisah ti urang ti saprak anjeunna sumping ti Haran dugi ka ayeuna, sareng anjeunna tetep sareng urang terus-terusan di bumi ngahormatan urang.
13 Ishak ngawaler ka anjeunna, "Kuring ogé terang sareng ningali kalakuan Yakub anu aya di dieu, kumaha anjeunna ngahormatan urang kalayan sadaya haténa; tapi kuring baheula leuwih mikanyaah Esau tibatan Yakub, sabab anjeunna anak cikal; tapi ayeuna kuring leuwih mikanyaah Yakub tibatan Esau, sabab anjeunna parantos ngalakukeun seueur kalakuan jahat, sareng teu aya kabeneran dina anjeunna, sabab sadaya jalanna jahat sareng kekerasan, [sareng teu aya kabeneran di sakurilingna.]
14 Ayeuna haté kuring keur susah ku sagala kalakuanana, sarta boh anjeunna boh turunanana moal disalametkeun, sabab maranéhna bakal dibasmi ti bumi jeung bakal dicabut ti handapeun langit, sabab anjeunna geus ninggalkeun Allahna Ibrahim sarta ngudag-ngudag pamajikan-pamajikanna sarta sanggeus najisna sarta sanggeus kasalahanana, anjeunna jeung anak-anakna.
15 Jeung maneh nitah Kami sangkan manehna sumpah yen manehna moal maehan Yakub dulurna; sanajan manehna sumpah, manehna moal nurut kana sumpahna, sarta manehna moal ngalakukeun hal nu hade iwal ti nu jahat.
16 Tapi lamun anjeunna hayang maehan Yakub, dulurna, anjeunna bakal diserahkeun ka Yakub, sarta anjeunna moal bisa lolos tina leungeun Yakub, [sabab anjeunna bakal turun ka leungeun Yakub.]
17 Jeung ulah sieun ku Yakub; sabab nu ngajaga Yakub teh agung, kuat, jeung dihormat, sarta leuwih dipuji tibatan nu ngajaga Esau.
18 Rebeka nimbalan ngageroan Esau, terus Esau datang ka dinya, pokna, "Anaking, abdi gaduh hiji pamundut, sareng mugia anjeun jangji bakal ngalaksanakeunana, Anaking."
19 Waler anjeunna, "Sagala anu dipiwarang ku Gusti, abdi bade ngalaksanakeun, sareng moal nolak pamundut Gusti."
20 Ceuk manehna ka anjeunna: 'Abdi nyuhunkeun ka Gusti supados dina dinten abdi maot, Gusti kersa nyandak abdi sareng ngubur abdi caket Sarah, ibu ramana, sareng supados anjeun sareng Yakub silih pikanyaah sareng henteu hoyong jahat ka anu sanés, tapi silih pikanyaah, supados anjeun bakal makmur, putra-putra abdi, sareng dihormat di tengah-tengah tanah, sareng moal aya musuh anu bungah ku anjeun, sareng anjeun bakal janten berkah sareng rahmat di payuneun sadaya anu mikanyaah anjeun.'
21Sarta anjeunna ngawaler, "Sadaya anu parantos dipiwarang ku anjeun, abdi bade ngalaksanakeun, sareng abdi bade nguburkeun anjeun dina dinten anjeun maot di caket Sarah, ibu rama abdi, sapertos anu anjeun pikahoyong supados tulang-tulangna aya di caket tulang-tulang anjeun."
22 Jeung Yakub, dulur kuring, ogé, kuring bakal mikanyaah leuwih ti sagala rupa mahluk; sabab kuring teu boga dulur di sakumna dunya iwal ti anjeunna wungkul: jeung ieu lain jasa anu ageung pikeun kuring lamun kuring mikanyaah anjeunna; sabab anjeunna dulur kuring, jeung urang dipelak babarengan dina awak anjeun, jeung babarengan kaluar ti rahim anjeun, jeung lamun kuring teu mikanyaah dulur kuring, saha anu kudu kuring mikanyaah?
23 Sareng abdi, nyalira, nyuhunkeun anjeun pikeun ngadorong Yakub ngeunaan abdi sareng ngeunaan putra-putra abdi, sabab abdi terang yén anjeunna pasti bakal janten raja ka abdi sareng putra-putra abdi, sabab dina dinten bapak abdi ngaberkahan anjeunna, anjeunna ngajantenkeun anjeunna langkung luhur sareng abdi langkung handap.
24 Jeung kuring sumpah ka hidep yen kuring bakal mikanyaah manehna, sarta moal miharep kajahatan ka manehna sapanjang hirup kuring, kajaba ngan ukur kahadean wungkul.
25 Tuluy Yakub sumpah ka Esau ngeunaan sagala hal ieu. Tuluy Yakub nyauran Yakub ka payuneun Esau, sarta masihan parentah numutkeun kecap-kecap anu parantos diucapkeun ku Esau ka Esau.
26 Waler anjeunna, "Kuring bakal nurut kana kahoyong anjeun; percaya ka kuring yén moal aya kajahatan anu kaluar ti kuring atanapi ti putra-putra kuring ngalawan Esau, sareng kuring moal aya anu munggaran kecuali dina cinta."
27 Aranjeunna tuang sareng nginum, anjeunna sareng putra-putrana wengi éta, sareng anjeunna maot, tilu Yobel sareng saminggu sareng sataun, dina wengi éta, sareng dua putrana, Esau sareng Yakub, ngubur anjeunna di guha ganda caket Sarah, ibu ramana.

BAB 36

1 Dina taun kagenep minggu ieu [2162 AM] Ishak nyauran dua putrana Esau sareng Yakub, teras aranjeunna sumping ka anjeunna, teras anjeunna nyarios ka aranjeunna: 'Putra-putra kuring, kuring bade angkat ka jalan karuhun kuring, ka bumi langgeng dimana karuhun kuring aya.
2 Ku kituna, kuburkeun abdi di gigireun Ibrahim, pun bapa, di guha ganda di tegalan Epron, urang Het, tempat Ibrahim meuli kuburan pikeun dikubur.
3 Jeung ieu parentah Kami ka maraneh, anak-anak Kami, supaya maraneh ngalampahkeun kahadean jeung kajujuran di bumi, supaya PANGERAN ngadatangkeun ka maraneh sagala rupa anu geus dijangjikeun ku PANGERAN ka Ibrahim jeung turunanana.
4. Jeung silih pikanyaah, anak-anakku, dulur-dulur anjeun kawas jalma anu mikanyaah dirina sorangan, jeung hayu masing-masing néangan naon anu bisa méré mangpaat ka

dulurna, sarta babarengan digawé di bumi; jeung hayu aranjeunna silih pikanyaah kawas dirina sorangan.
5 Sareng ngeunaan patarosan ngeunaan brahala, kuring maréntahkeun sareng ngingetkeun anjeun pikeun nolak éta sareng ngabenci éta, sareng henteu mikanyaah éta, sabab éta pinuh ku tipu daya pikeun jalma-jalma anu nyembah éta sareng pikeun jalma-jalma anu sujud ka éta.
6 Inget, putra-putra kuring, PANGERAN Allah Ibrahim karuhun anjeun, sareng kumaha kuring ogé nyembah sareng ngalayanan Anjeunna kalayan kabeneran sareng kabagjaan, supados Anjeunna ngalikeun anjeun sareng ningkatkeun turunan anjeun sapertos béntang di langit dina jumlah anu seueur, sareng ngadegkeun anjeun di bumi salaku pepelakan kabeneran anu moal dicabut ka sadaya generasi salamina.
7 Ayeuna Kami rek maksa maraneh sumpah anu agung—sabab teu aya sumpah anu leuwih gede tibatan eta ku ngaran anu mulya, dihormat, agung, megah, endah, jeung perkasa, anu nyiptakeun langit jeung bumi katut sagala hal babarengan—yén maraneh bakal sieun jeung nyembah ka Mantenna.
8 Sareng masing-masing bakal mikanyaah dulurna kalayan welas asih sareng kabeneran, sareng ti ayeuna moal hoyong ngalakukeun kajahatan ka dulurna salamina sapanjang hirup anjeun supados anjeun tiasa makmur dina sagala padamelan anjeun sareng henteu ancur.
9 Jeung lamun aya nu ngarencanakeun kajahatan ka dulurna, sing inget ti ayeuna saha waé nu ngarencanakeun kajahatan ka dulurna bakal ragrag kana leungeunna, sarta bakal dibasmi ti dunya nu hirup, sarta turunanana bakal dibasmi ti handapeun langit.
10 Tapi dina poé kaributan jeung kutukan jeung amarah, ku seuneu nu ngagedur nu ngaduruk kawas Anjeunna ngaduruk Sodom, kitu ogé Anjeunna bakal ngaduruk tanahna jeung kotana jeung sagala milikna, jeung anjeunna bakal dihapus tina buku disiplin anak-anak manusa, jeung teu kacatet dina buku kahirupan, tapi dina naon anu ditangtukeun pikeun karuksakan, jeung anjeunna bakal indit kana kutukan langgeng; supaya kutukan maranéhanana bisa salawasna dianyarkeun dina hate jeung dina kutukan jeung dina amarah jeung dina siksaan jeung dina amarah jeung dina wabah jeung dina panyakit salamina.
11 Putra-putra kuring, kuring nyarios sareng nyaksian ka anjeun, numutkeun hukuman anu bakal datang ka jalma anu hoyong nganyenyeri dulurna.
12 Dina poe eta keneh anjeunna ngabagi-bagi sagala harta bandana ka dua jalma eta, sarta bagian nu leuwih gede dibikeun ka anak cikalna, kitu deui menara jeung sagala rupa nu aya di sakurilingna, kitu deui sagala rupa nu dipibogana ku Ibrahim di Sumur Sumpah.
13 Saurna deui, "Bagian anu langkung ageung ieu bade dibikeun ka anak cikal."
14 Waler Esau, "Hak karuhun kuring geus dijual ka Yakub, sarta hak karuhun kuring geus dibikeun ka Yakub. Ka anjeunna muga eta hak karuhun kuring dibikeun, jeung kuring teu boga kecap deui pikeun nyarita, sabab eta hak milikna."
15 Ishak ngalahir, "Mugia berkah aya ka aranjeun, anak-anak kuring, jeung ka turunan aranjeun poe ieu, sabab aranjeun geus mere katengtreman ka kuring, jeung hate kuring teu nyeri ku perkara hak karuhun, bisi aranjeun ngalakukeun kajahatan ku lantaran eta."
16 Mugia Allah Nu Maha Agung maparin berkah ka jalmi anu migawe amal soleh, anjeunna sareng turunanana salamina.
17 Anjeunna réngsé maréntahkeun sareng ngaberkahan aranjeunna, teras aranjeunna tuang sareng nginum babarengan di payuneun anjeunna, sareng anjeunna bungah sabab aya hiji pikiran di antara aranjeunna, sareng aranjeunna angkat ti anjeunna sareng istirahat dina dinten éta sareng bobo.
18 Ishak saré dina ranjangna dina poé éta kalayan bungah; teras anjeunna saré salamina, teras pupus dina yuswa saratus dalapan puluh taun. Anjeunna parantos réngsé dua puluh lima minggu sareng lima taun; teras dua putrana, Esau sareng Yakub, ngubur anjeunna.
19 Esau angkat ka tanah Edom, ka Pagunungan Seir, terus cicing di dinya.
20 Yakub cicing di pagunungan Hebron, di munara di tanah tempat Ibrahim, ramana, cicing, sarta anjeunna nyembah ka PANGERAN kalawan sakujur haténa sarta nurutkeun parentah-parentah anu katingali sakumaha anu geus dibagi-bagi ku Mantenna pikeun mangsa-mangsa turun-tumurunna.
21 Sareng Lea garwana maot dina taun kaopat minggu kadua tina Yobel kaopat puluh lima, [2167 AM] sareng anjeunna ngubur anjeunna di guha ganda caket Rebecca indungna di kénca makam Sarah, indung ramana.
22 Sadaya putrana sareng putra-putrana sumping pikeun ngiring sedih sareng ngalipur anjeunna kusabab Lea, garwana, sabab anjeunna sedih pisan kusabab Rahel, garwana, saatos Rahel, adina, pupus.
23 Sabab manéhna téh sampurna tur jujur dina sagala kalakuanana sarta ngahormat Yakub, sarta sapanjang hirupna jeung Yakub, Yakub teu ngadéngé kecap kasar ti sungutna, sabab manéhna téh lemah lembut, resep damai, jujur sarta mulya.
24Anjeunna nginget-nginget deui sagala kalakuanana anu geus dilakukeun ku eta awewe salila hirupna, sarta anjeunna kacida nalangsaeunana; sabab anjeunna mikanyaah eta awewe kalawan sakujur haténa jeung sakujur jiwana.

BAB 37

1 Dina poe Ishak, ramana Yakub jeung Esau pupus, [2162 AM] putra-putra Esau ngadéngé yén Ishak geus méré bagian anu pangkolotna ka Yakub, putra bungsu, sarta aranjeunna kacida ambekna.
2 Aranjeunna pasea jeung ramana, pokna, "Naha ramana maparin bagian ka Yakub anu pangkolotna, terus ngaliwat ka anjeun, padahal anjeun anu pangkolotna, ari Yakub anu pangleutikna?"
3 Ceuk anjeunna ka aranjeunna, "Kusabab kuring ngajual hak katurunan kuring ka Yakub pikeun ngan saukur kacang lentil, sareng dina dinten bapa kuring ngutus kuring pikeun moro sareng néwak sareng mawa anjeunna tuangeun sareng ngaberkahan kuring, anjeunna sumping kalayan nipu sareng mawa tuangeun sareng inuman ka bapa kuring, sareng bapa kuring ngaberkahan anjeunna sareng nempatkeun kuring di handapeun pananganna."

4 Ayeuna bapa urang geus nitah urang sumpah, kuring jeung anjeunna, yen urang moal silih jieun kajahatan, boh ngalawan dulurna, sarta bakal tetep silih pikanyaah jeung silih pikanyaah, sarta moal ngaruksak jalan hirup urang.
5 Aranjeunna ngawaler, "Kami moal nurut kana parentah anjeun pikeun ngadaulat anjeunna; sabab kakuatan kami langkung ageung tibatan kakuatan anjeunna, sareng kami langkung kuat tibatan anjeunna; kami bakal ngalawan anjeunna sareng maehan anjeunna, sareng ngancurkeun anjeunna sareng putra-putrana. Sareng upami anjeun henteu ngiring kami, kami ogé bakal ngarugikeun anjeun."
6 Ayeuna dengekeun ieu katerangan: Hayu urang ngirim pasukan ka Aram, ka Pelisti, ka Moab, jeung ka Amon, sarta hayu urang milih jalma-jalma pilihan anu siap perang, sarta hayu urang ngalawan sarta perang jeung manehna, sarta hayu urang tumpes manehna ti bumi samemeh manehna jadi kuat.
7Rama maranéhna ngalahir, "Ulah perang jeung manéhna bisi éléh ku manéhna."
8Ari ceuk maranéhna ka manéhna, "Kieu ogé, kalakuan hidep ti keur ngora kénéh nepi ka ayeuna, sarta hidep nahan beuheung hidep ku cara maksa manéhna."
9 Kami moal ngadengekeun kana ieu kecap-kecap.' Aranjeunna ngirim utusan ka Aram sareng ka 'Aduram ka sobat ramana, sareng aranjeunna nyewa sarebu prajurit, prajurit pilihan.
10 Ti Moab jeung ti bani Amon datang ka aranjeunna, sarebu urang pilihan, ti urang Filistin sarebu urang pilihan, ti urang Edom jeung ti urang Hori sarebu urang pilihan, jeung ti urang Kitim, jalma-jalma perang anu perkasa.
11 Aranjeunna nyarios ka ramana: "Hayu urang indit sareng aranjeunna, upami henteu urang bakal maehan anjeun."
12 Anjeunna kacida ambekna nalika ningali putra-putrana maksa anjeunna miheulaan (aranjeunna) pikeun mingpin aranjeunna ngalawan Yakub lanceukna.
13 Tapi sanggeusna anjeunna inget kana sagala kajahatan anu disumputkeun dina haténa ngalawan Yakub lanceukna; sareng anjeunna henteu émut kana sumpah anu parantos diikrarkeun ka ramana sareng ka ibuna yén anjeunna moal ngarencanakeun kajahatan sapanjang hirupna ngalawan Yakub lanceukna.
14 Sanajan kitu, Yakub teu nyaho yen maranehna rek perang ngalawan anjeunna, sarta anjeunna keur sedih ku lantaran Lea, pamajikanana, nepi ka maranehna nyampeurkeun deukeut menara jeung opat rebu prajurit jeung prajurit pilihan.
15 Urang Hebron ngirim pesen ka anjeunna, "Dulur anjeun nuju sumping ka dieu, bade merangan anjeun, mawa opat rebu prajurit anu siap perang, sarta aranjeunna mawa tameng jeung pakarang." Sabab aranjeunna leuwih nyaah ka Yakub tibatan ka Esau. Ku kituna aranjeunna ngawartosan ka anjeunna, sabab Yakub leuwih welas asih jeung welas asih tibatan Esau.
16 Tapi Yakub teu percaya nepi ka aranjeunna geus deukeut ka munara.
17 Tuluy anjeunna nutupkeun panto-panto munara; tuluy anjeunna nangtung dina luhureun benteng, tuluy nyarios ka lanceukna, Esau, "Mulya pisan panglipur anu anjeun sumping pikeun ngalipur kuring kusabab pamajikan kuring anu parantos maot. Naha ieu sumpah anu anjeun ucapkeun ka ramana sareng deui ka indung anjeun sateuacan aranjeunna maot? Anjeun parantos ngalanggar sumpah, sareng nalika anjeun sumpah ka ramana, anjeun dihukum."
18 Esau ngawaler, "Manusa jeung sasatoan di bumi teu boga sumpah pikeun kasalametan salamina; tapi unggal poe maranehna ngarencanakeun kajahatan ngalawan nu sejen, jeung kumaha masing-masing bisa maehan musuh jeung musuhna."
19 Jeung anjeun bakal ngabenci ka abdi sareng ka anak-anak abdi salamina. Jeung teu aya anu kedah ngajaga tali duduluran sareng anjeun.
20 Dengérkeun kecap-kecap ieu anu kuring béwarakeun ka anjeun, Upami babi hutan tiasa ngarobih kulitna sareng ngajantenkeun buluna lemes sapertos wol, Atanapi upami éta tiasa nyababkeun tanduk dina sirahna sapertos tanduk kijang atanapi domba, Maka kuring bakal ngajaga tali duduluran sareng anjeun, Sareng upami payudara misah ti indungna, sabab anjeun sanés dulur kuring.
21 Jeung lamun ajag-ajag nyieun perdamaian jeung anak domba supaya teu ngahakan atawa ngalakukeun kekerasan ka maranehna, Jeung lamun hate maranehna mihak ka maranehna pikeun kahadean, Maka bakal aya katengtreman dina hate Kami ka anjeun.
22 Jeung lamun singa jadi sobat sapi terus daméy jeung manéhna, Jeung lamun manéhna dihijikeun ku hiji pasangan jeung manéhna terus ngabajak jeung manéhna, Maka Kami bakal daméy jeung anjeun.
23 Lamun gagak jadi bodas kawas raza, tangtu nyaho yen Kami geus mikanyaah ka anjeun, sarta bakal nyieun karapihan jeung anjeun. Maneh bakal dibasmi, jeung anak-anak maneh bakal dibasmi, jeung moal aya katengtreman pikeun anjeun.
24 Waktu Yakub sadar yén Yakub niat jahat pisan ka anjeunna kalawan haténa jeung sakujur jiwana, sarta anjeunna datang luncat kawas babi leuweung anu nyabak tumbak anu nembus jeung maehan éta babi, sarta teu bisa nyingkahanana.
25 Tuluy anjeunna nitah baladna jeung para abdina sangkan aranjeunna nyerang anjeunna jeung sakumna baladna.

BAB 38

1 Saatos éta Yuda nyarios ka Yakub, ramana, sareng nyarios ka anjeunna, "Leungeunkeun panah anjeun, rama, sareng lemparkeun panah anjeun sareng tumbangkeun musuh sareng peuncit musuh; sareng mugia anjeun gaduh kakuatan, sabab kami moal maehan adi anjeun, sabab anjeunna sapertos anjeun, sareng anjeunna sapertos anjeun hayu urang masihan anjeunna kahormatan (ieu)."
2 Tuluy Yakub ngabengkokkeun panahna terus ngalungkeun panahna, tuluy nembus dada katuhu Esau, lanceukna, nepi ka maehan anjeunna.
3Anjeunna ngalungkeun deui panah, tuluy nembrak ka dada kénca Adoran urang Aram, terus ngagebug anjeunna ka tukang nepi ka tiwas.
4 Tuluy putra-putra Yakub kaluar, aranjeunna sareng abdi-abdina, ngabagi diri kana sababaraha rombongan di opat sisi munara.
5 Balad Yuda maju ka hareup, dibarengan ku Naptali jeung Gad katut lima puluh urang abdi-abdina di sisi kidul

munara, sarta aranjeunna maehan saha waé anu kapanggih di hareupeun balad, sarta taya hiji ogé anu lolos.
6 Urang Lewi, Dan, jeung Aser maju ka sisi wétan munara, katut lima puluh urang lalakina, terus aranjeunna maehan prajurit Moab jeung Amon.
7 Kaom Rubin, Isakar, jeung Sebulon maju ka sisi kalér munara, dibarengan ku lima puluh urang lalaki, terus aranjeunna maehan urang Filistin.
8 Simeon, Benyamin, jeung Henokh, putra Ruben, indit ka sisi kulon menara, jeung lima puluh lalaki, terus maehan opat ratus lalaki ti Edom jeung urang Hori, prajurit-prajurit anu gagah berani; genep ratus lalaki kabur, jeung opat putra Esau kabur jeung maranehna, terus ninggalkeun bapana anu geus tiwas, sabab anjeunna geus murag di pasir di 'Aduram.
9 Putra-putra Yakub ngudag aranjeunna ka pagunungan Seir. Yakub nguburkeun lanceukna di pasir anu aya di 'Aduram, teras anjeunna mulih ka bumina.
10 Putra-putra Yakub ngadesek putra-putra Esau anu aya di pagunungan Seir, sarta ngabungkukkeun beuheungna, nepi ka aranjeunna jadi abdi-abdi putra-putra Yakub.
11. Terus aranjeunna ngirimkeun surat ka ramana (pikeun nanya) naha aranjeunna kedah ngadamel perdamaian sareng aranjeunna atanapi maehan aranjeunna.
12 Yakub ngirim pesen ka putra-putrana supaya aranjeunna ngadadasaran, terus aranjeunna ngadadasaran, sarta nempatkeun beban budak ka aranjeunna, supaya aranjeunna mayar upeti ka Yakub jeung ka putra-putrana salawasna.
13Maranehna terus mayar upeti ka Yakub nepi ka poe anjeunna indit ka Mesir.
14Nepi ka ayeuna, urang Edom teu eureun-eureun tina hukuman anu dipaksakeun ku dua belas putra Yakub.
15 Ieu raja-raja anu ngarajaan di Edom sateuacan aya raja anu ngarajaan urang Israil [dugi ka ayeuna] di tanah Edom.
16 Balak bin Beor, ngarajaan di Edom, kotana ngaranna Danaba.
17 Balak pupus, Yobab putra Zera ti Boser ngagantikeun anjeunna jadi raja.
18 Sanggeus Yobab pupus, anjeunna digentos ku Asam ti tanah Téman.
19Asam pupus, tuluy jadi raja ngaganti anjeunna ku Adat bin Barad, anu maehan urang Midian di wewengkon Moab, sarta kotana ngaranna Awit.
20. Sareng Adath pupus, sareng Salman, ti Amaseqa, janten raja ngagentos anjeunna.
21 Salman pupus, Saul ti Ra'abot (sisi walungan) ngagantikeun anjeunna jadi raja.
22 Saul pupus, tuluy Baelunan bin Akbor ngagantikeun anjeunna jadi raja.
23Ba'elunan, putra Achbor, pupus, teras Adat janten raja ngagentos anjeunna, sareng garwana namina Maitabith, putri Matarat, putri Metabedza'ab.
24 Ieu raja-raja anu ngarajaan di tanah Edom.

BAB 39

1 Yakub cicing di tanah tempat ramana ngumbara di tanah Kanaan. Ieu turunan Yakub.
2 Yuswa Yusup tujuh belas taun nalika anjeunna dibawa ka Mesir, sareng anjeunna dibeuli ku Potipar, saurang sida-sida Firaun, kapala juru masak.
3 Tuluy anjeunna ngangkat Yusuf jadi pamingpin sakumna kulawargana, sarta berkah PANGERAN turun ka kulawarga urang Mesir éta lantaran Yusuf, sarta PANGERAN ngaberkahan anjeunna dina sagala hal anu dilakukeunana.
4 Urang Mesir éta masrahkeun sagala rupi ka Yusup, sabab anjeunna ningali yén PANGERAN aya sareng anjeunna, sareng yén PANGERAN ngaberkahan anjeunna dina sagala rupi padamelanna.
5 Rupa Yusup téh kasep pisan, sarta garwa dununganana ningali ka Yusup, terus bogoh ka anjeunna sarta ngajak anjeunna ngewe.
6 Tapi anjeunna teu masrahkeun jiwana, sarta anjeunna inget ka Gusti sareng kecap-kecap anu biasa dibacakeun ku Yakub, ramana, ti antara kecap-kecap Ibrahim, yén teu aya lalaki anu kedah ngalakukeun cabul sareng awéwé anu gaduh salaki; yén pikeun anjeunna hukuman pati parantos ditetepkeun di sawarga di payuneun Gusti Anu Maha Agung, sareng dosa éta bakal dicatet ngalawan anjeunna dina buku-buku langgeng sacara terus-terusan di payuneun Gusti.
7 Yusup inget kana omonganana sarta teu kersaeun ngagoler jeung manehna.
8 Manehna ngajurung anjeunna salami sataun, tapi anjeunna nolak sareng teu ngadengekeun.
9Tapi manehna ngarangkul jeung nahan pageuh-pageuh anjeunna di jero imah pikeun maksa anjeunna ngendong jeung manehna, tuluy nutup panto imah jeung nahan pageuh-pageuh anjeunna; tapi lalaki éta ninggalkeun pakeanana dina leungeun awewe éta, terus nembus panto terus kabur kaluar ti hareupeun awewe éta.
10 Awéwé éta ningali yén anjeunna teu kersa bobo sareng anjeunna, teras anjeunna ngahina anjeunna di payuneun dununganana, pokna, "Abdi Ibrani anjeun, anu dipikacinta ku anjeun, hoyong maksa abdi supados anjeunna tiasa bobo sareng abdi. Sareng nalika abdi ngangkat sora abdi, anjeunna kabur sareng ngantunkeun pakeanana dina leungeun abdi nalika abdi nyekel anjeunna, sareng anjeunna ngabobol panto."
11 Urang Mesir éta ningali pakean Yusup jeung panto anu ruksak, sarta ngadéngé omongan pamajikanana, terus ngajebloskeun Yusup ka panjara, tempat tahanan-tahanan anu dipanjara ku raja.
12 Anjeunna aya di panjara; sareng PANGERAN maparin sih kurnia ka kapala pangawal panjara sareng welas asih ka Yusuf, sabab anjeunna terang yén PANGERAN aya sareng anjeunna, sareng yén PANGERAN ngajantenkeun sagala anu dilakukeunana suksés.
13 Anjeunna masrahkeun sagala rupi ka anjeunna, sareng kapala pangawal panjara teu terang nanaon kana sagala rupi anu aya dina anjeunna, sabab Yusuf anu ngalakukeun sagala rupi hal, sareng PANGERAN anu nyampurnakeunana.
14 Anjeunna cicing di dinya dua taun. Dina mangsa harita, Firaun, raja Mesir, ambek ka dua sida-sida na, ka kapala juru inuman jeung ka kapala juru roti, sarta anjeunna ngasupkeun aranjeunna ka panjara di imah kapala juru masak, di panjara tempat Yusuf ditahan.

15 Kapala pangawal panjara nunjuk Yusup pikeun ngalayanan aranjeunna; anjeunna ngalayanan di payuneun aranjeunna.
16 Tuluy duanana ngimpi, kapala juru inuman jeung kapala juru roti, terus dicaritakeunana ka Yusup.
17Sakumaha anu ditétélakeun ku anjeunna ka aranjeunna, kitu ogé anu kajantenan ka aranjeunna, sareng Firaun mulangkeun kapala juru minuman kana jabatanna, sareng kapala tukang roti dipaéhan, sapertos anu ditétélakeun ku Yusuf ka aranjeunna.
18 Tapi kapala juru minuman poho ka Yusup di panjara, sanajan anjeunna geus ngawartosan naon anu bakal kajadian ka anjeunna, sarta teu inget ngawartosan ka Firaun kumaha Yusup geus ngawartosan anjeunna, sabab anjeunna poho.

BAB 40

1 Dina mangsa harita Firaun ngimpi dua impian dina hiji peuting ngeunaan paceklik anu bakal kajadian di sakumna nagara, teras anjeunna hudang tina sare na teras nyauran sadaya juru tafsir impian anu aya di Mesir, sareng tukang sihir, teras nyarioskeun dua impianna ka aranjeunna, sareng aranjeunna henteu tiasa ngajelaskeunana.
2 Tuluy kapala juru inuman inget ka Yusup terus nyarita ka raja ngeunaan anjeunna, terus anjeunna ngaluarkeun Yusup ti panjara, terus anjeunna nyaritakeun dua impianna ka raja.
3 Anjeunna ngalahir ka Firaun, "Duanana impian téh sarua." Piraon ngalahir, "Tujuh taun bakal datang, di sakuliah Mesir bakal loba pisan dahareun, terus tujuh taun deui bakal aya paceklik, anu can kungsi kajadian di sakuliah nagri Mesir."
4 Ayeuna, Piraon kudu ngangkat pangawas-pangawas di sakuliah tanah Mesir, sarta kudu ngumpulkeun bahan dahareun di unggal kota sapanjang mangsa-mangsa kamakmuran, supaya aya bahan dahareun pikeun mangsa paceklik nu tujuh taun, sarta ieu tanah moal binasa ku paceklik, sabab éta bakal kacida parahna.
5 PANGERAN maparin rahmat sareng welas asih ka Yusuf di payuneun Firaun, sareng Firaun ngalahir ka abdi-abdina, "Urang moal mendakan jalmi anu wijaksana sareng wijaksana sapertos anjeunna, sabab Roh PANGERAN aya di anjeunna."
6 Tuluy anjeunna ngangkat anjeunna jadi jalma kadua di sakumna karajaananana sarta masihan anjeunna kakawasaan di sakuliah Mesir, sarta nitah anjeunna naék kana kareta kadua milik Firaun.
7 Tuluy anjeunna ngagemkeun pakean linen katun, sarta anjeunna masangkeun ranté emas kana beuheungna, sarta (saurang utusan) ngumumkeun di payuneun anjeunna 'El 'El wa 'Abirer,' sarta masangkeun cincin kana leungeunna sarta ngangkat anjeunna jadi pamingpin sakumna kulawargana, sarta ngagungkeun anjeunna, sarta nyarios ka anjeunna, 'Ngan dina tahta kuring bakal leuwih agung tibatan anjeun.'
8 Sareng Yusuf maréntah sakumna tanah Mesir, sareng sadaya pamingpin Firaun, sareng sadaya abdina, sareng sadaya anu ngalakukeun padamelan raja mikanyaah anjeunna, sabab anjeunna leumpang dina kajujuran, sabab anjeunna henteu adigung sareng adigung, sareng anjeunna henteu milih jalma, sareng henteu nampi hadiah, tapi anjeunna nangtoskeun kalayan kajujuran sadaya jalma di tanah éta.
9 Tanah Mesir jadi tentrem di payuneun Firaun lantaran Yusup, sabab PANGERAN aya sareng anjeunna, sareng masihan anjeunna sih kurnia sareng rahmat pikeun sadaya turunanana di payuneun sadaya anu terang anjeunna sareng anu nguping perkawis anjeunna, sareng karajaan Firaun teratur, sareng teu aya Sétan sareng teu aya jalma jahat (di dinya).
10 Raja nyauran Yusup Sefantifan, sarta masrahkeun ka Yusup putri Potipar, putri imam Heliopolis, kapala juru masak.
11 Dina dinten Yusuf nangtung di payuneun Firaun, anjeunna yuswa tilu puluh taun.
12 Dina taun éta Ishak pupus. Sapertos anu diungkabkeun ku Yusuf dina tafsir dua impianna, sapertos anu diungkabkeun ku anjeunna, aya tujuh taun kamakmuran di sakumna tanah Mesir, sareng tanah Mesir ngahasilkeun hasil anu seueur, hiji ukuran (ngahasilkeun) salapan belas ratus ukuran.
13 Yusup ngumpulkeun dahareun ka unggal kota nepi ka gandum pinuh, nepi ka teu bisa deui diitung jeung diukur.

BAB 41

1 Dina taun Yobel kaopat puluh lima, dina minggu kadua, (sareng) dina taun kadua, [2165 AM] Yuda nyandak Er, anak cikalna, saurang istri ti putri-putri Aram, anu namina Tamar.
2 Tapi anjeunna teu resep ka eta awewe, lantaran indungna teh turunan urang Kanaan, sarta anjeunna hayang ngawin awewe ti dulur indungna, tapi Yuda, ramana, teu ngidinan.
3Er, anak cikal Yuda, jahat pisan, terus dipaehan ku PANGERAN.
4 Ceuk Yuda ka Onan, lanceukna, "Geureuhana ka pamajikan lanceuk maneh, laksanakeun kawajiban lanceuk maneh ka manehna, supaya lanceuk maneh boga turunan."
5 Jeung Onan nyaho yen turunan eta lain milikna, (tapi) hiji-hijina pikeun lanceukna, terus anjeunna asup ka imah pamajikan lanceukna, terus ngawurkeun siki eta kana taneuh, sarta anjeunna jahat di payuneun PANGERAN, terus dipaehan ku Mantenna.
6 Ceuk Yuda ka Tamar, minantuna, "Maneh kudu cicing di imah bapa maneh, jadi randa, nepi ka anak kuring Sela dewasa, terus maneh ku kuring dibikeun ka manehna jadi pamajikan maneh."
7 Sareng anjeunna ageung; tapi Bedsu'el, garwa Yuda, henteu ngijinkeun putrana Sela nikah. Sareng Bedsu'el, garwa Yuda, maot [2168 AM] dina taun kalima minggu ieu.
8 Dina taun kagenep Yuda angkat ka Timna pikeun ngagunting bulu dombana. [2169 AM] Aya nu ngawartosan Tamar, "Mitoha anjeun nuju ka Timna pikeun ngagunting bulu dombana."
9 Tuluy manehna nyabut pakean randana, make cindung, sarta dangdan, tuluy calik di gapura gigireun jalan ka Timna.
10 Waktu Yuda keur di jalan, anjeunna manggihan manehna, sarta disangkana awewe palacur, tuluy anjeunna ngalahir, "Hayu atuh kuring asup." Ceuk manehna, "Lebet." Tuluy Yuda asup.

11 Ceuk manehna ka anjeunna, "Mugia abdi mayar gaji abdi." Waler anjeunna, "Abdi teu gaduh nanaon iwal ti cincin anu aya dina ramo, kalung, sareng iteuk anu aya dina leungeun abdi."
12 Ceuk manehna ka anjeunna, "Biaskeun ka abdi dugi ka anjeun ngirimkeun upah abdi." Ceuk anjeunna, "Abdi bade ngintunkeun hiji anak embe." Tuluy anjeunna masihan ka anjeunna, teras anjeunna ngahiji sareng anjeunna, sareng anjeunna ngandung ti anjeunna.
13 Yuda indit ka imah dombana, ari awewena indit ka imah bapana.
14 Yuda ngirimkeun embe ka nu ngangonna, urang Adulam, tapi teu kapanggih. Yuda nanya ka jalma-jalma di dinya, "Di mana palacur nu tadi di dieu?" Walonna, "Di dieu teu aya palacur."
15 Anjeunna balik deui ka anjeunna, ngawartosan anjeunna, "Abdi parantos naroskeun ka jalmi-jalmi di dieu, sareng aranjeunna ngawaler, 'Di dieu teu aya palacur.'"
16 Ceuk anjeunna, "Keun ku anjeunna disimpen, bisi urang jadi bahan hinaan." Sanggeus tilu bulan, katingali yen anjeunna keur kakandungan, terus aya nu ngawartosan ka Yuda, "Tamar, minantu anjeun, keur kakandungan ku lantaran kalakuanana anu teu pantes."
17 Yuda angkat ka bumi ramana, tuluy nitah ramana jeung dulur-dulurna, "Bawa manehna ka dieu, sina dibeuleum, sabab manehna geus ngalakukeun kajahatan di Israil."
18 Waktu maranéhna mawa manéhna ka luar rék diduruk, manéhna ngirimkeun cincin, kalung, jeung iteuk ka mitoha lalakina, bari pokna, "Coba tebak saha nu boga ieu barang, da ieu téh lantaran kuring keur ngandung."
19 Yuda ngaku, pokna, "Tamar mah leuwih bener ti batan kuring."
20 Ku kituna ulah nepi ka diduruk.' Ku kituna, manéhna teu dibikeun ka Sela, sarta Sela teu ngadeukeutan deui manéhna.
21 Saatos éta anjeunna ngalahirkeun dua putra, Peres [2170 AM] sareng Zerah, dina taun katujuh minggu kadua ieu.
22 Ti harita tujuh taun kasuburan geus réngsé, sakumaha anu dicaritakeun ku Yusup ka Firaun.
23 Yuda ngaku yen kalakuanana teh jahat, sabab anjeunna geus ngagoler jeung minantuna, sarta anjeunna nganggap eta teh pikakeuheuleun, sarta anjeunna ngaku yen anjeunna geus ngalanggar jeung nyasab, sabab anjeunna geus ngungkabkeun simbut putrana, sarta anjeunna mimiti nalangsa jeung neneda ka payuneun PANGERAN kusabab kalakuanana anu salah.
24 Sareng Kami nyarioskeun ka anjeunna dina impian yén éta dihampura kusabab anjeunna neneda kalayan tulus, sareng nalangsa, sareng henteu ngalakukeun deui.
25 Sareng anjeunna nampi panghampura sabab anjeunna tobat tina dosa sareng tina kabodoanana, sabab anjeunna ngalakukeun dosa anu ageung di payuneun Allah urang; sareng unggal jalma anu ngalakukeun kitu, unggal jalma anu ngagoler sareng mitoha awéwéna, kedah dibeuleum ku seuneu supados anjeunna tiasa ngaduruk di dinya, sabab aya najis sareng kokotor dina aranjeunna, kedah dibeuleum ku seuneu.
26 Jeung parentahkeun ka urang Israil supaya ulah aya anu najis di antara maranehna, sabab unggal jalma anu ngagoler jeung mitoha awewe atawa mitoha awewe geus ngalakukeun najis; lalaki anu geus ngagoler jeung manehna, kitu deui awewena, kudu dibeuleum ku seuneu, supaya Mantenna nyingkirkeun amarah jeung hukuman ti Israil.
27 Sareng ka Yuda kami nyarioskeun yén dua putrana teu acan ngalakukeun hubungan séks sareng anjeunna, sareng ku sabab kitu turunanana tetep aya pikeun generasi kadua, sareng moal dibasmi.
28 Sabab kalawan ati-ati anjeunna geus indit sarta néangan hukuman, nyaéta, nurutkeun putusan Ibrahim, anu geus diparentahkeun ka putra-putrana, Yuda geus néangan pikeun ngaduruk éta kota ku seuneu.

BAB 42

1 Sareng dina taun kahiji minggu katilu tina yubileum kaopat puluh lima, paceklik mimiti sumping ka tanah [2171 AM], sareng hujan nolak dibikeun ka bumi, sabab teu aya nanaon anu murag.
2 Tanahna jadi tandus, tapi di tanah Mesir mah aya dahareun, sabab Yusuf geus ngumpulkeun bibit ti tanah éta salila tujuh taun kamakmuran sarta geus ngajaga éta taneuh.
3 Urang Mesir daratang ka Yusup pikeun méré dahareun ka maranéhna, terus anjeunna muka gudang-gudang gandum taun kahiji, terus ngajualna ka rahayat di dinya pikeun meuli emas.
4 <Ayeuna paceklik teh kacida parahna di tanah Kanaan>, sarta Yakub ngadéngé yén aya dahareun di Mesir, terus anjeunna ngutus sapuluh putrana pikeun néangan dahareun pikeun anjeunna di Mesir; tapi Benyamin teu diutus, sarta <sapuluh putra Yakub> sumping <ka Mesir> di antara jalma-jalma anu indit (ka ditu).
5 Yusup ngakuan aranjeunna, tapi aranjeunna teu ngakuan anjeunna, tuluy anjeunna nyarios ka aranjeunna sareng naroskeun, sareng anjeunna nyarios ka aranjeunna, "Naha anjeun sanés mata-mata sareng sumping ka dieu pikeun nalungtik jalan-jalan di tanah ieu?" Sareng anjeunna nempatkeun aranjeunna di panjara.
6Sanggeus kitu anjeunna ngaleupaskeun deui aranjeunna, sarta nahan Simeon sorangan sarta nitah salapan dulurna indit.
7 Tuluy anjeunna ngeusian karung-karungna ku gandum, sarta emas-emasanna diasupkeun kana karung-karungna, tapi maranéhna teu nyaho.
8 Tuluy anjeunna nitah aranjeunna mawa adi lalakina, sabab aranjeunna geus ngawartosan yen bapana sareng adi lalakina masih hirup.
9 Ti Mesir aranjeunna angkat ka tanah Kanaan, tuluy nyaritakeun ka ramana sagala hal anu karandapan, kitu deui kumaha juragan nagara éta geus ngomong kasar ka aranjeunna, sarta geus nahan Simeon nepi ka Benyamin dibawa.
10 Yakub ngalahir, "Aranjeun geus kaleungitan anak-anak kuring! Yusup geus euweuh, Simeon oge geus euweuh, ayeuna mah aranjeun rek mawa Benyamin. Kajahatan aranjeun geus datang ka kuring."
11 Ceuk anjeunna, "Anak kuring moal indit jeung aranjeun, bisi anjeunna gering; sabab indungna geus ngalahirkeun dua anak lalaki, hiji geus maot, jeung nu ieu ogé bakal dicokot ku aranjeun ti kuring. Lamun anjeunna muriang di jalan, aranjeun bakal ngabalukarkeun kuring maot ku kasedih."

12 Sabab anjeunna ningali yén duit maranéhna geus dipulangkeun ka unggal jalma dina karungna, jadi anjeunna sieun ngirimkeun manéhna.
13 Paceklik beuki parah di tanah Kanaan, jeung di sakumna nagara iwal ti di tanah Mesir, sabab loba urang Mesir anu geus nyimpen bibitna pikeun dahareun ti saprak maranéhna ningali Yusuf ngumpulkeun bibit jeung nyimpenna di gudang sarta nyimpenna pikeun mangsa paceklik.
14 Urang Mesir ngadahar dahareun ti dinya salila taun kahiji paceklik.
15 Tapi nalika Israil ningali yén paceklik di tanah éta kacida parahna, sareng teu aya jalan pikeun nyalametkeun, anjeunna nyarios ka putra-putrana, "Hayu urang balik deui néangan dahareun supados urang henteu maot."
16 Waler aranjeunna, "Kami moal indit; upami adi bungsu henteu ngiring, kami moal indit."
17 Israil sadar, lamun anjeunna teu ngutus anjeunna jeung maranehna, maranehna bakal binasa lantaran paceklik.
18 Ceuk Rubin, "Serahkeun anjeunna ka kami, upami anjeunna teu tiasa dipulangkeun deui ka anjeun, dua putra kami peuncit pikeun ngaganti nyawana."
19 Waler anjeunna, "Anjeunna moal ngiring." Yuda nyampeurkeun, pokna, "Kirimkeun anjeunna sareng abdi, upami abdi henteu tiasa mulangkeun anjeunna ka Gusti, abdi anu nanggung dosa ieu salami hirup abdi."
20 Sareng anjeunna ngutus anjeunna sareng aranjeunna dina taun kadua minggu ieu dina dinten kahiji bulan éta, sareng aranjeunna sumping ka tanah Mesir sareng sadaya anu angkat, sareng (aranjeunna gaduh) hadiah di leungeunna, stacte sareng almond sareng kacang terebinth sareng madu murni.
21 Aranjeunna sumping ka payuneun Yusup, anjeunna ningali ka Benyamin, lanceukna, terus anjeunna wawuh ka anjeunna, tuluy naros, "Naha ieu lanceuk aranjeun anu bungsu?" Walon aranjeunna, "Enya anjeunna." Yusup ngawaler, "Mugia PANGERAN maparin sih rahmat ka hidep, anaking!"
22 Tuluy anjeunna nitah anjeunna ka imahna, sarta anjeunna mawa Simeon ka aranjeunna, tuluy anjeunna ngayakeun pésta pikeun aranjeunna, sarta aranjeunna masrahkeun ka anjeunna hadiah anu dibawa ku aranjeunna.
23 Aranjeunna tuang di payuneun anjeunna, teras anjeunna masihan aranjeunna sadayana sabagian, tapi bagian Benyamin tujuh kali langkung ageung tibatan bagian sadayana.
24 Tuluy aranjeunna tuang nginum, tuluy hudang sarta cicing jeung kalde masing-masing.
25 Yusup ngarencanakeun hiji rencana pikeun nyaho pikiran maranéhna ngeunaan naha pikiran katengtreman aya di antara maranéhna, terus anjeunna nitah ka bendahara anu ngurus imahna: 'Eusian sadaya karung maranéhna ku dahareun, teras balikkeun artosna ka maranéhna kana wadahna masing-masing, sareng cangkir kuring, cangkir pérak anu kuring inum, lebetkeun kana karung anu bungsu, teras kirimkeun aranjeunna ka ditu.'

BAB 43

1 Tuluy anjeunna ngalaksanakeun sakumaha anu dipiwarang ku Yusup, ngeusian karung-karungna ku dahareun, duitna diasupkeun kana karung-karungna, sarta cangkirna diasupkeun kana karung Benyamin.
2 Isuk-isuk kénéh maranéhna geus indit, terus sanggeus maranéhna indit ti dinya, Yusup nimbalan ka nu ngurus imahna, "Udag maranéhna, lumpat, terus tangkep, pokna, 'Maraneh geus males kajahatan ka kuring, geus maok ti kuring cangkir pérak nu dipaké nginum ku juragan kuring.' Bawa deui dulur bungsu maranéhna ka kuring, terus candak manéhna gancang-gancang méméh kuring indit ka pangadilan."
3 Tuluy anjeunna ngudag aranjeunna sarta ngalahirkeun sakumaha kieu.
4Ari aranjeunna arunjukan ka anjeunna, "Mugia abdi-abdi Gusti teu kersa ngalakukeun hal sapertos kitu, maok parabot naon waé ti bumi gusti, kitu deui artos anu kapendak dina karung-karung urang anu munggaran, anu dibawa ku abdi-abdi Gusti ti tanah Kanaan."
5 Kumaha atuh urang rek maok parabot naon waé? Tingali ieu urang jeung karung urang keur digeledah, jeung di mana waé anjeun manggihan cangkir dina karung saha waé di antara urang, hayu anjeunna dipaéhan, jeung urang jeung kalde urang bakal ngawula ka juragan anjeun."
6 Waler anjeunna ka aranjeunna, "Ulah kitu, ngan ukur jalma anu kapanggih ku sim kuring, anu bakal dijadikeun abdi, sareng aranjeun kedah mulih ka bumi kalayan salamet."
7 Waktu anjeunna keur néangan barang-barangna, ti nu pangkolotna nepi ka nu pangleutikna, barang-barang éta kapanggih dina karung Binyamin.
8 Tuluy aranjeunna nyoéhkeun pakeanana, dimuatkeun kana kalde, tuluy balik deui ka kota, tuluy sumping ka imah Yusup, terus kabeh sujud di payuneun anjeunna.
9 Yusup ngalahir ka aranjeunna, "Maraneh geus ngalakukeun kajahatan." Aranjeunna nanya, "Naon anu kudu diomongkeun ku urang, jeung kumaha carana ngabela diri? Juragan urang geus manggihan kajahatan abdi-abdina; urang sadayana teh abdi-abdina juragan urang, kitu deui kalde urang."
10 'Saur Yusup ka aranjeunna, 'Abdi ogé sieun ka PANGERAN. Ari aranjeun mah, geura balik ka imah, jeung dulur aranjeun kudu jadi abdi abdi, sabab aranjeun geus ngalakukeun kajahatan. Naha aranjeun teu nyaho yen aya jalma anu resep kana cangkirna kawas abdi kana cangkir ieu? Tapi aranjeun geus maok eta ti abdi.'
11Yuda unjukan, "Nun Gusti, mugia abdi kersa nyarios kieu ka Gusti. Ibu abdi gaduh dua dulur lalaki anu lahir ti pun bapa. Anu hiji leungit sareng teu kapendak deui, ngan anjeunna anu tinggaleun ti pun ibu. Pun bapa nyaah ka anjeunna, sareng nyawana ogé aya patalina sareng nyawa budak ieu."
12 Bakal kajadian, nalika abdi-abdi mulih ka bumi rama abdi, sareng éta budak teu aya, anjeunna bakal maot, sareng urang bakal nyababkeun rama abdi maot kalayan sedih.
13 Ayeuna mah abdi, abdi, mugia tetep cicing di dieu, janten abdina, ngagentos budak ieu, sareng mugia budak ieu angkat sareng dulur-dulurna, sabab abdi janten pananggung anjeunna di tangan rama abdi, sareng upami abdi henteu mulangkeun anjeunna, abdi anu bakal tanggung jawab ka rama abdi salamina.

14 Yusup ningali yén aranjeunna sadayana sapuk dina kahadean, sareng anjeunna teu tiasa nahan dirina, teras anjeunna nyarios ka aranjeunna yén anjeunna Yusup.
15 Anjeunna ngobrol jeung aranjeunna dina basa Ibrani, tuluy ngarangkul beuheung aranjeunna bari ceurik.
16 Tapi aranjeunna teu wawuh ka anjeunna, terus ceurik. Anjeunna ngalahir ka aranjeunna, "Ulah ceurik lantaran kuring, buru-buru bawa ka dieu bapa kuring; jeung anjeun bakal ningali yén sungut kuring anu bisa nyarita jeung panon lanceuk kuring Benyamin anu ningali."
17Sabab ieu teh taun kadua paceklik, jeung masih aya lima taun deui teu aya panén atawa buah tangkal atawa ngabajak.
18 Geura turun ka ditu jeung kulawarga anjeun, supaya ulah nepi ka paceklik, jeung ulah sedih ku harta banda anjeun, sabab PANGERAN ngutus kuring miheulaan anjeun pikeun ngatur sagala hal sangkan loba jalma bisa hirup.
19 Bejakeun ka pun bapa yen abdi masih hirup keneh, sareng anjeun, tingali, yen abdi parantos dijadikeun ku PANGERAN salaku rama pikeun Firaun, sareng pamingpin di karaton sareng di sakumna tanah Mesir.
20 Sareng carioskeun ka pun bapa sadaya kamulyaan abdi, sareng sadaya kakayaan sareng kamulyaan anu dipasihkeun ku Gusti ka abdi.
21 Ku parentah Firaun, anjeunna masihan aranjeunna kareta perang sareng bekel kanggo perjalanan, sareng masihan aranjeunna sadayana pakean anu warna-warni sareng pérak.
22 Tuluy anjeunna ngirim pakean, perak, jeung sapuluh kalde nu mawa gandum ka ramana, terus dititah indit.
23 Tuluy aranjeunna angkat ka ramana, ngawartosan yen Yusup masih hirup keneh, sareng nuju ngadistribusikaeun gandum ka sakumna bangsa di bumi, sareng yen anjeunna nu mingpin sakumna tanah Mesir.
24 Ramana teu percaya, lantaran anjeunna keur lieur. Tapi nalika ningali kareta-kareta anu dikirimkeun ku Yusup, sumangetna jadi seger deui, sarta anjeunna ngalahir, "Cukup pikeun kuring upami Yusup masih hirup; kuring bakal ka ditu ningali anjeunna sateuacan kuring maot."

BAB 44

1 Dina bulan anyar bulan katilu, Israil angkat ti Haran ti imahna, terus anjeunna angkat ka Sumur Sumpah, terus ngurban ka Allahna Ishak, ramana, dina tanggal tujuh bulan éta.
2 Yakub inget kana impian anu katempona di Betel, terus anjeunna sieun indit ka Mesir.
3Sambil anjeunna mikir rék ngirim béja ka Yusup supaya datang ka anjeunna, tapi anjeunna moal indit, anjeunna cicing di dinya tujuh poé, sugan wé anjeunna bisa ningali wahyu naha anjeunna kudu cicing atawa indit.
4 Anjeunna ngarayakeun pésta panén buah munggaran ku cara ngumpulkeun gandum, sabab di sakuliah tanah Kanaan teu aya saeutik-eutik acan, sabab paceklik geus ngaganggu sakumna sasatoan, ingon-ingon, jeung manuk, kitu ogé manusa.
5 Dina tanggal genep belas PANGERAN nembongan ka anjeunna, sarta ngadawuh ka anjeunna, 'Yakub, Yakub'; sarta anjeunna ngawaler, 'Ieu abdi.' Mantenna ngadawuh ka anjeunna: 'Kami teh Allah karuhun anjeun, Allah Ibrahim sareng Ishak; ulah sieun indit ka Mesir, sabab Kami bakal ngajadikeun anjeun bangsa anu gede di dinya. Kami bakal turun sareng anjeun, sarta Kami bakal mawa anjeun ka ditu, sarta di tanah ieu anjeun bakal dikubur, sarta Yusuf bakal neundeun leungeunna kana panon anjeun.
6 Ulah sieun; geura indit ka Mesir.
7 Putra-putrana jeung putra-putrana buru-buru ngangkat barang-barang bapana, tuluy nempatkeun bapana jeung barang-barangna dina kareta-kareta.
8 Israil angkat ti Sumur Sumpah dina tanggal genep belas bulan katilu ieu, tuluy angkat ka tanah Mesir.
9 Israil ngutus Yuda miheulaan anjeunna ka Yusup putrana, pikeun nalungtik Tanah Gosyen, sabab Yusup geus nitah dulur-dulurna supaya aranjeunna datang jeung cicing di dinya supaya bisa deukeut jeung anjeunna.
10 Sareng ieu mangrupikeun tanah anu pangsaéna di tanah Mesir, sareng caket ka anjeunna, pikeun sadayana (aranjeunna) sareng ogé pikeun ingon-ingon.
11 Ieu ngaran-ngaran putra-putra Yakub anu angkat ka Mesir sareng Yakub, ramana.
12Ruben, putra cikal Israil; ieu ngaran-ngaran putra-putrana: Henokh, Palu, Hezron jeung Karmilima.
13 Simeon jeung putra-putrana; ieu ngaran-ngaran putra-putrana: Yemuel, Yamin, Ohad, Yakin, Zohar, jeung Saul, putra ti saurang awewe urang Zefa, tujuh urang.
14 Lewi jeung putra-putrana; sarta ieu ngaran putra-putrana: Gerson, Kohat, jeung Merari, opat.
15 Yuda jeung putra-putrana; ieu ngaran-ngaran putra-putrana: Sela, Peres, jeung Zerah, opat urang.
16 Isaskar jeung putra-putrana; ieu ngaran-ngaran putra-putrana: Tola, Pua, Yasub, jeung Simron, lima urang.
17Zebulon jeung putra-putrana; sarta ieu ngaran-ngaran putra-putrana: Sered, Elon, jeung Yahleel, opat urang.
18 Ieu putra-putra Yakub sareng putra-putrana anu dilahirkeun ku Lea ka Yakub di Mesopotamia, genep, sareng hiji sadérék awéwéna, Dinah sareng sadaya jiwa putra-putra Lea, sareng putra-putrana, anu angkat sareng Yakub ramana ka Mesir, dua puluh salapan, sareng Yakub ramana aya sareng aranjeunna, tilu puluh.
19 Jeung putra-putra Zilpa, abdina Lea, garwa Yakub, anu ngalahirkeun Gad jeung Asyur pikeun Yakub.
20 Ieu ngaran-ngaran putra-putrana anu angkat sareng anjeunna ka Mesir: Putra-putra Gad: Zifyon, Hagi, Syuni, Ezbon, <sareng Eri>, Areli, sareng Arodi dalapan urang.
21Aser putra-putrana: Yimna, Yiswa, <jeung Yiswi>, Beria, jeung Serah, hiji sadérék awéwéna, genep urang.
22 Sadayana aya opat belas jiwa, sareng sadayana jiwa Lea opat puluh opat.
23 Putra-putra Rahel, garwa Yakub: Yusup sareng Benyamin.
24Samemeh ramana sumping ka Mesir, Yusuf lahir di Mesir, tilu putrana ti Asnat, putri Potipar, imam di Heliopolis, nyaeta Menase jeung Epraim.
25 Putra-putra Benyamin: Bela, Beker, Asbel, Gera, Naaman, Ehi, Ros, Mupim, Hupim, jeung Ard-sabelas.
26 Sadayana jiwa Rahel aya opat belas.
27 Putra-putra Bilha, abdi Rahel, garwa Yakub, anu lahirkeun pikeun Yakub, nyaéta Dan sareng Naptali.
28 Ieu ngaran-ngaran putra-putrana anu angkat ka Mesir sareng aranjeunna. Putra-putra Dan nyaéta Husim, Samon, Asudi, 'Ijaka, sareng Sulaiman - genep.

29 Aranjeunna pupus dina taun aranjeunna sumping ka Mesir, sareng ngan ukur Dan anu tinggaleun nyaéta Husim.
30Ieu ngaran-ngaran putra-putra Naftali: Yahziel, Guni, Yezer, Salum, jeung Iv.
31 Sareng 'Iv, anu lahir saatos taun-taun paceklik, maot di Mesir.
32 Sadayana jiwa Rahel aya dua puluh genep.
33 Sadaya jalmi Yakub anu angkat ka Mesir aya tujuh puluh jalmi. Ieu mangrupikeun putra-putrana sareng putu-putuna, sadayana tujuh puluh jalmi, tapi lima jalmi maot di Mesir sateuacan Yusuf, sareng teu gaduh putra.
34 Di tanah Kanaan dua putra Yuda maot, Er sareng Onan, sareng aranjeunna teu gaduh anak, sareng bani Israil nguburkeun jalmi-jalmi anu tiwas, sareng aranjeunna diitung di antara tujuh puluh bangsa non-Yahudi.

BAB 45

1 Urang Israil asup ka Mesir, ka tanah Gosyen, dina bulan anyar bulan kaopat [2172 AM], dina taun kadua minggu katilu tina taun kaopat puluh lima Yobel.
2 Yusup angkat nepungan Yakub, ramana, ka tanah Gosyen, terus ngarangkul beuheung ramana bari ceurik.
3 Ceuk Israil ka Yusup, "Ayeuna mah kuring hayang maot lantaran geus ningali hidep. Mugia PANGERAN, Allah Israil, diberkahan ku Allah Ibrahim jeung Allah Ishak, anu teu nahan rahmat jeung sih kurnia-Na ka Yakub, abdi-Na."
4 Cukup keur abdi ningali raray Gusti salami abdi hirup kénéh; enya, leres pisan wahyu anu abdi tingali di Betel. Mugia PANGERAN, Allah abdi, diberkahan salamina, sareng mugia jenengan-Na diberkahan.
5 Yusuf sareng saderek-saderekna tuang roti di payuneun ramana sareng nginum anggur, sareng Yakub bungah pisan kumargi anjeunna ningali Yusuf tuang sareng saderek-saderekna sareng nginum di payuneun anjeunna, sareng anjeunna muji Gusti Nu Maha Nyiptakeun sagala hal anu parantos ngajaga anjeunna, sareng parantos ngajaga dua belas putrana pikeun anjeunna.
6 Yusuf geus méré hak cicing di tanah Gosyen jeung di Rameses katut sakumna wewengkon di sakurilingna salaku hadiah, anu dikawasaan ku anjeunna di payuneun Firaun. Israil jeung putra-putrana cicing di tanah Gosyen, bagian pangsaéna di tanah Mesir. Israil yuswana saratus tilu puluh taun nalika anjeunna sumping ka Mesir.
7 Yusup méré dahareun ka ramana, ka dulur-dulurna, kitu deui ka harta banda maranéhanana, sakumaha anu dibutuhkeun pikeun mangsa paceklik salila tujuh taun.
8 Tanah Mesir sangsara ku lantaran paceklik, sarta Yusuf meuli sakumna tanah Mesir pikeun Firaun minangka ganti dahareun, sarta anjeunna ngarebut rahayat, ingon-ingon, jeung sagala rupana pikeun Firaun.
9 Taun-taun paceklik geus réngsé, sarta Yusup méré bibit jeung dahareun ka rahayat di tanah éta pikeun dipelak dina taun kadalapan, sabab walungan éta geus ngalimpah ka sakuliah tanah Mesir.
10 Sabab dina tujuh taun paceklik éta (henteu) ngalimpah sareng ngan ukur ngairigasi sababaraha tempat di sisi walungan, tapi ayeuna éta ngalimpah sareng urang Mesir nyebarkeun pepelakan ka tanah éta, sareng éta ngahasilkeun seueur gandum dina taun éta.
11 Sareng ieu taun kahiji [2178 AM] minggu kaopat tina yubileum kaopat puluh lima.
12 Yusup nyokot saperlima tina hasil panén gandum pikeun raja, sarta nyésakeun opat bagian pikeun dahareun jeung bibit, sarta éta hal dijadikeun aturan pikeun tanah Mesir nepi ka ayeuna.
13 Israil cicing di tanah Mesir tujuh belas taun, sareng sadaya dinten anu anjeunna hirup nyaéta tilu Yobel, saratus opat puluh tujuh taun, sareng anjeunna maot dina taun kaopat [2188 AM] minggu kalima Yobel opat puluh lima.
14 Sareng Israél ngaberkahan putra-putrana sateuacan anjeunna pupus sareng nyarioskeun ka aranjeunna sadayana anu bakal kajadian ka aranjeunna di tanah Mesir; sareng anjeunna ngawartosan ka aranjeunna naon anu bakal kajadian ka aranjeunna dina dinten-dinten terakhir, sareng ngaberkahan aranjeunna sareng masihan ka Yusuf dua bagian di tanah éta.
15 Anjeunna pupus sareng karuhunna, teras dikurebkeun di guha ganda di tanah Kanaan, caket Ibrahim, ramana, dina kuburan anu digali ku anjeunna di guha ganda di tanah Hebron.
16 Sareng anjeunna masrahkeun sadaya bukuna sareng buku-buku karuhunna ka Lewi putrana supados anjeunna tiasa ngajaga sareng ngabarukeunana pikeun murangkalihna dugi ka ayeuna.

BAB 46

1 Saatos Yakub pupus, bani Israil beuki loba di tanah Mesir, sareng aranjeunna janten bangsa anu ageung, sareng aranjeunna sapuk dina haténa, janten dulur silih pikanyaah sareng dulur sareng unggal lalaki ngabantosan dulurna, sareng aranjeunna beuki loba pisan sareng beuki loba pisan, sapuluh [2242 AM] minggu taun, salami hirupna Yusuf.
2 Jeung teu aya Sétan atawa kajahatan sapanjang hirupna Yusuf sanggeus Yakub, ramana, sabab sakumna urang Mesir ngahormatan bani Israil sapanjang hirupna Yusuf.
3 Yusup pupus dina yuswa saratus sapuluh taun; tujuh belas taun anjeunna cicing di tanah Kanaan, sapuluh taun anjeunna jadi abdi, tilu taun di panjara, dalapan puluh taun anjeunna aya di handapeun raja, maréntah sakumna tanah Mesir.
4 Anjeunna pupus sareng sadaya dulur-dulurna sareng sadaya generasi éta.
5 Sareng anjeunna maréntahkeun ka urang Israil sateuacan anjeunna pupus supados aranjeunna ngabawa tulang-tulangna nalika aranjeunna angkat ti tanah Mesir.
6 Anjeunna maksa aranjeunna sumpah ngeunaan tulang-tulangna, sabab anjeunna terang yén urang Mesir moal mawa deui sareng ngubur anjeunna di tanah Kanaan, sabab Makamaron, raja Kanaan, nalika cicing di tanah Asyur, perang di lebak ngalawan raja Mesir sareng maehan anjeunna di dinya, teras ngudag urang Mesir dugi ka gerbang 'Ermon.
7 Tapi anjeunna teu tiasa lebet, sabab aya raja anyar anu janten raja Mesir, sareng anjeunna langkung kuat tibatan anjeunna, teras anjeunna uih deui ka tanah Kanaan, sareng gerbang Mesir ditutup, sareng teu aya anu kaluar sareng teu aya anu lebet ka Mesir.

8 Sareng Yusuf pupus dina Yobel ka-46, dina minggu ka-6, dina taun kadua, teras anjeunna dikubur di tanah Mesir, sareng sadaya dulur-dulurna pupus saatos anjeunna.
9 Raja Mesir angkat perang ngalawan raja Kanaan [2263 AM] dina taun Yobel ka-47, dina minggu kadua dina taun kadua, sareng bani Israil mawa sadaya tulang-tulang bani Yakub kecuali tulang-tulang Yusuf, teras aranjeunna nguburkeunana di tegalan di guha ganda di gunung.
10 Kaseueuran jalmina balik deui ka Mesir, tapi aya sababaraha jalmi anu tetep cicing di pagunungan Hebron, sareng Amram, ramana, tetep cicing sareng aranjeunna.
11 Raja Kanaan meunang ngalawan raja Mesir, sarta anjeunna nutup panto-panto Mesir.
12 Tuluy anjeunna ngarancang hiji rencana jahat ngalawan urang Israil pikeun nindes aranjeunna, sarta anjeunna nyarios ka urang Mesir, "Tingali urang Israil geus beuki loba jeung beuki loba tibatan urang."
13 Hayu urang urang tangani aranjeunna kalawan wijaksana sateuacan aranjeunna jadi loba teuing, sareng hayu urang nyiksa aranjeunna ku perbudakan sateuacan perang datang ka urang sareng sateuacan aranjeunna ogé merangan urang; upami teu kitu aranjeunna bakal ngahiji sareng musuh urang sareng ngusir aranjeunna ti tanah urang, sabab haté sareng beungeutna nuju ka tanah Kanaan.
14 Anjeunna ngangkat mantri-mantri pikeun nindes aranjeunna ku cara ngabudak; aranjeunna ngawangun kota-kota anu kuat pikeun Firaun, Pitom, sareng Raamses, sareng aranjeunna ngawangun sadaya témbok sareng sadaya benteng anu parantos runtuh di kota-kota Mesir.
15Maranehna maksa maranehna digawe kalawan kasar, beuki jahat bae maranehna, beuki loba jeung loba pisan jumlahna.
16 Urang Mesir teh ngajijikkeun urang Israil.

BAB 47

1 Sareng dina minggu katujuh, dina taun katujuh, dina Yobel ka-47, ramana anjeun angkat [2303 AM] ti tanah Kanaan, sareng anjeun lahir dina minggu kaopat, dina taun kagenepna, dina Yobel ka-48 [2330 AM]; ieu mangrupikeun waktos kasusahan pikeun urang Israil.
2 Raja Firaun ti Mesir ngaluarkeun parentah ka aranjeunna, supaya sadaya budak lalaki anu lahir dipiceun ka walungan.
3 Tuluy aranjeunna ngalungkeun éta barang-barang salami tujuh bulan dugi ka dinten anjeun lahir
4 Indung hidep nyumputkeun hidep salila tilu bulan, terus dibéjaan ngeunaan hidep. Manéhna nyieun bahtera pikeun hidep, tuluy ditutupan ku aspal jeung tar, tuluy disimpen dina umbul-umbul di sisi walungan, terus hidep disimpen di jerona salila tujuh poé. Indung hidep datang peuting-peuting nyusuan hidep, ari beurang mah Miryam, adina hidep, ngajaga hidep tina manuk-manuk.
5 Dina mangsa harita Tarmut, putri Firaun, sumping ka walungan rék mandi, terus ngadéngé sora anjeun ceurik, terus nitah dayang-dayangna pikeun mawa anjeun ka luar, terus aranjeunna mawa anjeun ka dinya.
6 Tuluy manéhna ngaluarkeun hidep ti kapal, sarta manéhna welas asih ka hidep.
7 Ceuk adi anjeun, "Kumaha atuh abdi bade nimbalan salah sahiji awéwé Ibrani pikeun nyusuan ieu orok?"
8 Ceuk manehna, "Hayu atuh." Terus manehna nyauran indung maneh, Yokhebed, terus dibere upah, terus disusuan.
9 Saatos éta, nalika anjeun parantos ageung, aranjeunna mawa anjeun ka putri Firaun, sareng anjeun janten putrana, sareng Amram ramana anjeun ngajarkeun anjeun nyerat, sareng saatos anjeun réngsé tilu minggu aranjeunna mawa anjeun ka karaton karajaan.
10 Sareng anjeun aya di karaton salami tilu minggu salami sababaraha taun dugi ka waktos [2351-] nalika anjeun kaluar ti karaton karajaan sareng ningali urang Mesir maehan sobat anjeun anu [2372 AM] ti bani Israil, teras anjeun maehan anjeunna sareng nyumputkeun anjeunna dina keusik.
11 Dina poe kaduana maneh jeung dua urang Israil pasea, terus maneh nanya ka jalma anu salah: 'Ku naon maneh maehan dulur maneh?'
12 Anjeunna ambek pisan, tuluy ngalahir, "Saha anu ngangkat anjeun jadi pamingpin jeung hakim di dieu? Naha anjeun mikir rék maehan kuring kawas anjeun maehan urang Mesir kamari?" Anjeun sieun jeung kabur lantaran omongan éta.

BAB 48

1 Dina taun kagenep minggu katilu tina Yobel ka-49 anjeun angkat sareng cicing <di [2372 AM] tanah Midian>, lima minggu sareng sataun. Sareng anjeun uih deui ka Mesir dina minggu kadua dina taun kadua dina Yobel ka-50.
2 Sareng anjeun terang naon anu Anjeunna parantos ngandikakeun ka anjeun di [2410 AM] Gunung Sinai, sareng naon anu dipikahoyong ku pangeran Mastêmâ ka anjeun nalika anjeun uih deui ka Mesir [dina perjalanan nalika anjeun pendak sareng anjeunna di tempat panginepan].
3 Naha anjeunna henteu nganggo sagala kakawasaanana pikeun maehan anjeun sareng nyalametkeun urang Mesir tina panangan anjeun nalika anjeunna ningali yén anjeun diutus pikeun ngalaksanakeun hukuman sareng males dendam ka urang Mesir?
4 Kami geus ngaleupaskeun hidep tina kakawasaanana, sarta hidep geus ngalakukeun tanda-tanda jeung kaajaiban-kaajaiban anu geus diutus ka hidep di Mesir ngalawan Firaun, jeung sakumna kulawargana, jeung para abdina jeung rahayatna.
5 PANGERAN ngalaksanakeun pamales anu ageung ka aranjeunna demi Israil, sareng ngagebug aranjeunna ku getih sareng bangkong, kutu sareng laleur anjing, sareng bisul anu ganas anu muncul dina bisul; sareng ingon-ingonna ku maot; sareng ku hujan es batu, ku kituna Anjeunna ngancurkeun sagala anu tumbuh pikeun aranjeunna; sareng ku simeut anu ngahakan sésa-sésa anu ditinggalkeun ku hujan es, sareng ku gelap; sareng <ku pupusna> anak cikal manusa sareng sato, sareng sadaya brahala-brahala aranjeunna PANGERAN males sareng ngaduruk aranjeunna ku seuneu.
6Sadayana parantos dikirimkeun ku panangan anjeun, supados anjeun nyatakeun (hal-hal ieu) sateuacan éta réngsé, sareng anjeun parantos nyarios sareng raja Mesir di payuneun sadaya abdina sareng di payuneun rahayatna.

7Sadayana kajadian numutkeun pangandika Gusti; sapuluh hukuman anu ageung sareng dahsyat sumping ka tanah Mesir supados Gusti ngalaksanakeun pamales dendam ka Israil.
8 Sareng Gusti ngalakukeun sagalana demi Israil, sareng numutkeun perjanjian-Na, anu parantos ditetepkeun ku Anjeunna sareng Ibrahim yén Anjeunna bakal males dendam ka aranjeunna sapertos aranjeunna parantos maksa aranjeunna kana perbudakan.
9 Pangeran Mastêmâ ngalawan anjeun, sarta narékahan pikeun masrahkeun anjeun ka leungeun Firaun, sarta anjeunna ngabantu tukang sihir Mesir,
10. Jeung maranéhna nangtung sarta ngalakukeun kajahatan-kajahatan di hareupeun anjeun, padahal Kami geus ngantep maranéhna ngalakukeunana, tapi ubar-ubarna teu diidinan ku leungeun maranéhna.
11 PANGERAN ngagebug aranjeunna ku borok anu ganas, nepi ka aranjeunna teu kuat nangtung, lantaran Kami geus ngabasmi aranjeunna nepi ka teu bisa ngalakukeun hiji mujijat acan.
12 Sanajan aya sagala tanda jeung kaajaiban, pangeran Mastêmâ teu era sabab anjeunna wani ngagorowok ka urang Mesir pikeun ngudag anjeun ku sagala kakuatan urang Mesir, ku kareta perangna, ku kudana, jeung ku sakumna pasukan Mesir.
13 Kami nangtung di antara urang Mesir jeung urang Israil, terus Kami ngaleupaskeun Israil tina leungeunna, jeung tina leungeun rahayatna, terus PANGERAN nungtun maranehna ngaliwatan tengah laut siga taneuh garing.
14 Sareng sadaya bangsa anu dipiwarang ngudag Israil, ku PANGERAN Allah urang dialungkeun ka tengah laut, ka jero jurang di handapeun bani Israil, sapertos urang Mesir anu ngalungkeun murangkalihna ka walungan. Anjeunna males dendam ka 1.000.000 di antarana, sareng sarébu lalaki anu kuat sareng énergi ancur kusabab hiji orok ti antara murangkalih umat Gusti anu dialungkeun ka walungan.
15 Sareng dina dinten ka-opat belas sareng dina tanggal ka-lima belas sareng dina tanggal ka-genep belas sareng dina tanggal ka-tujuh belas sareng dina tanggal ka-dalapan belas pangeran Mastêmâ diiket sareng dipanjara di tukangeun bani Israil supados anjeunna henteu nuduh aranjeunna.
16 Sareng dina tanggal salapan belas kami ngaleupaskeun aranjeunna supados aranjeunna tiasa ngabantosan urang Mesir sareng ngudag bani Israil.
17 Mantenna ngakeraskeun hate maranehna sarta ngajadikeun maranehna heuras hate, sarta eta rancangan teh dijieun ku PANGERAN Allah urang, supaya Mantenna ngagebug urang Mesir sarta ngalungkeun maranehna ka laut.
18 Sareng dina tanggal opat belas kami ngabeungkeut anjeunna supados anjeunna henteu nuduh bani Israil dina dinten nalika aranjeunna naroskeun ka urang Mesir barang-barang sareng pakean, barang-barang pérak, sareng barang-barang emas, sareng barang-barang perunggu, pikeun ngarampog urang Mesir salaku imbalan pikeun perbudakan anu aranjeunna maksa aranjeunna pikeun ngawula.
19 Jeung Kami henteu mingpin bani Israil kaluar ti Mesir kalawan leungeun kosong.

BAB 49

1 Sing inget kana parentah PANGERAN ngeunaan Paskah, anu kudu dirayakeun dina tanggal opat belas bulan kahiji dina waktuna, kudu dipeuncit sateuacan burit, sarta kudu didahar peuting-peuting tanggal lima belas ti mimiti surupna panonpoé.
2 Sabab dina peuting ieu—mimiti pésta jeung mimiti kabagjaan—maranehna keur ngahakan Paskah di Mesir, nalika sagala kakawasaan Mastêmâ geus dileupaskeun pikeun maehan sadaya anak cikal di tanah Mesir, ti anak cikal Firaun nepi ka anak cikal budak awéwé tawanan di panggilingan, jeung nepi ka ingon-ingon.
3 Sareng ieu tanda anu dipasihkeun ku PANGERAN ka aranjeunna: Ka unggal bumi anu aya dina ambang panto anu katingali getih domba umur sataun, aranjeunna teu kénging lebet pikeun meuncit domba, tapi kedah ngaliwat, supados sadaya anu aya di jero bumi disalametkeun sabab tanda getih aya dina ambang panto.
4 Jeung kakawasaan PANGERAN ngalakukeun sagalana sakumaha anu diparentahkeun ku PANGERAN ka aranjeunna, sarta aranjeunna ngaliwat sakumna bani Israil, sarta wabah teu datang ka aranjeunna pikeun ngancurkeun saha waé di antara aranjeunna boh sapi, boh manusa, atawa anjing.
5 Wabah éta kacida parahna di Mesir, jeung teu aya imah di Mesir anu teu aya nu maot, nu matak ceurik jeung ratapan.
6Sakumna urang Israil ngadahar daging domba Paskah, nginum anggurna, bari muji, ngaberkahan, sarta ngucapkeun sukur ka PANGERAN, Allah karuhunna, sarta geus siap kaluar ti handapeun kakawasaan Mesir jeung ti perbudakan anu jahat.
7 Jeung sing inget kana poe ieu sapanjang hirup anjeun, sarta peringati ti taun ka taun sapanjang hirup anjeun, sataun sakali, dina poena, nurutkeun sagala hukumna, jeung ulah ditunda ti poe ka poe, atawa ti bulan ka bulan.
8Sabab éta mangrupikeun aturan anu langgeng, sareng diukir dina tablet sawarga pikeun sadaya bani Israil yén aranjeunna kedah ngalaksanakeun éta unggal taun dina dintenna sakali sataun, sapanjang turun-tumurun; sareng teu aya wates dintenna, sabab ieu ditetepkeun pikeun salawasna.
9Jelema anu teu najis, tapi teu datang pikeun ngalaksanakeunana dina poé éta, pikeun mawa kurban anu ditarima ku PANGERAN, pikeun dahar jeung nginum di payuneun PANGERAN dina poé éta, jelema anu bersih jeung deukeut ka dinya kudu dibasmi: lantaran teu mawa kurban ka PANGERAN dina waktu anu geus ditangtukeun, manéhna bakal nanggung dosana.
10Urang Israil kudu datang ngayakeun Paskah dina poe anu geus ditangtukeun, dina tanggal opat belas bulan kahiji, antara peuting, ti satengahing beurang nepi ka satengahing peuting, sabab dua bagian beurang dibikeun ka cahaya, jeung sapertiluna deui ka peuting.
11Ieu anu diparentahkeun ku PANGERAN ka maraneh kudu dirayakeun antara peuting.
12 Jeung teu kénging meuncit éta dina mangsa caang, iwal ti mangsa nu deukeut ka sonten, sarta kudu didahar dina waktu sonten, nepi ka sapertiluna peuting, sarta naon waé anu sésana tina sakabéh dagingna ti sapertiluna peuting ka hareup, kudu dibeuleum ku seuneu.

13 Jeung maranehna teu meunang masak eta ku cai, atawa ngadahar eta atah, tapi dipanggang dina seuneu. Maranehna kudu ngadahar eta kalawan ati-ati, sirahna jeung jeroan jeung sukuna dipanggang dina seuneu, jeung tulangna teu meunang dipotong-potong; sabab urang Israil moal aya tulang anu ditumbuk.
14 Ku kituna PANGERAN nimbalan ka urang Israil pikeun ngalaksanakeun Paskah dina poe anu geus ditangtukeun, jeung ulah aya tulang anu dipotong-potong; sabab eta teh poe pesta, poe anu geus diparentahkeun, jeung teu meunang aya anu ngaliwat ti poe ka poe, ti bulan ka bulan, tapi dina poe pestana eta kudu dilaksanakeun.
15 Jeung parentahkeun ka urang Israil pikeun ngalaksanakeun Paskah sapanjang hirupna, unggal taun, sataun sakali dina dinten anu ditangtukeun, sareng éta bakal sumping janten pangéling-ngéling anu pikaresepeun di payuneun Gusti, sareng moal aya wabah anu sumping ka aranjeunna pikeun maehan atanapi nganiaya dina taun éta nalika aranjeunna ngarayakeun Paskah dina waktosna dina sagala hal numutkeun paréntah-Na.
16 Jeung teu meunang didahar di luar tempat suci PANGERAN, tapi di hareupeun tempat suci PANGERAN, sarta sakumna umat Israil kudu ngarayakeunana dina waktu anu geus ditangtukeun.
17Saban lalaki anu sumping dina dinten éta kedah ngahakan éta di tempat suci Allah anjeun di payuneun PANGERAN, ti umur dua puluh taun ka luhur; sabab kitu anu ditulis sareng ditetepkeun yén aranjeunna kedah ngahakan éta di tempat suci PANGERAN.
18 Nalika urang Israil sumping ka tanah anu rek dipimilik ku maranehna, nyaéta tanah Kanaan, sarta ngadegkeun Kemah Suci PANGERAN di tengah-tengah tanah di salah sahiji suku-suku maranehna nepi ka tempat suci PANGERAN diwangun di tanah eta, maranehna kudu datang sarta ngarayakeun Paskah di tengah-tengah Kemah Suci PANGERAN, sarta kudu meuncit eta kurban di payuneun PANGERAN ti taun ka taun.
19Sanggeus Bait Allah diwangun deui pikeun ngabakti ka PANGERAN di tanah pusaka maranéhna, maranéhna kudu indit ka dinya terus meuncit kurban Paska sonten-sonten, wanci surup panonpoé, satengah poé.
20Getihna kudu dikurbankeun dina lawang altar, gajihna kudu diduruk dina seuneu anu aya di luhur altar, terus dagingna kudu didahar dipanggang di buruan Bait Allah anu geus disucikeun atas nama PANGERAN.
21Maranehna teu meunang ngayakeun Paska di kota-kota maranehna, atawa di tempat mana wae iwal ti di hareupeun Kemah Suci PANGERAN, atawa di hareupeun Bait Allah tempat jenengan-Na cicing; sarta maranehna teu meunang nyimpang ti PANGERAN.
22 Jeung Musa, parentahkeun ka urang Israil pikeun ngalaksanakeun aturan-aturan Paskah, sakumaha anu diparentahkeun ka anjeun; bejakeun ka aranjeunna unggal taun sareng dina dinten-dintenna, sareng pésta roti teu ragi, yén aranjeunna kedah tuang roti teu ragi salami tujuh dinten, (sareng) yén aranjeunna kedah ngalaksanakeun pésta éta, sareng yén aranjeunna kedah mawa kurban unggal dinten salami tujuh dinten kabungahan di payuneun PANGERAN dina altar Allah anjeun.
23Sabab maraneh buru-buru ngayakeun ieu pesta nalika maraneh indit ti Mesir nepi ka asup ka gurun Sur; sabab maraneh geus ngaréngsékeunana di basisir laut.

BAB 50

1 Saatos hukum ieu Kami parantos ngawartosan ka anjeun ngeunaan dinten-dinten Sabat di gurun Sin[ai], anu aya di antara Elim sareng Sinai.
2 Di Gunung Sinai Kami geus ngawartosan ka maraneh ngeunaan Sabat-sabat di tanah éta, kitu deui taun-taun Yobel dina Sabat-sabatna. Tapi sataunna tacan Kami caritakeun ka maraneh nepi ka maraneh asup ka tanah anu rek dicicingan ku maraneh.
3 Jeung tanah éta ogé kudu ngajaga Sabatna salami maranéhna cicing di dinya, sarta maranéhna bakal nyaho taun Yobel.
4 Ku kituna Kami geus nangtukeun pikeun maraneh sataun-minggu, taun-taun, jeung Yobel: aya opat puluh salapan Yobel ti jaman Adam nepi ka ayeuna, [2410 AM] jeung hiji minggu jeung dua taun: jeung masih aya opat puluh taun deui (hartina 'jauh') pikeun diajar parentah-parentah [2450 AM] PANGERAN, nepi ka maranehna meuntas ka tanah Kanaan, meuntas Walungan Yordan ka kulon.
5 Jeung Yobel bakal kaliwat, nepi ka Israil dibersihkeun tina sagala kasalahan tina kalakuan cabul, jeung najis, jeung polusi, jeung dosa, jeung kasalahan, sarta hirup kalawan percaya diri di sakumna tanah, sarta moal aya deui Sétan atawa jahat naon waé, sarta tanah éta bakal bersih ti harita salamina.
6 Jeung tingali parentah ngeunaan Sabat - Kami geus nuliskeun (eta) pikeun anjeun - jeung sagala putusan hukumna.
7 Genep dinten anjeun kedah damel, tapi dina dinten katujuh éta Sabat PANGERAN Allah anjeun. Dina éta anjeun teu kedah damel naon waé, anjeun sareng putra anjeun, sareng abdi lalaki anjeun sareng abdi awéwé anjeun, sareng sadaya ingon-ingon anjeun sareng ogé jalma asing anu aya di anjeun.
8 Jeung saha waé anu ngalakukeun padamelan dina éta poé kudu maot: saha waé anu ngahinakeun poé éta, saha waé anu ngagowés pamajikanana, atawa saha waé anu nyebutkeun rék ngalakukeun hiji hal dina éta poé, manéhna kudu indit ka dinya pikeun meuli atawa ngajual: jeung saha waé anu ngagowés cai anu teu acan disiapkeun pikeun dirina dina poé kagenep, jeung saha waé anu mawa barang-barang pikeun dibawa kaluar ti kémahna atawa ti imahna bakal maot.
9 Ulah digawe dina poe Sabat iwal ti anu geus disiapkeun dina poe kagenep, pikeun dahar, nginum, istirahat, sarta pikeun ngarayakeun Sabat tina sagala pagawean dina poe eta, sarta pikeun muji PANGERAN, Allah maraneh, anu geus maparin poe pesta jeung poe suci ka maraneh. Poe ieu teh poe karajaan suci pikeun sakumna Israil, di antara poe-poe maranehna salamina.
10 Sabab kacida gedéna kahormatan anu dipasihkeun ku PANGERAN ka Israil, nyaéta maranéhna bisa dahar, nginum, jeung wareg dina poé pésta ieu, sarta istirahat tina sagala pagawean manusa iwal ti ngaduruk menyan jeung

mawa kurban ka payuneun PANGERAN salila sababaraha poé jeung salila Sabat.
11 Padamelan ieu waé anu kedah dilakukeun dina dinten-dinten Sabat di tempat suci PANGERAN Allah anjeun; supados aranjeunna tiasa ngahampura Israil ku kurban sacara terus-terusan ti dinten ka dinten pikeun pangéling-ngéling anu pikaresepeun di payuneun PANGERAN, sareng supados Anjeunna tiasa nampi éta salawasna ti dinten ka dinten sapertos anu parantos diparentahkeun ka anjeun.
12 Jeung unggal jalma anu ngalakukeun pagawean di dinya, atawa indit ngumbara, atawa ngolah kebonna, boh di imahna atawa di tempat sejen, jeung saha waé anu ngahurungkeun seuneu, atawa nunggang sasatoan, atawa ngarambat ku kapal di laut, jeung saha waé anu nyerang atawa maehan nanaon, atawa meuncit sasatoan atawa manuk, atawa saha waé anu néwak sasatoan atawa manuk atawa lauk, atawa saha waé anu puasa atawa perang dina poe Sabat:
13 Jelema anu ngalakukeun salah sahiji hal ieu dina poe Sabat kudu dipaehan, supaya urang Israil ngahormat poe Sabat nurutkeun parentah-parentah ngeunaan poe Sabat di tanah eta, sakumaha anu ditulis dina papan-papan anu dipasihkeun ka Kami supaya Kami nuliskeun hukum-hukum usum-usum, jeung usum-usum nurutkeun babagian poe-poe maranehna. Di dieu geus réngsé carita babagian poe-poe eta.